

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 3. maj 2016

Sag 176/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T2

(advokat Michael Juul Eriksen, beskikket)

og

T1

(advokat Kristian Mølgaard, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Roskilde den 4. februar 2014, af Østre Landsrets 1. afdeling den 7. november 2014 vedrørende begge de tiltalte og af samme afdeling den 16. april 2015 vedrørende T1.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Oliver Talevski og Kurt Rasmussen.

Påstande

T2 har principalt nedlagt påstand om, at der i forhold 2 sker domfældelse efter straffelovens § 252 og ikke efter § 237, jf. § 21. Han har endvidere nedlagt påstand om formildelse af straffen og frifindelse for udvisningspåstanden. Han har subsidiært nedlagt påstand om, at sagen hjemvises til landsretten til fornyet behandling.

T1 har nedlagt påstand om, at der i forhold 2 sker domfældelse efter straffelovens § 252 og ikke efter § 237, jf. § 21. Han har endvidere nedlagt påstand om, at han idømmes en behandlingsdom med en længstetid på 5 år, subsidiært en kortere fængselsstraf end idømt af byretten.

Anklagemyndigheden har vedrørende T2 nedlagt påstand om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4, i forhold 7 og i øvrigt om skærpe, herunder således at han udvises med indrejseforbud for bestandigt.

Anklagemyndigheden har vedrørende T1 nedlagt principal påstand om, at han idømmes almindelig straf, subsidiært at landsrettens dom stadfæstes.

Anbringender

T2 har til støtte for den principale påstand navnlig anført, at forsætslæren er anvendt ukorrekt ved afgørelsen af skyldspørgsmålet. Sandsynlighedsforsæt foreligger kun, når gerningsmanden anser det for overvejende sandsynligt, at en bestemt følge ”vil” indtræde. Som landsretten har beskrevet forhold 2 i skyldkendelsen, foreligger der alene sandsynlighedsforsæt til fareforvoldelse efter straffelovens § 252. Der henvises herved til, at det i skyldkendelsen er anført, at T2 må have anset det for overvejende sandsynligt, at en eller flere personer i tatovørforretningen ”kunne” blive dræbt af de afgivne skud. Højesteret skal derfor henhøre forholdet til straffelovens § 252 og udmåle straffen for overtrædelse af denne bestemmelse.

Ubetinget udvisning af T2 vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. T2 er afghansk statsborger og kom til Danmark i 2004, hvorfor han nu har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 11 år. Hans forældre og søskende bor i Danmark, og han har ingen tilknytning til Afghanistan. Hans eneste familie i Afghanistan er hans afdøde farbrors børn, og dem har han ingen kontakt med. Han taler flydende dansk, men taler og skriver kun i begrænset omfang pashto.

Til støtte for den subsidiære påstand om hjemvisning har T2 henvist til den ukorrekte anvendelse af forsætslæren i skyldkendelsen. Der er begået en rettergangsfejl, jf. retsplejelovens § 925, stk. 1, der må føre til, at sagen skal bedømmes på ny i landsretten, medmindre Højesteret henhører forhold 2 til straffelovens § 252.

T1 har til støtte for påstanden om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, navnlig anført, at skyldkendelsen i den indankede dom er udtryk for en forkert anvendelse af forsætslæren. Det fremgår af skyldkendelsen, at T2 må have anset det for overvejende sand-

synligt, at en eller flere personer i tatovørforretningen ”kunne” blive dræbt af de afgivne skud. Sandsynlighedsforsæt forudsætter dog, at gerningsmanden anser det som overvejende sandsynligt, at en bestemt følge ”vil” indtræde. Når det i skyldkendelsen bevismæssigt lægges til grund, at T2 må have anset det for overvejende sandsynligt, at en eller flere personer i tatovørforretningen ”kunne” blive dræbt af de afgivne skud, er dette reelt en beskrivelse af sandsynlighedsforsæt til overtrædelse af straffelovens § 252. Der er ikke grundlag for, at T1s forsæt er videregående end T2s forsæt.

Hvis der ikke sker domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, men alene for overtrædelse af § 252, bør sanktionen fastsættes efter straffelovens § 68, 1. pkt. Ved sondringen mellem sanktion efter straffelovens § 68, 1. og 2. pkt., skal der ske en proportionalitetsafvejning, hvor det også bør tillægges betydning, at T1 har været varetægtsfængslet i surrogat i mere end 3 år. Såfremt der alene sker domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 252, bør der fastsættes en længstetid på 5 år, jf. straffelovens § 68 a, stk. 1.

Hvis Højesteret måtte finde, at T1 skal idømmes fængselsstraf, og der alene sker domfældelse for § 252, skal der ske en væsentlig formildelse af fængselsstraffen i forhold til byrettens dom. Formildelse bør i øvrigt ske, uanset om der domfældes for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, eller § 252.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at T2 og T1 med rette er domfældt for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 237. Landsretten har anvendt forsætsbegrebet korrekt. Landsrettens præmisser må forstås således, at landsretten i relation til T1 har fastslået forsæt til manddrab i form af direkte forsæt. Vedrørende T2 har landsretten fastslået, at denne havde forsæt i form af sandsynlighedsforsæt. Når landsretten har anvendt ordet ”kunne” i forbindelse med beskrivelsen af T2s forsæt, skal det ses i lyset af, at de tiltalte alene er dømt for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 237. Den hypotetiske formulering ”kunne blive dræbt” er således helt naturlig og sproglig korrekt i det foreliggende tilfælde, hvor de forurettede overlevede drabsforsøget. Forsætsformen *dolus eventualis* i form af positiv indvilligelse er ikke relevant i denne sag.

Selv om T1 var sindssyg på gerningstidspunkterne, bør han idømmes almindelig straf. Der er således ikke en sådan sammenhæng mellem hans sindssygdom og de begåede forbrydelser, at

han kan anses for at have været utilregnelig på gerningstidspunkterne. Straffen bør udmåles i samme niveau, som det skete i byretten. Subsidiært skal der ske stadfæstelse af landsrettens dom, således at T1 i medfør af straffelovens § 68, 2. pkt., dømmes til anbringelse på psykiatrisk afdeling uden fastsættelse af længstetid, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

T2 skal frifindes i sagens forhold 7, idet straffelovens § 124, stk. 4, på gerningstidspunktet ikke fandt anvendelse på personer, der var varetægtsfængslet i surrogat.

Vedrørende T2 bør der ske en skærpelse af den udmålte straf, idet der er tale om et drabsforsøg begået af flere i forening og under en igangværende bandekonflikt. Uanset at han var meget ung på gerningstidspunktet, og at han ifølge landsrettens dom ikke kan antages at have haft en ledende rolle i drabsforsøget, bør straffen udmåles i nærheden af det almindelige udgangspunkt for drabsforsøg på 6 års fængsel.

T2 bør endvidere udvises med indrejseforbud for bestandigt, da en samlet proportionalitetsafvejning af hans tilknytning til henholdsvis Danmark og Afghanistan sammenholdt med grovheden af den begåede kriminalitet i denne sag og de tidligere domme for strafbare forhold, må føre til, at udvisning ikke kan anses at stride mod Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Supplerende sagsfremstilling

Vedrørende T2

T2s forældre har afgivet forklaring til politirapport den 12. februar 2016 vedrørende hans tilknytning til Afghanistan og Danmark.

T2 er efter landsrettens dom straffet således:

Ved Retten i Holbæks dom af 16. april 2015 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. Tiltalte blev udvist betinget mod en prøvetid på 2 år efter løsladelse fra afsoning.

Ved Retten i Holbæks dom af 9. juli 2015 med fængsel i 60 dage for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1, og § 119, stk. 1, jf. § 89. Straffen er udmålt som en tillægsstraf til Retten i Holbæks dom af 16. april 2015. Det havde sit forblivende med den ved dom af 16. april 2015 idømte betingede udvisning.

Ved Østre Landsrets dom af 19. januar 2016 med fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 89. Landsretten stadfæstede byrettens bestemmelse om betinget udvisning.

T2 har været frihedsberøvet fra den 28. februar 2013 til den 31. oktober 2013 og igen fra den 4. december 2013 til den 25. september 2015.

Vedrørende T1

I en udtalelse af 1. april 2016 fra ledende overlæge ..., Afdeling for Retspsykiatri, Y-by, konkluderes bl.a.:

”Patientens symptomer afspejler en stærk karakterafvigende personlighed med symptomer inden for det dys-sociale, narcissistiske, og paranoide personlighedsspektrum. Han er grov ligegyldig over for andres følelser, har lav frustrationstolerance og aggressionstærskel, manglende evne til at føle skyld eller lade sig påvirke af erfaringer og udtalt bortforklarings- og ud-ad-projektions-tendens. Patienten opfylder de kliniske kriterier for dys-social personlighedsforstyrrelse med symptomer, som evidensbaseret er behandlings-refraktære for både medicin og psykoterapi. Dertil kommer narcissistiske og paranoide karaktertræk. Patientens symptomer inden for de skizofreniforme spektrum kan ikke sikkert genfindes. Denne vurdering understøttes af alle læger, som har vurderet patienten under aktuelle indlæggelse. Dette forhold understøttes af det faktum, at patienten ikke har modtaget antipsykotisk medicin i relevant dosering op til og under aktuelle indlæggelse, svarende 6-7 måneder. Vi kan desuden konstatere, at patienten ikke har haft forværende psykotiske symptomer, hvilket man normalt vil kunne forvente ved en alvorlig skizofreniform sindslidelse.

Patienten er under indlæggelsen ikke vurderet i en psykotisk tilstand. Der er ikke tegn på, at han har været styret af skizofreniforme psykotiske manifestationer. Patientens paranoide forestillinger har et religiøst grundlag, og han udviser radikale overbevisninger omkring Vestens påvirkninger på det muslimske folk. Disse kommer til udtryk i en negativ, fast forankret holdning til det danske retssystem og behandlingssystem som årsag til han indlæggelse samt hans opfattelse af at være forfulgt af systemet. Denne opfattelse er i øvrigt også delt af hans familie. Patienten mener sig berettiget i hans kamp mod uretfærdighed og ”det onde”, som systemet udgør. Patienten er bagatelliserende for egen ansvar og svært udad projicerende. Denne opfattelse er stabil, men udspringer af en radikal, etnisk og religiøs subkultur, som ikke kan tillægges sindslidelse eller anden form for psykotisk manifestation.

Patientens symptomer kan samlet set bedst forklares ved en dyssocial personlighedsforstyrrelse med andre blandede karaktertræk. Under indlæggelse har patienten udvist manglende evner til sympati og anger. Han opfatter sig selv som bedrevende, handlekraftigt og berettiget. Han fremstår begavet, karismatisk og har dominator-adfærd. Diagnosen understøttes af adfærdsforstyrrelse i ungdommen.

Patienten har under hele indlæggelsen været relevant og klar – bevidst om egne handlinger og konsekvenser. Han har udvist en beregnende adfærd med instrumental brug af trusler og vold. Han udviser en narcissistisk let krænkbarehed med en dertil påtaget retfærdighedsfølelse, som for patienten berettiger hans vold.

Vi skønner, at T1 også på det oprindelige gerningstidspunkt ikke var psykotisk og lykkedes med at foregive sådanne symptomer, idet han på daværende tidspunkt formentlig så en udvej herigennem med straffrihed/anden sanktion end straf.

Med baggrund alene i patientens aktuelle indlæggelse i Afdeling for Retspsykiatri med hans gentagne alvorlige udfald, senest livsfarlige udfald med høj skadeintention mod læger, personaler og medpatienter, vurderes han, at være særlig og vedvarende personfarlig. Der kan ikke peges på egentlig behandling i psykiatrisk regi, og den eneste måde man kan håndtere hans farlighed er ved bæltefiksering. Forvaring må i stedet anbefales.

Patienten har været skærmet siden den 10.12.2015, tvangsfikseret 6.2.-15.3.2016 og igen 25.3.2016 og er fortsat fikseret.

Diagnose DF 60.2 Dyssocial personlighedsforstyrrelse

Denne erklæring hviler på den samlede afdelings observationer, den behandlingsansvarlige overlæges og mine egne og underskrives som leder af afdelingen.”

I erklæring af 14. april 2016 har overlæge ..., Psykiatrisk Center Z-by, udtalt bl.a.:

”T1 blev overflyttet efter intern aftale mellem ledelserne i retspsykiatrien i Region Sjælland og retspsykiatrien i Region Hovedstaden, PC Z-by, ud fra en fælles lægelig vurdering af, at overflytning var påkrævet og udtryk for det mindste middel i den aktuelle situation, hvor T1 på yderst voldsom måde havde demonstreret en konkret og nærliggende farlighed for medpatienter og medarbejdere i Retspsykiatrisk afdeling i Y-by. Det blev således vurderet, at flytning til en anden specialiseret retspsykiatrisk afdeling, med tilhørende miljøskift var afgørende nødvendigt, hvis det skulle lykkes at mindske denne konkrete og nærliggende farlighed.

T1 blev modtaget i retspsykiatrien i Z-by 04.04.16 under et større politiopbud og ankom bæltefikseret med såvel mave- som hånd- og fodremme.

Han frembød da ikke sikre psykotiske symptomer, og fremkom heller ikke med trusler.

Tirsdag den 05.04.16 blev T1 ikke vurderet personfarlig, og han blev løsnet af bæltet kl. 10.00, men skulle forblive på bæltestuen de næste 24 timer, således at man nærmere kunne vurdere hans psykiske tilstand.

Det følgende døgn var der fast vagt uden for akutstuen, således at T1 med personale-følge kunne begive sig ud i fællesmiljøet.

Kl. 17.30 den 05.04.16 hørtes samtale fra bælttestuen. Det viste sig, at T1 talte med nogle personer uden for, og dette blev påtalt. To medarbejdere gik ud på området og kontaktede T1's venner, 4 i alt, der var ankommet i to biler. Den ene, en stor mørk Audi var i øvrigt observeret af personalet også aftenen før, T1 blev modtaget i afsnittet. De "besøgende", som naturligvis ikke fik adgang til afsnittet var umiddelbart venlige og undskyldte deres tilstedeværelse. Den ene blev identificeret som en tidligere indlagt på retspsykiatrisk afdeling, og som rømmede med hjælp fra udefra kommende.

Den 06.04.16 kontaktede afsnitsledelsen politiet og informerede om ovenstående observationer. Det blev ikke vurderet, at der var tale om et aktuelt forøget trusselsbillede. Om eftermiddagen den 06.04.16 henvendte tre af T1's venner sig, som havde været ved afdelingen dagen før sig og ønskede at levere fødevarer til T1. Disse blev gennemgået, og efterfølgende viderebragt til T1. De besøgende ankom i en stor Mercedes, hvis nummerplade af medarbejderne blev slået op i et offentligt register, hvoraf det fremgik, at den skulle tilhøre en bil af mærket Suzuki Swift.

T1's psykiske tilstand er blevet vurderet forskelligt i den tid han har været indlagt i Z-by og også over det sidste år i ø. Til tider er han vurderet psykotisk med paranoide forestillinger om forgiftet mad og medicin, til andre tider er han ikke blevet vurderet psykotisk, men mere personlighedsafvigende.

Ved indlæggelsen her blev der desuagtet ordineret behandling med antipsykotisk virkende medicin i dråbeform, hvilket T1 pure har afvist at indtage, idet han kun vil modtage tabl.behandling. Dette er imødekommet, men det må vurderes særdeles usikkert, om T1 rent faktisk har indtaget denne medicin, hvilket også har været en problemstilling tidligere i forløbet.

07.04.16 resumeres, at T1 hidtil i de dage, der var gået siden indlæggelsen havde været efterrettelig og uden fremkomst af åbenlyse sindssygelige symptomer. Han begynder at have besøg af forældre og kæreste og ønsker også besøg af flere venner. Dette imødekommes.

Mandag den 11.04.16 er T1 stadig rolig og efterrettelig i afsnittet. Han mener ikke at være syg, vil gerne være rask og derfor ikke tage medicin, selvom han også oplyser, at han indtager det. Dette må dog stadig betragtes som tvivlsomt. Hans ønske til den forestående retssag er lidt uklar, men efterhånden får han svaret, at han håber på almindelig straf, fremfor anbringelsesdom på psykiatrisk afdeling.

14.04.16 udkommer systematisk og struktureret risikovurdering (HCR20) ved afsnittets psykolog. Den samlede vurdering er, at T1 aktuelt er i høj risiko for recidiv til personfarlig og voldelig kriminalitet i forhold til både medarbejdere og medpatienter. De væsentligste risikofaktorer er en kombination af tidligere voldsadfærd, symptomer på psykisk sygdom, forstyrret personlighedsstruktur, ustabil affektkontrol, manglende respons på behandling, traumatiske oplevelser og lav stresstærskel. T1 oplyser til psykologen, at han har følt sig respektløst og ydmygende behandlet og mener, man har til hensigt at "knække ham psykisk og mentalt", og derfor reagerer han uundgåeligt oppositionelt, modstandspræget og behandlingsafvisende.

Der vurderes at være betydelig risiko for flugt.

Den 13. og 14.04.16 har T1 ført talrige lange telefonsamtaler, som han set i tilbageblik nok burde være begrænset i. Det havde et omfang, så medpatienter ikke kunne komme til at benytte afsnittets telefon og foregik ofte på et fremmed sprog, og muligheden af planlægning af uønsket aktiviteter må bestemt have in mente.

T1 afviser samtidig aktivt at modtage tabl. behandlingen med antipsykotisk virkende medicin.

14.04.16 oplyser T1 at han venter besøg af flere venner kl. 17 om eftermiddagen. Han er meget optaget af dette og bliver fra formiddagen truende og aggressiv i en formodning om, at det måske vil blive aflyst, fordi han er tiltagende aggressiv og truende. Han kommer med adskillige direkte personrettede dødstrusler til medarbejdere og undertegnede. Han ønsker at tilstå et større antal meget alvorlige forbrydelser, så som drab, drabsforsøg, overtrædelse af våbenloven og tyveri. Han har besøg af sin forsvarer og er meget oprevet efter dette og ringer forsvareren op og fremkommer med direkte mordtrusler mod forsvareren i overværelse af medarbejdere.

Efter en samlet vurdering af de meget voldsomme personrettede trusler, en tiltagende affekt og vrede hos T1, muligheden af udefrakommende undsætning samt de umiddelbart foregående episoder i retspsykiatrien i Y-by, hvor T1 tog en medpatient som gidsel og truede med at skære halsen over på vedkommende, besluttes det at bæltefikse T1 med assistance fra politiet. Selve bæltefikseringen forløber herefter fredeligt, om end T1 vedvarende taler om at ville tilstå forbrydelser, og når man forhindrer ham i dette, er man selv en forbryder, der skal få sin straf, nogle skal dø etc.

Han bæltefikseres med mavebælte og en fodrem kl. 13.35. Samtidig gives indsprøjtning med beroligende medicin, antipsykotisk virkende: Serenase 10 mg, som bevirker, at han falder til ro og sover.

Sammenfatning:

T1 har de sidste uger til måneder befundet sig i en ustabil psykisk tilstand, hvor han størstedelen af tiden er fremkommet med meget alvorlige trusler og under ophold i retspsykiatrien i Y-by også har foretaget alvorligt personangreb på såvel medarbejdere som medpatienter.

Der er modstridende vurderinger af hans psykiske tilstand, således fra at være hovedsagelig personlighedsafvigende til at være psykotisk. Det skal tilføjes, at det ene ikke nødvendigvis udelukker det andet.

Der er ikke oplysninger om misbrug af rusmidler.

Der er indicier på, at bekendte, muligvis med tilknytning til samme bandeformation som T1 samt familien, især faderen, hjælper til at formidle T1's budskaber uden for psykiatrisk afdeling. Af denne grund er det fra d.d. besluttet, at han ikke kan have besøg eller modtage telefonopkald indtil videre.

Der er planlagt retsmøde i Højeste Ret 20.04.16. Der er fra Midt- og Vestsjællands Politi beskrevet meget omfattende sikkerhedsberedskab i forbindelse dermed, hvilket naturligvis også har påvirket vores vurdering af T1 og ikke mindst af det trusselsbillede, hans indespærring og ønske om at undgå dom til anbringelse på psykiatrisk afdeling kan udgøre.

Der er forskellige indicier på, at der kan være en mulighed/risiko for udefrakommende forsøg på undsætning af T1, disse omfatter bl.a. de nævnte bekendtes besøg både før og efter T1's overflytning til retspsykiatrien i Z-by, den livlige telefonaktivitet, T1's tiltagende irritabilitet både over for medarbejder og forsvarer, den 14.04.16, muligvis sammenhængende med at han har modtaget oplysninger, som han ikke bryder sig om, relateret til den forestående retssag.

Andre lidt mere usikre indicier er, at der over de seneste dage flere gange er observeret droner, der har overfløjet den lukkede have ved retspsykiatrisk afsnit, at der er fundet en meget lang stige på et naboafsnit til de retspsykiatriske sengeafdelinger, som uden vanskeligheder ville kunne nå henover hegnet til taget på de retspsykiatriske afsnit. Endvidere at T1 tidligere har været i stand til at rømme, og i løbet af den 14.04.16 er blevet tiltagende verbalt aggressiv, konkret personrettet truende og anspændt.

På denne baggrund er det undertegnede samlede vurdering, at det ikke kan udelukkes, at der består en reel risiko for at udefrakommende personer ... med relation til sammen slutningen "Black Cobra", som T1 tidligere og måske stadig er leder af, kan have planer om at forsøge på at undsætte T1 fra retspsykiatrisk afdeling i Z-by. Da afdelingen ikke er indrettet til at modstå sådanne, giver selv en mindre velbegrundet risiko herfor anledning til betydelig bekymring for medarbejdere og medpatienters sikkerhed.

Uagtet at T1 tidvist er fundet psykotisk, skal jeg derfor anmode om, at han af sikkerhedsmæssige grunde overføres til et mere egnet opholdssted i regi af Kriminalforsorgen, mest velegnet formentlig Fængslet ved Herstedvester."

T1 har været frihedsberøvet fra den 9. februar 2013 til den 7. september 2015 og igen fra den 28. november 2015.

Højesterets begrundelse og resultat

1. Forsætsbedømmelsen i forhold 2

1.1. Problemstillingen og Højesterets prøvelse

T2 og T1 er efter anklageskriftets forhold 2 tiltalt for forsøg på manddrab, jf. straffelovens § 237 sammenholdt med § 21, ved den 6. februar 2013 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have forsøgt at dræbe en eller flere personer i tatovørforretningen "X" i X-by, idet A, som var under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T2, og i det hele efter tilskyndelse fra T1, affyrede flere skud mod tatovørforretningen, hvor der på gerningstidspunktet befandt sig flere personer, heraf flere med tilknytning til Bandidos.

Landsretten har fundet såvel T2 som T1 skyldige i forsøg på manddrab i dette forhold, og for Højesteret er spørgsmålet, om de havde forsæt til at begå manddrab.

Højesteret kan ikke efterprøve den konkret foretagne bevisbedømmelse vedrørende skyldspørgsmålet, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4, modsætningsvis. Højesteret kan imidlertid tage stilling til, om landsretten har anvendt forsætsbegrebet rigtigt, og om de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af landsretten, herunder vedrørende T2s og T1s subjektive forhold, kan begrunde, at der foreligger forsæt, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 3.

1.2. T2

Landsretten har lagt til grund, at T2 forud for skudepisoden havde været inde i tatovørforretningen, som han vidste var åben på tidspunktet for skudepisoden. Landsretten har endvidere lagt til grund, at de skud, som A afgav med revolveren, blev affyret direkte mod forretningen, og at afgivelsen af skuddene fandt sted, mens T2 så på og efter forudgående aftale og planlægning de to imellem. Landsretten har herudover henvist til de grunde, som byretten har anført, og hvoraf det fremgår, at T2 dagen før skudepisoden så, at revolveren var skarpladt, at skuddene blev afgivet midt på dagen, hvor T2 måtte forvente, at der var personer i forretningen, og at skuddene blev affyret i en afstand af ca. 20 meter fra forretningen.

Landsretten fandt herefter, at T2 ”må have anset det for overvejende sandsynligt, at en eller flere personer i tatovørforretningen kunne blive dræbt af de afgivne skud”.

Landsrettens præmisser må forstås således, at landsretten fandt det godtgjort, at T2 havde *sandsynlighedsforsæt* til manddrab.

Det er en betingelse for, at der foreligger sandsynlighedsforsæt til manddrab, at T2 på gerningstidspunktet anså døden som en overvejende sandsynlig følge af de afgivne skud. Det er således en betingelse, at han indså det som overvejende sandsynligt, at døden *ville* indtræde, hvorimod det ikke er tilstrækkeligt, at han indså, at døden *kunne* indtræde, altså at døden ville være en *mulig* følge af de afgivne skud.

Landsrettens præmisser, herunder anvendelsen af ordet ”kunne”, må forstås således, at landsretten har lagt til grund, at T2 har anset det for overvejende sandsynligt, at døden var en mulig følge af skuddene. Det kan derimod ikke udledes af præmisserne, at T2 har anset dødens indtræden som en overvejende sandsynlig følge af skuddene.

På denne baggrund finder Højesteret, at landsrettens bevisresultat ikke giver grundlag for at fastslå, at T2 på gerningstidspunktet havde sandsynlighedsforsæt til manddrab i den forstand, at han anså det som en overvejende sandsynlig følge af de afgivne skud, at en eller flere personer i tatovørforretningen ville blive dræbt.

Som sagen foreligger, har Højesteret ikke grundlag for at tage stilling til, om T2 havde forsæt til manddrab efter forsætsformen *dolus eventualis*.

T2 frifindes herefter for forsøg på manddrab, jf. straffelovens § 237 sammenholdt med § 21.

Efter straffelovens § 252, stk. 1, straffes den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed. Dette gerningsindhold kan rummes i anklageskriftets beskrivelse og i landsrettens bevisresultat, herunder beskrivelsen af T2s forsæt. I overensstemmelse med T2s erkendelse henfører Højesteret herefter forhold 2 til straffelovens § 252, stk. 1.

1.3. T1

Landsretten har lagt til grund, at T1 kort før skudepisoden talte med A om en taske med tøj, handsker og maskering, som A og T2 iførte sig, hvorefter de to kørte til tatovørforretningen, at der var en igangværende konflikt mellem Bandidos og Black Cobra, og at T1 på daværende tidspunkt var den ubestridte leder for Black Cobra i X-by.

Landsretten fandt herefter, at det var ”ubetænkeligt at lægge til grund, at det af A og T2 i for-
ening og efter forudgående aftale begåede drabsforsøg er sket efter tilskyndelse fra T1”.

Landsrettens bevisresultat må forstås således, at T1 tilskyndede A og T2 til at skyde direkte mod tatovørforretningen som sket.

Det fremgår imidlertid ikke af landsrettens bevisresultat, om T1 havde til hensigt, at en eller flere personer i tatovørforretningen skulle dø (direkte forsæt), eller om han anså det som en overvejende sandsynlig følge af de afgivne skud, at en eller flere personer i tatovørforretningen ville blive dræbt (sandsynlighedsforsæt). Efter landsrettens bevisresultat har Højesteret herefter ikke et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at fastslå, at T1 havde direkte forsæt eller sandsynlighedsforsæt til at begå manddrab.

Ligesom for T2s vedkommende har Højesteret ikke grundlag for at tage stilling til, om T1 havde forsæt til manddrab efter forsætsformen *dolus eventualis*.

T1 frifindes herefter for forsøg på manddrab, jf. straffelovens § 237 sammenholdt med § 21.

Som anført foran kan gerningsindholdet i straffelovens § 252, stk. 1, rummes i anklageskriftets beskrivelse, og gerningsindholdet kan endvidere rummes i landsrettens bevisresultat, herunder om T1s tilskyndelse. I overensstemmelse med T1s påstand for Højesteret henfører Højesteret herefter forhold 2 til straffelovens § 252, stk. 1.

2. Sanktionen vedrørende T1

T1 er efter det anførte om forhold 2 og efter landsrettens bevisresultat i øvrigt skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, § 192 a, stk. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, og straffelovens § 124, stk. 4.

Højesteret tiltræder efter de foreliggende lægelige udtalelser, herunder Retslægerådets erklæringer, at T1 var sindssyg på gerningstidspunkterne. Henset til T1s sindssygdom og karakteren af de begåede forhold finder Højesteret, at han må anses at have været utilregnelig på gerningstidspunkterne. T1 straffes derfor ikke, jf. straffelovens § 16, stk. 1.

Efter karakteren af de begåede forhold sammenholdt med de lægelige erklæringer om T1s person finder Højesteret, at han skal anbringes på psykiatrisk afdeling, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., for at forebygge nye lovovertrædelser, og da mindre indgribende foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige. Længstetiden for foranstaltningen fastsættes til 5 år fra Højesterets dom, jf. straffelovens § 68 a, stk. 1. Højesteret finder, at en sådan foranstaltning ikke står i misforhold til den begåede kriminalitet.

3. Straffen til T2

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand frifindes T2 i forhold 7 for overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4.

Han er herefter, efter det foran anførte om forhold 2 og efter landsrettens bevisresultat i øvrigt skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, § 192 a, stk. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, straffelovens § 293, stk. 1, og § 124, stk. 1.

Straffen skal fastsættes som en tillægsstraf til Østre Landsrets dom af 19. januar 2016, jf. straffelovens § 89. Højesteret fastsætter tillægsstraffen til fængsel i 2 år.

Højesteret har ved strafudmålingen i skærpende retning lagt vægt på, at den medbragte revolver blev anvendt, idet der blev afgivet skud direkte mod forretningen, hvori der befandt sig personer, og at forhold 2 og 3 b blev begået under en verserende bandekonflikt af flere i forening. I formildende retning er der lagt vægt på T2s meget unge alder, og at han blev tilskyndet til forbrydelsen af T1.

4. Udvisning af T2

T2, der er afghansk statsborger, har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 9 år. Han er idømt en ubetinget fængselsstraf på 2 år for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 252, stk. 1, og § 192 a, stk. 1, jf. våbenloven. Disse forhold kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6 og 8. Dette indebærer, at han skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Spørgsmålet er, om udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T2 er 18 år. Han er ugift og har ikke børn. Han har imidlertid boet i Danmark, siden han var 6 år. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisningen har som nævnt hjemmel i loven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Der skal herefter alene tages stilling

til, om det må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Øst-rig, klagesag nr. 1638/03, præmis 68, at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af artikel 8 tages udgangspunkt i en række kriterier. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

I tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, den forløbne tid efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af disse kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen allerede kom til værtslandet i sin barndom eller blev født i værtslandet, eller om den pågældende først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

Når det drejer sig om kriminalitet, der er begået af en mindreårig, er der et særligt hensyn til barnets interesser og muligheden for integration, jf. præmisserne 82-83. Der er således kun en begrænset adgang til udvisning, hvis der er tale om ikke-voldelig kriminalitet begået af en mindreårig, jf. præmis 84, mens meget alvorlig voldelig kriminalitet omvendt kan retfærdiggøre udvisning, jf. præmis 85.

T2 er i denne sag idømt en relativ lang ubetinget fængselsstraf for personfarlig kriminalitet, og han er også i øvrigt idømt ubetinget fængselsstraf for personfarlig kriminalitet. Ved vurderingen af kriminalitetens karakter og alvor må det imidlertid tages i betragtning, at han er fri-fundet for drabsforsøg og kun var 15 år på gerningstidspunktet i denne sag. Det må videre tages i betragtning, at det forhold, som han ved Østre Landsrets dom af 19. januar 2016 blev idømt 1 års fængsel for, blev begået, mens han var 16 år, og at den øvrige personfarlige kriminalitet også blev begået, mens han var mindreårig.

T2 kom til Danmark som barn, og han har således haft det meste af sin opvækst og hele sin skolegang her i landet, hvor hans forældre og søskende også bor. Han taler og skriver dansk. Han må anses for at have en meget stærk tilknytning til Danmark.

T2 har kun været i hjemlandet en eller få gange, siden han kom til Danmark. Han har (bortset fra en farmor, der bor ved grænsen til Pakistan) ikke nære slægtninge i Afghanistan. Selv om han taler en smule pashto, må det herefter lægges til grund, at han ikke længere har nogen nævneværdig tilknytning til Afghanistan.

Efter en samlet bedømmelse af de nævnte forhold finder Højesteret, at udvisning af T2 vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privatliv og således være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. T2 frifindes derfor for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Af de grunde, som byretten har anført, og som landsretten har tiltrådt, tiltræder Højesteret, at T2 er udvist betinget, jf. udlændingelovens § 24 b. Prøvetiden på 2 år regnes fra Højesterets dom, idet T2 allerede er blevet løsladt for så vidt angår de forhold, der er omfattet af denne dom.

Thi kendes for ret:

T2 straffes med fængsel i 2 år.

T2 udvises betinget af Danmark på vilkår, at han i en prøvetid på 2 år fra Højesterets dom ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22, 23 og 24.

T1 dømmes til anbringelse på psykiatrisk afdeling. Længstetiden for foranstaltningen fastsættes til 5 år.

T2 og T1 skal betale de sagsomkostninger for byretten, der vedrører dem hver især.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

DOM

Afsagt den 16. april 2015 af Østre Landsrets 1. afdeling
(landsdommerne Jan Uffe Rasmussen, Joachim Kromann og Dorte Nørby (kst.) med nævninger).

1. afd. N nr. S-500-14:

Anklagemyndigheden

mod

1) T1

(advokat Kristian Mølgaard, besk.)

2) T2

(advokat Mikael Skjødt, besk.)

Retten i ...bys dom af 4. februar 2014 er anket af T1 og T2 med endelig påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, idet T2 dog har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252 i forhold 2, dog således at forholdet ikke er begået i forening med og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T1, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet, idet påstanden om, at straffelovens § 81 a, stk. 2, bringes i anvendelse i forhold 2, dog er frafaldet, samt til skærpe, herunder således at tiltalte T2 udvises ubetinget.

Ved gengivelsen af tiltalen i byrettens dom er sagens forhold 8, som tiltalte T2 efter sin erkendelse er fundet skyldig i, ikke medtaget. Tiltalen i forhold 8 er ifølge tillægsanklageskrift af 22. januar 2014 affattet som følger:

”8.

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 1,
ved den 31. oktober 2013 ca. kl. 13.55 at være flygtet fra den lukkede institution ”Spidsen”,
Sølagervej 40 i Hundested, hvor han var varetægtsfængslet i surrogat.”

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnerne E m.fl. kriminalassistent K, politiassistent J, politiassistent H m.fl. der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne politiassistent L, ... og B.

De i byretten af vidnerne ... m.fl. afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte, T1, har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at de ikke var ude og patruljere den 2. februar 2013. De kørte bag ved patruljebilen og havde ikke forinden kontakt til en anden bil. Der var en konflikt mellem Black Cobra og Bandidos, men han kan ikke huske, hvad konflikten angik. Det var en nyopstået konflikt. Der var venskab mellem Black Cobra og Bandidos forinden. Han husker ikke, hvornår konflikten begyndte. Det kan godt passe, at der havde været en skudepisode foran et diskotek. Han blev overfaldet og stukket ned den 29. januar 2013. Dem, der stak ham, sagde ikke, at de var fra Bandidos. Han havde ikke konflikt med andre. Han frygtede ikke for sit liv og var ikke bange.

Han vidste ikke, at E havde en skudsikker vest på. E havde nogle problemer hjemme i Jylland, men tiltalte vidste ikke, at E var bevæbnet. E var tidligere medlem af Black Cobra. Han var ophørt kort forinden. De havde mødt hinanden gennem en fælles bekendt. Det var før E blev medlem Black Cobra. Tiltalte kørte bilen, og E sad ved siden af. Tiltalte opdagede ikke, at E smed pistolen ud af vinduet. De kørte bagved politiet, men i en rundkørsel tog politibilen en ekstra omgang, så den kom til at køre bag deres bil. Tiltalte havde ikke noget kørekort, og derfor stoppede han bilen lidt efter. Han håbede, at han kunne skabe usikkerhed om, hvem der havde kørt bilen. Han sagde til de andre, at de ikke skulle sige til politiet, hvem der havde kørt.

Han havde ikke noget med fredsftalen at gøre. Han sad varetægtsfængslet på det tidspunkt. Han havde mobiltelefoner i fængslet, men han gav ikke nogen instruks og havde ikke indfly-

delse på aftalen. Han så gerne, at der var fred. Det var ikke fordi, at konflikten var gået over genvind.

Forevist luftfoto forklarede tiltalte, at han drejede til højre efter rundkørslen. Det var hans planlagte rute, da de skulle mødes med nogen. Han så politiet lige inden, han drejede. Han nåede at stige ud af bilen, før politiet kom. Han vidste ikke helt, om de andre havde kørekort. Da politiet kom, drejede det sig om politiets fund af en pistol. Det var ikke derfor, at han stoppede. Det var fordi, han ikke havde noget kørekort.

Tiltalte forklarede supplerende vedrørende forhold 5 og 6, at han følte sig aflyttet konstant, og derfor regnede han også med, at han blev aflyttet i arresten. Han havde to telefoner i arresten. Han var ikke bange for at blive aflyttet. Der blev ikke talt i kodesprog. Han talte med sine brødre i Black Cobra om sigtelsen i sagen. Han gav ikke instrukser til brødrene. Det kan godt være, at han havde nogle ideer om, hvad de skulle sige til journalisten fra TV2 Lorry, men han gav ikke instruks om, hvordan de skulle forklare sig.

Der afspillede telefonsamtale af 11. februar 2013 mellem tiltalte og ... (ekstrakt 3, side 2 og tillægsekstrakt 3, side 43).

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke husker samtalen. Han husker ikke, om Black Cobra skulle have nyt hus. Han husker ikke, om han havde fundet et hus. Beslutningerne træffes i fællesskab i Black Cobra, og der betales kontingent, som de bl.a. spiser og drikker for. Tiltalte var ”sort trøje.” Det var dem, der havde sorte trøjer, som tog beslutningerne og bestemte over de små brødre i hvide trøjer. C havde også sort trøje.

Der afspillede telefonsamtale af 11. februar 2013 mellem tiltalte og ... (ekstrakt 3, side 22-23).

Tiltalte forklarede supplerende, at de talte tyrkisk, fordi det var hans landsmand, og det faldt dem naturligt. ... er G. De talte ikke kodesprog om sagen.

Der afspillede telefonsamtale af 12. februar 2013 mellem tiltalte og ... (ekstrakt 3, side 4-5).

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke ved, om der var en vagtordning. Han husker ikke, om der var en vagtordning, før han blev fængslet. Han ved ikke, hvem der holdt øje med vagtordningen.

Der afspillede telefonsamtale af 17. februar 2013 mellem tiltalte og G, ... og ... (ekstrakt 3, side 6).

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke husker noget om telefonsamtalen eller den forklaring, som han afgav i byretten. Han tror, at der er tale om ... bror og Han mener ikke, at der bliver sagt noget om, at de skal bevise noget. Hvis der er nogen, der skal bevise noget, så er det ikke kun for ham, men for alle i Black Cobra.

Tiltalte forklarede, at han ikke på afspilningen har hørt noget om, at der skal bevises noget over for ham.

Der afspillede telefonsamtale af 20. februar 2013 mellem tiltalte og C (tillægsekstrakt 3, side 44-46).

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke husker noget om vagtplanen. ... var ikke leder. ”Top dog” var ikke et spørgsmål om, hvem der var leder. Alle med sorte trøjer i Black Cobra bestemte. C og ... var lige så engageret som ham og nogle af de andre med sorte trøjer. Der var flere, der havde kontakter til medlemmer af Black Cobra i andre byer. Tiltalte havde god kontakt til har overtaget tiltaltes kontakt til ham, mens tiltalte ikke er der.

Der afspillede telefonsamtale af 24. februar 2013 mellem tiltalte og G og ... (tillægsekstrakt 3, side 29-31).

Tiltalte forklarede supplerende, at han havde læst eller hørt i medierne, at der var blevet skudt dagen forinden. Han husker ikke, at de talte om, at der skulle svares igen. Han havde ikke en holdning til, om der skulle svares igen. Han har en holdning til alkohol. Det er efter hans opfattelse ikke passende at drikke. Han husker ikke, om han var vred over, at der ikke var patruljeret tilstrækkeligt, da der blev skudt i X-parken. Han ved ikke, om det var nogen fra Ban-

didos, der skød. Han kedede sig, og derfor sagde han til ..., hvad de skulle sige til TV2 Lorry. Han kan ikke huske, hvad der lå i de nærmere instrukser.

Der afspillede videoindslag fra TV2 Lorry af 25. februar 2013.

Tiltalte forklarede supplerende, at det er et slogan at Black Cobra ”styrer byen.”

Der afspillede telefonsamtale af 14. marts 2013 mellem tiltalte og ... (ekstrakt 3, side 26-27).

Tiltalte forklarede supplerende, at han stadig mener, at politiet har klippet i samtalen, men han husker ikke hvornår i samtalen, at der skulle være klippet. Forklaringen og billedet er fabrikeret, og han tror ikke på noget af det. Han husker ikke, hvad han lavede den 5. februar 2013. Det kan godt passe, at han var i ...s lejlighed, men de planlagde ikke, hvad der skulle ske næste dag. Han ved godt hvem A og B er. De er venner med ...s lillebror, som kom i ...s lejlighed. Han så muligvis A den 6. februar 2013.

Foreholdt foto (ekstrakt 4, fotomappe, side 39) bekræftede han, at det er ham, som er på fotoet. De var flere til stede. Han var sammen med G og F. Foreholdt samme foto forklarer tiltalte, at når han peger, så er det en del af hans kropssprog.

Tiltalte forklarede, at han regnede med at blive løsladt til fristforlængelsesmøde og var meget rystede over den nye sigtelse. Han fik ikke forevist billedet i grundlovsforhøret. Efterfølgende har han gennem sin advokat forsøgt at få politiet til at udlevere billedet i fuld størrelse. Han har ikke instrueret T2 og den anden person på billedet om noget. Han har muligvis bedt dem om en tjeneste. Der var en dag, hvor han bad dem hente en bilnøgle hos sin fætter. Han er højrehåndet.

Tiltalte forklarede, at han havde fået indtryk af, at T2 havde tilstået.

Tiltalte forklarede supplerende, at ... er G. ”...” er et kælenavn for

Der afspillede telefonsamtale af 14. marts 2013 mellem tiltalte og ... (ekstrakt 3, side 27-28).

Tiltalte forklarede supplerende, at han i samtalen kaldte G for ... Det er ikke et kælenavn, men en forkortelse af navnet G.

Foreholdt sms'er af 16. og 17. marts 2013 mellem tiltalte og ... (ekstrakt 3, side 31-32) forklarede tiltalte supplerende, at han var hos sine forældre den 6. februar 2013. Hans kæreste ... hentede ham omkring kl. 12.40, og de kørte sammen til ...vej 23. Han havde ikke strøm på sin telefon. Det var derfor, at han ringede fra sin fars telefon. Han overnattede hos sin fætter ... mellem den 5. og 6. februar 2013, og han havde været sammen med G og F om formiddagen, før han var hos sine forældre.

Der afspillede telefonsamtale af 24. februar 2013 mellem tiltalte og ... (tillægsekstrakt 3, side 32-33).

Tiltalte forklarede supplerende, at han under telefonsamtalen mistænkte ... for at havde været fuld, og han derfor var kørt galt i tiltaltes bil. ... påstod, at han ikke havde drukket. Samtalen handlede ikke om, at han var utilfreds med, at brødrene festede og ikke holdt vagt, mens han var varetægtsfængslet.

Der afspillede telefonsamtale af 14. marts 2013 mellem tiltalte, ... og ... (tillægsekstrakt 3, side 35-37).

Tiltalte forklarede supplerende, at fredsftalen ikke afhang af, om han var til stede. Han så gerne, at der var fred. Hans udtalelse om, hvad brødrene skulle sige i TV2 Lorry, var ikke udtryk for, at han ikke ønskede fred.

Der afspillede telefonsamtale af 20. marts 2013 mellem tiltalte og ... (tillægsekstrakt 3, side 38-40).

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke vidste, hvem "negeren" var. Han vidste ikke, hvorfor det var vigtigt at finde ud af, hvor billedet var taget fra.

Der afspillede telefonsamtale af 5. marts 2013 mellem tiltalte og C (tillægsekstrakt 3, side 49-56).

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke husker, om C talte om mødet med Bandidos, hvor fredsftalen skulle drøftes. Tiltalte kom med forslag til, hvad C skulle sige på fredsmødet. Det var ikke instrukser. Han vidste ikke, hvem ”...” var. Det kan godt være, at han var Bandidos leder. Han huskede ikke noget om en biljagt, der skulle stoppes. Brødrene skulle være til stede i retten for ..., fordi han var medlem af Black Cobra. Det var en støtte og ikke tænkt som en trussel mod nogen vidner. ... var bare en ..., der boede på ...-vej. Han ved ikke, om han bestemte i Bandidos.

Tiltalte forklarede, at Black Cobra fungerede som et demokrati og flertallet bestemte. Alle havde en stemme. Han havde ikke bestemt mere end andre, og når han talte med politiet, var det på Black Cobras vegne. Han er ikke længere medlem af Black Cobra. Han har valgt en mere religiøs vej.

Tiltalte, T2, har supplerende forklaret, at han ikke fik afhøringsrapport af 28. februar 2013 (ekstrakt 2, side 202) oplæst af politiet. Han havde ikke godkendt den. Han var ikke medlem af Black Cobra. A og B havde tilknytning til Black Cobra. Når man har tilknytning til Black Cobra, så hilser man på medlemmer fra Black Cobra. Han og A blev overfaldet til X-by fest-uge i august 2012. Overfaldsmændene var fra Bandidos. Han tror, at de genkendte ham som en fra X-parken. Han ved ikke, hvorfor de blev overfaldet. Han hjalp ikke Black Cobra med noget, men han kunne godt gøre dem tjenester. Han købte ting for dem, hvis de bad ham om det. Han var ikke blevet bedt om at passe på området og holde vagt. Han havde ikke sagt i grundlovsforhøret, at han var bange for T1 eller for nogen andre. Han havde aldrig forklaret, sådan som det står i retsbogen.

Foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2013 (ekstrakt 2, side 215) forklarede tiltalte, at han ikke havde forklaret sådan.

Tiltalte forklarede supplerende, at han ikke husker, hvor han var natten mellem den 5. og 6. februar 2013. Han sov ikke sammen med G. De mødtes i X-parken den 6. februar 2013. Han havde afgivet usande forklaringer til politiet og i retten. Han fortæller sandheden nu. Han mødtes med G kl. 9 om morgenen. De så T1, G og en tredje person. T1 bad dem om at hente en bilnøgle hos sin fætter. Han kan ikke huske, om de mødte T1 to gange den dag. Han fik

forevist billedet både til første og anden afhøring. Han var ikke overrasket over, at politiet viste ham billedet. Der var overvågning overalt i X-parken.

Foreholdt afhøringsrapport af 28. februar 2013 (ekstrakt 2, side 207-208) forklarede han, at han ikke havde afgivet forklaring til politiet om, at T1 skulle have sagt til G: ”Du ved godt, hvor tasken står.” Det var noget, som politiet havde fundet på.

Foreholdt hans forklaring i grundlovsforhøret (ekstrakt 2, side 224, 3. afsnit), hvoraf fremgår ”T1 sagde til G, du ved godt, hvor tasken ligger,” havde han ikke forklaret sådan. Han havde ikke vedstået forklaringen, som det er anført i retsbogen.

Der var ikke nogen, som kontaktede ham på Facebook, og han var ikke på Facebook, mens han var fængslet. Han talte ikke med G om sagen. Han sagde allerede til den første afhøring, at det man kunne se på billedet var, at T1 bad dem om at hente nogle bilnøgler. Det var det samme, han forklarede til grundlovsforhøret.

De skød mod tatovørforretningen for at hævne, at de var blevet overfaldet ved X-by festuge i august 2012. Det var kort før den 6. februar 2013, at han genkendte en af de ansatte i tatovørforretningen, som ham, der havde overfaldet ham. Det var derfor, at de først hævnedes sig på det tidspunkt. Forretningen havde tilknytning til Bandidos. Det var ikke for at gøre nogen fortræd, at der blev skudt.

Tiltalte forklarede, at han vidste at tasken tilhørte B, fordi denne var blevet smidt ud hjemmefra. Det var Bs brors tøj, som lå i tasken, og som de havde på. Han husker ikke, at politiet spurgte ind til tasken.

Tiltalte forklarede, at G havde haft revolveren i to til tre dage forinden den 6. februar 2013. G havde sagt til tiltalte, at han havde fundet revolveren. Den var skarpladt, da han fandt den. Det var den 6. februar 2013 om morgenen, at han aftalte med G, at de skulle skyde mod tatovørforretningen. Det var begges ide, men det var tiltalte, der havde kendskab til tatovøren. Det havde ikke noget med bandekonflikten at gøre.

Foreholdt at det fremgår af byrettens dom, at det var den 5. februar 2013, de aftalte det, forklarede tiltalte, at han må have husket forkert. Det var nok den 5. februar 2013, at de aftalte skyderiet. Han ved ikke, om G havde haft revolveren i længere tid. Han fik først kendskab til revolveren to til tre dage inden skyderiet.

Forevist foto (tillægsekstrakt 3, side 100-102 og side 106) forklarede tiltalte, at A skød direkte mod tatovørforretningen. De havde ikke aftalt, hvad der skulle skydes mod. A stod på fortovet overfor tatovørforretningen. Der var en vej med en bred rabat midt på, så vejen var opdelt i to. Der var problemer med revolveren efter andet skud. De havde ikke aftalt hvor mange skud, der skulle affyres. Der blev skudt to gange. A havde udstrakte arme foran kroppen og holdt med begge hænder på pistolen, da han skød. Han ved ikke, hvordan personerne i tatovørforretningen reagerede. Han så ikke, om der var lys i forretningen.

Tiltalte forklarede, at det ikke passede, hvad han havde forklaret om røveriet. Han havde forklaret sådan, fordi han var under pres.

Tiltalte forklarede, at han skrev sms'er med sin kæreste. B vidste godt, at tiltalte og A havde planlagt skyderiet den 6. februar 2013. Da han stak af fra fængslet, bekymrede han sig ikke om sagen. Han tænkte kun på at hygge sig. Han husker ikke, om han overnattede hos ... natten mellem den 5. og 6. februar 2013. Han stod lige ved siden af A, da A affyrede skuddene.

Forevist foto (ekstrakt 4, fotomappe, side 5-7 og 9) forklarede tiltalte, at de stod på fortovet, hvor der på fotoet er afmærket med en pil. De kunne godt have passeret midterrabatten foran tatovørforretningen, men de stod så langt væk, som de kunne, da de ikke ville gøre nogen fortræd.

Forevist foto (tillægsekstrakt 3, side 107-108) forklarede tiltalte, at de kørte og holdt på fortovet længst væk fra tatovørforretningen.

Tiltalte forklarede, at han den 5. februar 2013 var sammen med A næsten hele dagen.

Foreholdt bandetilhørsrapport af 23. maj 2013 vedrørende T2 (ekstrakt 3, side 40) forklarede tiltalte, at han ikke ved, hvad "...” er.

Tiltalte forklarede, at han til afhøringen den 28. februar 2013 (ekstrakt 2, side 202-206) ikke blev tilbudt en forsvarer. Han kan bekræfte, at nogle af passagerne i rapporten er korrekt noteret.

Tiltalte forklarede, at han ikke er sikker på, at A og tiltalte mødtes med T1 den 6. februar 2013. Det var tilfældigt, hvis de havde mødtes.

Tiltalte kan ikke huske, om det var den 6. februar 2013, at de mødtes med T1.

Vidnet E har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at han sad på passagersædet ved siden af T1. Da politiet kørte efter dem i rundkørslen, vidste han, at de ville blive stoppet. Han rullede vinduet ned og fik ubesværet pistolen ud af sin bukseligning. Herefter kastede han pistolen ud af vinduet. Han var på Sjælland for at besøge familiemedlemmer. Han følte sig truet af nogen fra ...by, hvor han kom fra. Truslen føltes konstant, og det var derfor han havde skudsikker vest på. De havde ingen kontakt til andre biler, da de kørte rundt. De havde ikke truet nogen, før de blev stoppet af politiet.

Vidnet F har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at han ikke kan huske, at E havde skudsikkervest på da T1, E og han var i bilen. De stoppede ingen biler, og der blev ikke råbt ud af bilen. De talte ikke om konflikten mellem Black Cobra og Bandidos. Han tog ikke beslutninger, da han var en af dem i "hvid trøje". Han er ikke længere medlem af Black Cobra.

Forevist foto (tillægsekstrakt 1, side 198) forklarede vidnet, at han havde en blå Peak Performance jakke på.

Vidnet ..., har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at han var passager og ... kørte bilen. Den blå Peugeot 406 kørte op side af dem. Det var på ...s side. Det var personen på passagersædet, som råbte til dem. De blev bange og ringede 112. Han har lagt episoden bag sig.

Vidnet ... har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at den blå Peugeot kom bagfra og kørte op på siden af dem. Ruden var allerede rullet ned, og de råbte inde fra bilen over mod dem. Alle personerne i bilen var oppe og køre og råbte. Der var en, der lavede håndtegne for-

met som en pistol. Vidnet frygtede, at de ville skyde. Han solgte bilen efter episoden og har fået hemmelig adresse. Oplevelsen har gjort stort indtryk på ham.

Vidnet forklarede, at det var Statoil i ..., som de kørte ind på.

Vidnet A, har supplerende forklaret, at han ikke kan huske, hvor han var aftenen før skyderiet. Han tror ikke, at han var i ...s lejlighed.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. april 2013 (ekstrakt 2, side 152) forklarede vidnet, at ... havde misforstået det, når hun havde oplyst, at han var i hendes lejlighed om aftenen den 5. februar 2013. Han kan ikke huske, hvor han sov, eller om han sov sammen sted som T2. Han tror, at han og T2 tog med bus til X-parken den 6. februar 2013.

Forholdt andet afsnit (ekstrakt 2, side 153) husker han ikke, at have forklaret sådan. Han havde haft pistolen længe, og han havde den også aftenen forinden skyderiet. Foreholdt (ekstrakt 2, side 175) kan han ikke huske, hvor han havde pistolen fra. Pistolen brugte 9 mm patroner. Han husker ikke, om han selv puttede patroner i revolveren. Forespurgt af anklageren viste vidnet, hvordan patronerne sættes i revolveren. Han tror ikke, at pistolen lå i tasken med maskeringsudstyret. Han smed nok revolveren i skoven efterfølgende.

Forevist luftfoto af fund af revolveren af 9. februar 2013 (ekstrakt 4, side 17) forklarede vidnet, at han ikke husker, om han smed den der.

Vidnet forklarede, at der skulle skydes, fordi de var blevet overfaldet af nogen til X-by festuge. Det var nogle måneder forinden. Han ved ikke, hvorfor de var blevet overfaldet. Han mindes ikke, hvorfor han ikke fortalte om overfaldet ved den første afhøring. Dem der havde begået overfaldet var fra tatovørforretningen. Han havde været inde i tatovørforretningen, hvor han havde genkendt flere af dem. Han husker ikke hvornår, at han havde været i forretningen. Han vidste ikke, at der var en konflikt mellem Black Cobra og Bandidos. De skulle alene hævne overfaldet. Han sigtede højt for ikke at ramme nogen. Han ved ikke, hvorfor han skød flere gange.

Forevist foto (ekstrakt 4, fotomappe, side 39 og 42) forklarede vidnet, at det er T2 og T1, der ses på foto side 39. Han kan ikke huske, om det er ham, der sad bag på knallerten. Det var kun de tre, der var til stede. De havde haft knallerten i længere tid, så billedet kunne være taget på flere forskellige dage.

Forevist underskrift (ekstrakt 2, side 171) forklarede vidnet, at det er hans underskrift. Han kan godt have forklaret sådan, men dermed mener han ikke, at det er sådan, det forholder sig. De mødte T1 den 6. februar 2013, men de havde også mødt ham andre dage. Han husker ikke, om han havde revolveren på sig, da de mødte T1. Han kendte ikke T1 så godt og havde ikke været privat sammen med ham, men han hilste på ham, hvis de mødtes i X-parken. Han tror ikke, at han har været sammen med T1 i ...s lejlighed. T1 spurgte ikke på noget tidspunkt, om han vidste, hvor tasken stod.

Forevist foto (ekstrakt 4, fotomappe, side 42) forklarede vidnet, at det viser to personer på en knallert. Foreholdt fjerde afsnit (ekstrakt 2, side 154) kan det godt passe, at fotoet viser han og T2 maskeret på vej mod tatovørforretningen. Han havde revolveren på sig. Han husker ikke, at revolveren havde ligget i en taske sammen med maskeringstøjet.

Foreholdt femte afsnit (ekstrakt 2, side 154) forklarede vidnet, at han ikke kan huske at have forklaret, at maskeringstøjet stod pakket i en kælder i X-parken. Foreholdt nederst side 22 og øverst side 23 (ekstrakt 0, side 22) forklarede vidnet, at han ikke ved om maskeringstøjet var pakket, eller om det bare lå der.

Han skød to gange mod forretningen. Forud for første skud, kunne han ikke se nogen i forretningen, men han så nogen, før han skød anden gang. Han kunne se, at forretningen var åben.

Foreholdt andet afsnit (ekstrakt 0, side 21) kan han ikke huske at have forklaret, at han valgte at skyde, selv om han så personer i butikken.

Da han og T2 kom tilbage til X-parken, smed de knallerten fra sig. De gemte sig i en kælder i X-parken i fire til fem timer. Han tror ikke, at de havde telefoner med sig under skyderiet.

Foreholdt tredje sidste afsnit (ekstrakt 2, side 151) forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han forklarede til politiet, at det var for at undgå politiets efterforskning af telefonerne.

Da han skød, havde han handsker på for at skjule spor på revolveren og for ikke at få krudt-partikler på sig. Det var arbejdshandsker. De kom op af kælderen ved 5-6 tiden. Han husker ikke tidspunktet præcist. De mødtes med B på det tidspunkt, og hans bror lånte handskerne. B vidste ikke noget om skyderiet.

Foreholdt tredje afsnit (ekstrakt 2, side 152) forklarede vidnet, at han ikke ved, om han har forklaret til politiet, at B meget hurtigt efter skyderiet skulle hente og bortskaffe effekterne, som det var aftalt, skulle lægges i en trappeskakt. Han mindes ikke, at han lagde handskerne der.

Han kender ikke X-parken så godt, da han bor i X-skov, der ligger cirka 12 km derfra. Han ved godt, at Black Cobra holder til i X-parken. Knallerten var i X-parken. Han mener, at han og T2 mødtes i X-parken den 6. februar 2013. Han ved ikke, hvorfor de ikke mødtes i X-skov, hvor de bor. De gemte sig i X-parken, fordi der var politi overalt.

Vidnet forklarede, at T1 ikke havde noget med skyderiet at gøre. Det var tilfældigt, at de mødtes med T1. Han husker ikke, om de mødtes den 6. februar 2013. Ved den første afhøring stillede politiet ikke spørgsmål vedrørende T1.

Foreholdt afhøringsrapport af 1. marts 2013 (ekstrakt 2, side 142) forklarede vidnet, at politiet spurgte til T1 ved denne afhøring. Foreholdt femte afsnit (ekstrakt 2, side 143) forklarede vidnet, at politiet spurgte til T1, fordi han var med på fotoet. Det var ikke ham, der talte med T1 den dag, det var T2. Foreholdt andet afsnit (ekstrakt 2, side 143) forklarede vidnet, at politiet oplyste, at T2 havde sagt, at de skulle hente nogle bilnøgler.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. april 2013, andet sidste afsnit (ekstrakt 2, side 153) forklarede vidnet, at han ikke husker, hvornår fotoet er taget. Han og T2 kørte ofte rundt i X-parken på knallert og havde flere gange mødt T1, G og Nogen gange udvekslede de et par bemærkninger med hinanden.

Han sigtede ikke efter nogen eller efter noget præcist. Han holdt revolveren med to hænder. Han havde hævet revolveren lidt opad fra vandret. Han ved ikke, hvorfor han ikke gik tættere på. Tatovørforretningen lå i kælderplan. Han pegede måske mod vinduerne. Han ved ikke, hvad der blev af tøjet. Han mener ikke, at politiet spurgte til tasken, og politiet har ikke bedt ham om at påvise stedet for taskens placering.

Foreholdt tredje afsnit (ekstrakt 0, side 22) og tredje afsnit (ekstrakt 2, side 145) forklarede vidnet, at han skød for at skræmme og ikke for at ramme nogen. Han så, at vinduerne ikke blev knust.

Vidnet forklarede, at han ikke har talt/drøftet sagen med nogen forinden, at han skulle i retten i dag.

Vidnet ..., blev forevist foto (tillægsekstrakt 1, side 211) og forklarede supplerende, at personen med pistolen stod lidt til højre for logoet i midten af billedet. Han pegede med pistolen mod forretningen. Adspurgte af anklageren og forevist foto (tillægsekstrakt 3, side 100) forklarede vidnet, at han sad bag vinduet hvor persienne var rullet ned. Han tatoverede en kunde. Veninden, til hende der blev tatoveret, stod foran døren. Hans kollega ... var ude i baglokalet. ... kom ud i forretningen, da han hørte skuddet, og fik dem med ud i baglokalet. Han ved ikke, hvorfor der blev skudt mod hans forretning. Det har været omtalt i medierne, at butikken er Bandidos relateret. Det var den tidligere ejer måske, men han er ikke medlem af Bandidos. Han kan ikke genkende de tiltalte. Han har ikke deltaget i X-by festuge.

Forevist foto (ekstrakt 4, fotomappe, side 2) forklarede vidnet, at der var en disk mellem vinduet og døren. Veninden stod ved disken. Det var ikke lige foran døren.

Vidnet ..., har supplerende forklaret, at hun ikke blev tatoveret. Hun troede først, at hjulet på knallerten eksploderede. Hun kiggede ud af døren, der havde en glastrude. Både hun og tatovøren så personen med pistolen. Han pegede direkte mod forretningen. Det hele gik meget stærkt. Der gik måske et minut mellem de to skud.

Forevist foto (ekstrakt 4, fotomappe, side 3) forklarede vidnet, at hun først stod for enden af skranken og talte med sin veninde. Der var cirka tre skridt hen til døren, hvor hun kiggede ud.

Vidnet ..., har supplerende, at hun ikke så personen med pistolen, da hun lå i stolen og var ved at blive tatoveret. Der lød et brag. ... sagde, at det måtte være et hjul fra knallerten udenfor, som eksploderede. ... råbte, at der stod en mand med en pistol og pegede mod forretningen. ... hev ned i persiennen og kiggede ud. Han råbte, at de skulle lægge sig ned på gulvet. ... råbte fra baglokalet, at de skulle komme derud. De halvt løb og kravlede ud i baglokalet. ... faldt. Det hele gik meget stærkt. De kravlede ud af et vindue til i baggården. ... blev i forretningen og holdte øje med overvågningskameraet.

Vidnet ..., har forklaret, at hun var ude og køre sammen med sin datter den 6. februar 2013. Det var datteren, som kørte, og vidnet var passager. Hun så to fyrre. Den ene stod med en pistol i hånden. Han havde en maske på som lignede en paintballmaske. Hun troede, at det var en paintballpistol, og hun bad datteren stoppe, da hun ikke vil have maling på bilen. De holdt stille to meter fra tatovørforretningen. Det så ikke ud som om, at han havde styr på pistolen. Han skød vist ikke efter noget bestemt. Hun var bekymret for, om der skulle komme maling på bilen. Det var først bagefter, at det gik op for hende, hvad der var sket. Hun troede først, at det var drengestreger.

Foreholdt afhøringsrapport af 7. februar 2013, tredje sidste afsnit (ekstrakt 2, side 104-105) forklarede vidnet, at hun har forklaret sådan. Hendes datter havde øjenkontakt med ham, der skød, og hun blev bange for, at han ville skyde mod dem. Forevist fotos (tillægsekstrakt 3, side 105-107) forklarede vidnet, at de holdt ud for det gule hus. Personen med pistolen og ham ved knallerten stod på den anden side af vejen.

Vidnet forklarede, at hun fortsat troede, at det var en paintballpistol, da der var øjenkontakt med gerningsmanden. Hun ved ikke, om han ville ramme nogen, og hun så ikke, hvor der blev ramt.

Vidnet forklarede, at hun tænkte, at hvis han ikke skød mod bilen, så måtte det være efter flagene i fiskeforretningen. Det var kun den ene person, som havde en paintballmaske på. Hun så, at personen pegede ligeud med pistolen.

Vidnet ..., blev forevist fotos (tillægsekstrakt 1, side 204-210) og vidnet forklarede supplerende, at hun kender de personer, der er på billederne. Hun kender ikke alle deres efternavne, og der er nogen af dem, hvor hun kun kender deres kælenavn. ... er personen på side 204. Hun vidste ikke, at han hed G. Der er to brødre, der er mørke i hunden og lidt yngre end de andre. Hun vidste ikke, at de hed G og B.

Foreholdt afhøringsrapport af 6. februar 2013, tredje afsnit (ekstrakt 2, side 123) forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, hvorfor der blevet streget noget ud i afhøringen. Hun er heller ikke længere sikker på, at det er de personer, der er nævnt, der var til stede i hendes lejlighed om aftenen den 5. februar 2013.

Vidnet forklarede, at ...hedder ...til efternavn. Tiltalte, T2, kom i hendes lejlighed, men det er ikke den T2, som er nævnt i retsbogen side 28, 2 afsnit, som var i hendes lejlighed om aftenen den 5. februar 2013. De hyggede og så fjernsyn. Det var forskellige kombinationer af de samme personer, som kom på besøg. Hun er ikke længere 100 procent sikker på, at hun læste afhøringsrapporten igennem, inden hun underskrev den. Foreholdt afhøringsrapport af 6. februar 2013 (ekstrakt 2, side 123) forklarede vidnet, at det ikke er hende, der har rettet i afhøringen.

Vidnet politiassistent L, har forklaret, at han er hundefører. Han ankom til X-parken sammen med en kollega. De tog kontakt til en gruppe unge, der stod udenfor. Der var nok 5-6 personer i gruppen. Han afsøgte området, og hunden markerede i et buskads, hvor han fandt revolveren. Den var kun lidt fugtig på oversiden, så den havde kun ligget der i meget kort tid.

Vidnet blev forevist fotos (ekstrakt 4, fotomappe, side 17-18) og vidnet forklarede hertil, at det var hans kollega, der havde udfærdiget kortet. Han er enig i gruppens placering på kortet, og stedet hvor revolveren blev fundet. De havde ikke rørt ved revolveren på tidspunktet, hvor billedet blev taget.

Vidnet B, har forklaret, at han den 5. februar 2013 om aftenen var hjemme hos ... sammen med G og nogle andre. Så vidt han ved, havde de andre ikke tilknytning til Black Cobra. De lavede ikke noget udover at se fjernsyn. Vidnet og G sov hos ... natten til den 6. februar 2013. Da han stod op om formiddagen, var han alene i lejligheden.

Foreholdt afhøringsrapport af 6. februar 2013, første afsnit (ekstrakt 2, side 129) forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan. Han husker ikke, om han var i lejligheden sammen med G, da der blev skudt. Han vidste ikke, at A skulle skyde, og han vidste heller ikke, at A havde en revolver. Han skulle ikke gemme noget tøj af vejen. Han fandt et par handsker i politibilen, som han tog. Handskerne var fra XL BYG. Han tog dem, da det var koldt. Han vidste ikke, hvad de havde været brugt til. Han havde handskerne i sokkerne, da han kom til arresten. De var ikke vigtige for ham, men han ville gerne beholde dem, da det var koldt. Han troede ikke, at politiet ville finde dem, hvis han havde dem i sokkerne.

Foreholdt afhøringsrapport af 17. april 2013, tredje sidste afsnit (ekstrakt 2, side 134) forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret, at han fandt handskerne på en græsplæne 5-7 meter fra, hvor han blev anholdt. Foreholdt afhøringsrapport af 17. april 2013, andet sidste afsnit (ekstrakt 2, side 134) forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret, at han fandt handskerne liggende ved en skraldespand ved et center. Foreholdt afhøringsrapport af 17. april 2013, 4. afsnit (ekstrakt 2, side 135) forklarede vidnet, at han ikke havde spurgt politiet, om der var krudtslam på handskerne. Han spurgte, om der skulle være noget specielt ved handskerne.

Efter han var vågnet den 6. februar 2013, gik han rundt sammen med nogle kammerater i X-parken. De bestilte noget mad ved 12-tiden. De sad udenfor og spiste. Han husker ikke helt om G og T2 var der. T1 var der. Han mindes ikke, om han talte med T1. Der var ikke nogen rød knallert. Han ved ikke, om T2 på et tidspunkt tog hjem til sig selv.

Foreholdt afhøringsrapport af 17. april 2013, femte afsnit (ekstrakt 2, side 134) forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han har forklaret, at T2 tog hjem cirka kl. 13.30, da han havde familie på besøg.

Foreholdt afhøringsrapport af 17. april 2013, tredje og fjerde afsnit (ekstrakt 2, side 134) forklarede vidnet, at han ikke kan huske, hvorvidt han så A efter skyderiet.

”...” er supporterer til Black Cobra. Vidnet, A og T2 kaldte sig ”...”. Det var noget, som de kaldte sig for sjov. Det var et broderskab, hvor de hjalp hinanden. De skulle ikke gøre noget for Black Cobra. Black Cobra var storebrødrene, der sørgede for, at de ikke gjorde noget

dumt. Han boede sammen med A i X-skov. Han havde hørt om Black Cobras konflikt med Bandidos via medierne. Han ved ikke, om der var nogen fra Black Cobra, som gik rundt med skudsikre veste. Han vidste ikke, at A havde en revolver.

Vidnet forklarede, at han den 6. februar 2013 vågnede i lejligheden. A og ... var også i lejligheden. Han forlod lejligheden som den første. Han gik en tur og røg en smøg. Han var senere sammen med 7-8 andre ved blok 4 i X-parken. Efter frokost mødtes han med De gik en tur. Han var sammen med ..., da han blev anholdt. Han har ikke på noget tidspunkt set A med handsker magen til dem, som han fandt i politibilen.

Vidnet ..., har supplerende forklaret vedrørende telefonsamtale af 25. marts 2013 mellem C og vidnet, at der gik rygter om, at T1 var blevet fængslet. Han ringede til C for at få afklaret, om det var rigtigt. Han kender ikke A, B eller T2. Han kendte ikke til bandekrigen, men han havde hørt i nyhederne, at der var problemer. Han har intet med sagen at gøre. Cs rolle kender han ikke, men han vidste godt, at C var medlem af Black Cobra.

Vidnet kriminalassistent K, blev forevist gerningsvåbnet og forklarede supplerende, at det er en jugoslavisk 9,2 mm revolver. Der kan være seks patroner i tromlen. Revolveren har single og double action. Ved single action skal man selv spænde hanen og slagmekanismen, hvorefter tromlen går frem til næste patron. Ved double action skal man ikke spænde noget manuelt, da det sker automatisk, når man skyder. Da de undersøgte våbnet første gang, virkede double action funktionen ikke. De gav den noget olie, og han tror, at det er derfor, at funktionen virker nu. Det er et kraftigt og farligt våben. Projektilet ville kunne gå gennem en rude og menneskehud. Våbnet er potentielt farligt.

Foreholdt erklæring af 19. marts 2013, andet afsnit (ekstrakt 2, side 67) forklarede vidnet, at det er det samme, som han lige har forklaret.

Vidnet forklarede, at når der afgives et skud, så skal man holde godt fast på våbnet, ellers vil sigte og rammepunkt ikke være ens. Sigtepunktet skal korrigeres efter hvert skud på grund af det kraftige rekyl.

Vidnet forklarede, at det gælder alle pistoler, der ikke er automatvåben.

Vidnet politiassistent J, har supplerende forklaret, at han udarbejder konfliktlinjer for at synliggøre udviklingen i en konflikt. Personers bandemedlemskab skal nøje dokumenteres. Han er ikke nede i den enkelte detalje. Det er mere et øjebliksbillede. En måned op til skyderiet var konflikten tilspidset mellem på den ene side Bandidos og Bloodz og på den anden side Black Cobra. D var prospekts i Bandidos. Der var blevet skudt mod D i hans eget hjem. Der er ikke rejst sigtelse i den sag. Der er heller ikke sigtet nogen for den episode, hvor T1 blev stukket ned i en slikbutik. Der var flere fra Black Cobra, som havde trukket sig. T1 var på gernings-tidspunktet, den eneste tilbageblevne med magt. De øvrige medlemmer afventede instruks fra T1, inden de handlede.

Foreholdt andet sidste afsnit (ekstrakt 0, side 42) forklarede vidnet, at ...vej og ...vej ligger op af X-parken. ..., ..., ... og T1 befandt sig ud for deres bopæl. Det er et bandegrupperings-sted.

Vidnet politiassistent H, har supplerende forklaret, at der over politiradioen var givet meddelelse om en blå Peugeot Sedan. De antraf køretøjet og eftersatte det. Det var vagtcentralen, som tilkaldte hundepatrulje.

Forevist luftfoto (ekstrakt 1, side 16) forklarede vidnet, at de passerede en anden patruljebil, da de kørte frem mod rundkørslen. Vidnet observerede en blå Peugeot bag dem. Da han gerne vil se, hvem der var i bilen, tog de en ekstra gang i rundkørslen, så de kom bag ved den blå Peugeot. Der er få kilometer til ... fra det sted, hvor de stoppede den blå Peugeot.

Vidnet ... har supplerende forklaret, at der i februar 2013 ikke var andre ansatte i tatovørforretningen end ... og ham. Han stod i baglokalet, da han hørte noget, der lød som et skud. Han gik ind i forretningen og så ud af vinduet, at der stod en person på den anden side af gaden. Han så ikke, hvordan han stod, eller hvad han havde i hånden.

Foreholdt afhøringsrapport af 6. februar 2013 (ekstrakt 2, side 91) forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om han har forklaret sådan til politiet. De løb ud i baglokalet, hvor de krævede ud af et vindue. Han har ikke været til X-by festuge i august 2012.

Vidnet C, har supplerende forklaret vedrørende telefonsamtale af 20. februar 2013 mellem T1 og vidnet (ekstrakt 3, side 8), at han stadig ikke vil svare på spørgsmål vedrørende telefonsamtalen af 20. februar 2013 og 5. marts 2013 mellem ham og T1.

Vidnet mente ikke, at der var en bandekrig i januar 2013. Der var forebyggende fredsforhandlinger. Han ved ikke, om han havde hørt, at der var blevet skudt mod Bandidos. Han talte med Bandidos, men det blev vendt med de andre i Black Cobra forinden. ... er præsidenten for Bandidos. Han mener ikke, at han har nævnt at ... bor på ...-vej. Under X-by festuge var der vist nogen fra Black Cobra, der var oppe og skændes med nogen fra Bloodz. Han havde hørt, at nogen havde overfaldet T1 i Y-shop, men han vidste ikke, hvem det var. Vagtordningen blev først etableret efter T1 var blevet fængslet. Bloodz havde stor respekt for T1, og derfor kunne de godt finde på at udnytte situationen, hvis han ikke var der. Han ved ikke hvem A og B er.

Vidnet forklarede, at der blandt medlemmer med sorte trøjer i Black Cobra gælder demokratiske regler, hvor der træffes beslutninger ved stemmeflertal. Der er ikke nogen, der bestemmer mere end andre.

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår:

”...by Rets dom af 4. februar 2014 er for så vidt angår skyldsspørgsmålet anket af T1 og T2 med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, idet T2 i forhold 2 dog har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, dog således at forholdet ikke er begået i forening med og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T1.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse af de tiltalte i overensstemmelse med anklageskriftet for byretten, dog således at straffelovens § 81 a ikke påstås bragt i anvendelse i forhold 2.

Forhold 1

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

T1, E og F var i februar 2013 alle medlem af Black Cobra, og det må efter vidnet politiassistent Js forklaring, der understøttes af indholdet af telefonaflytningerne, lægges til grund, at Black Cobra på dette tidspunkt var i konflikt med Bandidos,

herunder var blandt andet T1 under et sammenstød den 29. januar 2013 blevet knivoverfaldet af medlemmer af Bloodz, der på daværende tidspunkt indgik i en alliance med Bandidos.

Også efter bevisførelsen for landsretten må det lægges det til grund, at vidnerne ... og ... under kørsel ad ...-vej fra X-by mod ... blev passet op af en mørkeblå Peugeot 406, der kom bagfra med høj hastighed, hvorefter personerne i Peugeot'en på en truende måde, herunder ved at lave pistollignende bevægelser med hænderne, til ... og ... råbte, om de var fra Bandidos, og at de skulle standse bilen.

Ca. 13 minutter senere blev T1, E – iført skudsikker vest – og F standset af politiet i en mørkeblå Peugeot 406.

Som anført af byretten blev F og E ved dom af 9. september 2013 dømt for i for-
ening at have besiddet den pistol, som E efter sin forklaring havde smidt ud af bil-
vinduet, da politiet eftersatte Peugeot'en.

Det tiltrædes, at det efter en samlet vurdering må lægges til grund, at T1, E og F den 2. februar 2013 var i færd med at patruljere og i den forbindelse var på udkig efter personer fra Bandidos, og at E på grund af den igangværende konflikt og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T1 havde medbragt pistolen under denne patruljering.

Det tiltrædes herefter, at T1 er skyldig i forhold 1 som fastslået i den indankede dom.

Forhold 2

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Efter T2 og As forklaringer havde de forud for skudepisoden hver for sig været inde i tatovørforretningen, som de vidste var Bandidos-relateret, og de vidste, at forretningen på tidspunktet for skudepisoden var åben.

Efter de forklaringer, som vidnerne ..., der på tidspunktet for skudepisoden befandt sig i en bil få meter fra indgangen til tatovørforretningen, og ..., der befandt sig inde i tatovørforretningen, og som efter det første skud kiggede ud af vinduet i indgangsdøren til forretningen, har afgivet, tiltrædes det, at det må anses for godtgjort, at de af A med revolveren afgivne skud blev affyret direkte mod forretningen. Det må efter T2 og As forklaringer endvidere lægges til grund, at As afgivelse af skud direkte mod forretningen fandt sted, mens T2 så på, og efter forudgående aftale og planlægning de to imellem.

Under disse omstændigheder og i øvrigt af de grunde, byretten har anført, tiltrædes det, at T2 må have anset det for overvejende sandsynligt, at en eller flere personer i tatovørforretningen kunne blive dræbt af de afgivne skud.

Det lægges efter vidnet Bs forklaring til grund, at blandt andet T2 og brødrene A og B i februar 2013 alle var medlem af den nu ophørte gruppering ..., der var en supportgruppe til Black Cobra, og efter vidnet ...s forklaring og til dels også T2s

egen forklaring lægges det til grund, at de tre ofte opholdt sig i eller ved bebyggelsen X-parken i selskab med medlemmer af Black Cobra.

T1, T2 og vidnet A har afgivet divergerende og – for T2 og vidnet As vedkommende – skiftende forklaringer om deres kontakt og færden forud for skudeepisoden den 6. februar 2013 kl. 12.58.

Som anført af byretten har T2 – foreholdt et foto, som ifølge politiet er optaget den 6. februar 2013 ca. kl. 12.10, og hvoraf fremgår T2 og A siddende på den i forhold 2 nævnte knallert i samtale med T1 – til oplæst og godkendt politirapport den 28. februar 2013 forklaret, at fotoet er taget kort tid forinden, at han og A skiftede tøj i kælderen, samt at T1 sagde til A, at *"du ved godt, hvor tasken står"*, hvortil A svarede *"Ja"*. Under T2s afgivelse af forklaring i grundlovsforhør samme dato, hvilken forklaring blev oplæst og vedstået, gentog han denne forklaring.

Efterfølgende har T2 fragået denne forklaring, herunder er han – på samme måde som T1 – nu i tvivl om, hvorvidt fotoet overhovedet er optaget den 6. februar 2013, men hvis dette måtte være tilfældet, så var T1 i givet fald i selskab med to andre personer, og samtalen drejede sig i givet fald om, at T2 og A af T1 blev bedt om at hente nogle bilnøgler.

Heller ikke vidnet A er efter sin forklaring for landsretten længere sikker på, at fotoet er optaget den 6. februar 2013, om end han husker, at han sammen med T2 den nævnte dato mødtes med T1, i hvilken forbindelse de tre var alene, og hvorunder T1 førte en samtale med T2.

Med disse bemærkninger og i øvrigt af de grunde, byretten har anført, tiltrædes det, at det med den fornødne sikkerhed kan lægges til grund, at det omhandlede foto er optaget den 6. februar 2013 ca. kl. 12.10, at T1 talte med A om en taske, og at der i denne taske, som henstod i en kælder under en af blokkene i X-parken, lå blandt andet det tøj, handsker og maskering, som T2 og A umiddelbart herefter iførte sig, hvorpå de to kørte på den røde knallert til tatovørforretningen.

Under disse omstændigheder – og da det som anført vedrørende forhold 1 må lægges til grund, at der i februar 2013 var en igangværende konflikt mellem Bandidos og Black Cobra, ligesom det af de grunde, byretten har anført, må lægges til grund, at T1 på daværende tidspunkt var den ubestridte leder for Black Cobra i X-by – findes det ubetænkeligt at lægge til grund, at det af T2 og A i forening og efter forudgående aftale begåede drabsforsøg er sket efter tilskyndelse fra T1.

Det tiltrædes herefter, at de tiltalte T2 og T1 er skyldige i forhold 2 som fastslået i den indankede dom.

Forhold 3 a

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Af de grunde, byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at T1 frifindes i forhold 3 a.

Forhold 7

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at T2, der har erkendt under sin varetægtsfængsling i surrogat at have lånt en mobiltelefon af en kammeret for at kontakte sin kæreste, er skyldig i forhold 7 som fastslået i den indankede dom.

T h i b e s t e m m e s :

Tiltalte T1 findes skyldig i forhold 1, 2, 5 og 6.

Tiltalte T2 findes skyldig i forhold 2, 3 b, 4, 7 og 8.

Tiltalte T1 frifindes 3 a.”

Sanktionsspørgsmålet

T2

Tiltalte T2 blev ved landsrettens dom af 7. november 2014 idømt fængsel i 4 år.

T1

Sanktionsfastsættelsen vedrørende tiltalte T1 blev ved landsrettens kendelse af 3. november 2014 udsat på fornyet mentalundersøgelse af ham.

Af retspsykiatrisk erklæring af 9. marts 2015 vedrørende tiltalte T1 fremgår blandt andet:

”...

Andres oplysninger om observanden

Der foreligger mentalerklæring af 05.07.13 ved speciallæge i psykiatri Mentalundersøgelsen har fundet sted under observandens ophold i arresten.

Nedenstående er uddrag af mentalerklæringen, især udvalgt med henblik på at belyse forhold vedrørende observandens psykiske helbredstilstand, samt psykiatrisk behandling før og under mentalobservationen.

Observanden blev i 2010 henvist af den praktiserende læge til Distriktpsikiatrisk Center X-by efter at have været udsat for voldeligt overfald i november 2009. Han havde svært ved at sove, havde angstsymptomer og følte sig forfulgt, når han gik i byen. Ind imellem hørte han råben og skrigen inde i hovedet og oplyste, at han var

blevet tiltagende aggressiv. Det blev vurderet, at der var tegn på en akut krisereaktion og etableret kontakt til psykolog.

Der foreligger ikke journaloplysninger fra psykologkontakten.

I september 2012 blev observanden på ny henvist af praktiserende læge til Distriktpsychiatrisk Center i X-by, pga. angst, natlige mareridt, social fobi samt koncentrations- og hukommelsesbesvær. Der påbegyndtes psykologbehandling, og diagnostisk fandtes der at være tale om posttraumatisk stress-syndrom, (idet det bemærkes, at der ikke i mentalerklæringen er beskrevet, på hvilket grundlag denne diagnose er stillet, især er det afgørende såkaldte "stressor-kriterium", som skal udgøres af en exceptionel truende eller katastrofeagtig begivenhed eller situation, som medfører kraftig påvirkning hos praktisk talt enhver, ikke omtalt. Det er dog nærliggende, at udsættelsen for skudepisoder kan regnes for en sådan exceptionelt truende begivenhed, undersøgernes bemærkning).

Observandens oplysninger om at høre lyde inde i hovedet ses ikke adresseret yderligere.

Behandlingskontakten afsluttet februar 2013, idet det dog skal bemærkes, at det i journalnotat fra Psykiatrisk ..., Region Sjællands Psykiatri, fremgår, at observanden tilsyneladende fortsat havde kontakt med Distriktpsychiatrisk Center efter varetægtsfængslingen i februar 2013.

Observanden blev indlagt fra arresten i varetægtssurrogat på Psykiatrisk afd. i ...by fra 15.05.13 til 29.05.13, Han blev overført på foranledning af psykiatrisk konsulent i Vestre Fængsel, fordi der var formodning om en psykotisk tilstand. Observanden var overbevist om, at politiet var ude på, at han skulle dø, enten i et banderelateret opgør eller ved selvmord. Under opholdet i Vestre Fængsel havde han hørt politiet sige: "Er han ikke død endnu?", ligesom han også hørte andre tale om sig. Under indlæggelsen blev han beskrevet i neutralt stemningsleje med et påtaget og underfundigt smil uden tegn på hallucinatoriske oplevelser eller vrangforestillinger. Han oplyste at være angst og utryk og ville gå med solbriller, men var også meget optaget af, om personalet kunne lide ham. Han var nervøs for at blive sendt tilbage til arresten og ville i givet fald gøre selvmordsforsøg. Han blev beskrevet som konstant selvhenførende, afglidende og hele tiden i stand til at dreje samtalen hen på, at personalet var efter ham, fordi han var sort, frimurer og jøde.

Ved den lægelige vurdering fremgik, "at observanden ikke er præget af egentlig psykotisk tankeindhold. Han er ikke præget af egne systematiserede vrangforestillinger. Han deler konspirationsteorier med den subkultur, han tilhører". Ved udskrivelse blev observanden overført til Politigårdens Fængsel.

Hospitalets diagnose: Posttraumatisk Stress Tilstand, Dyssocial personlighedsstruktur

Ved mentalobservationen indgik psykologisk testning, hvor observanden blev vurderet psykotisk. Han var hørelsehallucineret og havde paranoide forestillinger om overvågning, om at være speciel, udvalgt og være tankeforstyrret.

Ved den klinisk psykiatriske vurdering fandtes observanden præget af systematiserede vrangforestillinger om konspirationsteorier, han følte sig styret og påvirket, angav at høre stemmer, at kunne læse andres tanker, og andre mennesker også

kunne læse hans tanker. Han beskrev følehallucinationer og var muligvis hallucineret på synet.

Ved undersøgelsen blev han fundet normalt begavet.

Af mentalerklæringens konklusion fremgår:

”Observanden er nr. 2/2 helsøskende, født af samlevende forældre, der fortsat samlever. Han er født her i landet, han er dansk statsborger, han har gennemført folkeskolens afgangseksamen og har været under uddannelse til mekaniker. Observanden har haft et bredt misbrug af både alkohol og euforiserende stoffer. Observanden kan have været påvirket på nogle af tidspunkterne for det nu påsigtede, men der er ikke mistanke om abnorm rustilstand. Observanden er tidligere straffet mange gange og er aktuelt sigtet for en lang række forhold, inkl. ulovlig våbenbesiddelse og medvirken til forsøg på manddrab.

Observanden er ved observationen fundet psykotisk, både klinisk og testpsykologisk, og han har også været det på tidspunkterne for det nu påsigtede. Han er således omfattet af straffelovens § 16, stk. 1. Observanden er ved observationen fundet normalt begavet, og han er således ikke omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. Såfremt observanden findes skyldig i det nu påsigtede, skal man m.h.p. imødegåelse af risikoen for ny, ligeartet kriminalitet, pege på dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling”.

Af udtalelse fra overlæge ..., psykiatrisk afd. Z-by, afsnit S 7, til ... Politi, dateret 07.08.13, i anledning af, at observanden 19.07.14 var henvist efter retskendelse til indlæggelse i varetægtsurrogat i Sikringsafdelingen, Region ... Psykiatri, fremgår, at observanden tidligere havde været indlagt på afsnittet i ...by, fra 15.05. – 29.05.13. Han blev da ikke fundet sindssyg og returneret til fængslet.

Overlægen ønskede at gøre opmærksom på, at man ikke fra hospitalets side mente at kunne garantere, at observanden forblev i afdelingen under en surrogatvaretægtsfængsling. Han ville med lethed kunne true personalet til at lukke sig ud eller på anden måde skaffe sig adgang til friheden. Under den tidligere indlæggelse i maj 2013 havde han uden problemer åbnet en låst dør med magt, da han blev tilbageført til arresten. Muligheden for udefrakommende hjælp til undvigelse fra bandemedlemmer måtte også overvejes. Af disse grunde anmodede overlægen om, at man genovervejede anmodningen om varetægtsfængslingen på afd. S 7 i ...by, hvor de sikkerhedsmæssige forhold ikke levede op til de krav, man måtte stille i forbindelse med en varetægtsfængsling i surrogat af observanden. I fald retten fastholdt, at observanden skulle opholde sig på afd. S 7 i ventetiden på plads på Sikringsafdelingen, hvilket man fandt stærkt bekymrende, ønskede man fra hospitalet bevogtningen forestået af politiet både af hensyn til sikkerhed og flugtrisiko, og desuden af hensyn til personalets sikkerhed.

Retslægerådet har afgivet udtalelse dateret 14.08.13, hvoraf fremgår, at observanden ved den retspsykiatriske undersøgelse (mentalerklæring af 05.07.13) var fundet i udtalt grad sindssyg; han husede blandt andet omfattende og systematiserede vrangforestillinger af forfølgelseskarakter, var hørelses- og måske synshallucineret, og beskrev tankepåvirkningsoplevelser. Observanden var forpint af tilstanden. Retslægerådet fandt det helt overvejende sandsynligt, at han led af skizofreni, som måtte antages at have udviklet sig gradvist i hvert fald gennem de seneste år.

Retslægerådet fandt observanden omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. pkt og anbefalede som mest formålstjenlig foranstaltning til imødegåelse af en formentlig ikke ubetydelig risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet, dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling.

Af udtalelse fra overlæge ..., afdelingen., dateret 20.08.13 til ...Politi fremgår, at observanden var på venteliste til indlæggelse på ...afdelingen, hvor der aktuelt ikke var ledig plads, og at man ikke så andre placeringsmuligheder ud fra det af anklageren anførte.

Supplerende lægeudtalelse af 15.01.14 ved overlæge ..., Retspsykiatrisk afd., ... til politianklager, vedr. observandens tilstand og foranstaltningsforslag. Det fremgår, at observanden blev indlagt på Retspsykiatrisk afd., 12.12.13. I starten fandtes der ikke nogen psykotiske symptomer. Dog gav han hurtigt udtryk for, at der var fugleedderkopper og kameraer på hans stue. Han hørte stemmer og følte sig overvåget og mente, der foregik eksperimenter med ham. Urinscreening ved ankomsten var uden tegn på misbrug af hash eller andre euforiserende stoffer. Observanden var stille og rolig uden affektgennembrud, men svært psykotisk. Den medikamentelle behandling blev ændret til Cisordinol 20 mg i døgnet. Konklusivt anførte overlægen, at observanden under opholdet på Sikringsafdelingen uændret var psykotisk, som beskrevet i mentalundersøgelsen af 05.07.13. Der var ingen adfærdsmæssige problemer. Overlægen fastholdt samme konklusion, som allerede anbefalet og tilføjede i supplerende skrivelse af 21.01.14, at vare-tægtssurrogatfængslingen stadig fandtes at være den rette placering af observanden.

28.01.14 skrev overlægen til Statsadvokaten for København, at observandens tilstand var bedret så meget, at han på fuldt forsvarlig vis kunne rummes og behandles på lukket retspsykiatrisk afdeling

Indlæggelse på psykiatrisk afd., ...fra 29.04.14 til 06.10.14 med status af surrogatvaretægtsfængslet. Observanden blev under hele indlæggelsen vurderet psykotisk, med paranoide forestillinger om overvågning, egen særlige betydning, og oplevelser af at se fugleedderkopper cirka 10 cm i diameter. Hans ønske om at kunne træne vægttræning, overholdelse af Ramadanen, besøg fra venner og familie med mere og blev vidtgående imødekommet, og han var velfungerende uden affektgennembrud eller truende adfærd.

Han modtog behandling med antipsykotisk virkende medicin Seroquel og muligvis tillige andre lægemidler, idet oversigt over medicinstatus ikke fremgår eksplicit i de tilsendte journalkopier til brug for aktuelle mentalundersøgelse. Der blev ved urinscreening ikke fundet tegn på aktivt stofmisbrug.

Observanden blev overflyttet til anden lukket afdeling i Region ... Psykiatri grundet midlertidig lukning af afdelingen i ...by.

Lægeudtalelse fra overlæge ..., Region ...Psykiatri., dateret 10.10.14, til Statsadvokaten i København, på dennes anmodning.

Det fremgik, at observanden 29.04.14 blev overflyttet fra Retspsykiatrisk afdeling i ...til højtskærmet enhed ved psykiatrisk akut-modtagelse i Derfra blev han 03.06.14 overflyttet til alment lukket psykiatrisk afsnit i

Under indlæggelsen på Retspsykiatrisk afdeling i ...var observanden blevet vurderet psykotisk (sindssyg), med systematiserede vrangforestillinger og hørelses-hallucinationer, hvoraf sidstnævnte var bedret på behandling med antipsykotisk virkende medicin. Observanden udtrykte således ved indlæggelsen i ...by stadig systematiserede vrangforestillinger omhandlende konspiration og forfølgelse mod sig selv fra Illuminati. Han så sammenhænge mellem Skat, Danmarks statsminister og en særegen forekomst af trekanter. Han var overbevist om selv at have en særlig betydning, både for muslimer og for verden i al almindelighed, og for at andre anså ham for at være en person, der vidste for meget. I perioder følte han sig overvåget af helikoptere i luftrummet over ...by, og af kameraer og aflytningsudstyr på hospitalet.

Ved en samlet vurdering fandt overlægen, at observanden led af kronisk paranoid psykose.

Indlæggelse på psykiatrisk afd., ...by, afsnit S 7, 06.10.14 til 10.02.15, med status af surrogatvaretaegtsfængslet.

Observanden blev under indlæggelsen beskrevet som rolig og afdæmpet, han fastholdt forestillinger om at være udsat for konspiration og at lægerne på psykiatrisk afdeling var i ledtog med politiet. Der fandtes at være stor uoverensstemmelse mellem de svære paranoide forestillinger, som observanden fremførte, og den kontaktform og adfærd, som han udviste, herunder lyst til at færdes blandt medpatienterne og fravær af tilhørende affekt.

Under indlæggelsen modtog observanden behandling med antipsykotisk virkende medicin (Cisordinol 30 mg, Seroquel 400 mg). Der var vedvarende tvivl hos de behandlende overlæger om, hvorvidt observanden faktisk var psykotisk, i særdeleshed om han skulle lide af skizofreni. Det fandtes ejendommeligt, at den relativt høje medicindosis tilsyneladende ikke havde haft nogen effekt på den psykotiske symptomer, som observanden fremførte, hvilket eventuelt kunne tages som udtryk for, at observanden "snød" enten med medicinindtagelsen eller med symptomrapporteringen og simulerede sindssygdom. To uvarslede blodprøvekontroller til måling af blodets indhold af medicin (Cisordinol) viste begge lavt indhold, hvorfor det blev konkluderet, at observanden i det mindste indtog noget af den ordinerede antipsykotisk virkende medicin.,

Uagtet dette fremgik af behandlingsplanen, som løbende blev revideret, at diagnosen var paranoid psykose. Under indlæggelsen bedredes observandens psykiske tilstand, både objektivt og subjektivt, hans adfærd var naturlig, uden tegn på angst, ligesom de selvrapporterede oplevelser af at være forfulgt og høre stemmer sjældnere og sjældnere blev fremført.

Da observanden således i januar 2015 fremtrådte "apsykotisk", og det forventedes, at den forestående mentalobservation skulle foretages uden behandling med antipsykotisk virkende medicin, blev han foreslået reduktion i medicindosis (Cisordinol), hvilket han var ganske afvisende overfor. Imidlertid bad observanden selv 29.01.15 om reduktion af dosis fra 30 til 20 mg Cisordinol daglig, hvilket blev imødekommet uden at han kunne mærke nogen forskel i sin psykiske tilstand de følgende dage.

Observanden blev udskrevet 10.01.15, hvor han blev indlagt på Psykiatrisk Center ...til aktuelle mentalobservation.

Hospitalets diagnose: paranoid psykose

...

Diskussion

Ved mentalundersøgelsen er observanden fundet sindssyg, om end der også er tegn på, at han aggraverer (overdriver) samtlige psykiske symptomer. En entydig forklaring herpå skal man afstå fra at forsøge at give.

Observanden har så vidt det har kunnet rekonstrueres, frembudt forskellige psykiatriske sygdomssymptomer siden 2010, herunder fremkomst af tankepåvirkningsoplevelser, tredje persons hørelshallucinationer (begge såkaldte skizofrene førstearangssymptomer) og ledsagende vrangforestillinger. Endvidere et jævnt fremadskridende funktionstab, affektaffladning, passivitet og initiativløshed, hvilket alle er symptomer, der kan ses ved skizofren sygdomsudvikling, men også som bivirkninger til behandling med antipsykotisk virkende medicin.

Tidligere beskrevet karakterafvigende adfærd har ikke været påvist under den aktuelle mentalobservation, hvor observanden har været døgnindlagt, og dermed observeret meget tæt, ligesom der ikke har været tegn på aktuelt stofmisbrug.

Observanden har været under behandling med antipsykotisk virkende medicin i relevant dosis igennem cirka 10 måneder, hvor han så vidt det er oplyst ikke, eller i det mindste kun i mindre omfang, har misbrugt rusmidler. Hans symptombillede, og også den lægelige vurdering heraf, har både før og under udvist ganske udtalte svingninger, mellem ingen, eller afsvækkede, og meget fremtrædende psykotiske symptomer.

Efter en samlet vurdering findes der, trods et muligt motiv til at "simulere" sindssygdom, hos observanden overbevisende symptomer på langvarig psykotisk tilstand af skizofren karakter.

Konklusion:

Observanden er herefter sindssyg ved mentalundersøgelsen, og han må med overvejende sandsynlighed ligeledes antages at have været sindssyg i tidsrummet for det nu pådømte, hvor han kan have været påvirket af euforiserende stoffer eller alkohol, idet der under alle omstændigheder ikke er holdepunkter for forekomst af en heraf betinget psykisk abnorm tilstand (patologisk rustilstand).

..."

Af Retslægerådets udtalelse af 26. marts 2015 fremgår følgende:

"Med sagens tilbagesendelse, og med henvisning til rådets responsum af 14.08.13, skal Retslægerådet på grundlag af supplerende mentalerklæring af 09.03.15 ved overlæge ..., Psykiatrisk Center ..., og øvrige for rådet foreliggende akter om T1 udtale, at han er sindssyg, og at han var sindssyg på tidspunktet for det pådømte forhold. Han er begavet i normalområdet.

T1 har i flere år frembudt utvetydige sindssygdoms symptomer blandt andet i form af vrangforestillinger, hallucinationer og tankepåvirkning. Symptomerne har været af vekslende intensitet. Behandling med antipsykotisk virkende medicin synes at kunne dæmpe, men ikke fjerne de psykotiske symptomer.

Ved en samlet vurdering finder Retslægerådet det godtgjort, at han lider af skizofreni. T1 findes således fortsat omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, og retslægerådet skal fortsat som mest formålstjenlig foranstaltning, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., anbefale dom til anbringelse på psykiatrisk afdeling.

...”

Anklagemyndigheden har nedlagt principal påstand om, at tiltalte T1 idømmes fængselsstraf, og subsidiært, at han idømmes en behandlingsdom uden længstetid.

Tiltalte har nedlagt principal påstand om, at han idømmes en behandlingsdom med en længstetid på 5 år, og subsidiært en kortere fængselsstraf end idømt af byretten.

Alle voterende tiltræder, at tiltalte T1 er sindssyg, og at han også var sindssyg på gernings-tidspunktet.

Herefter er der – på baggrund af de foreliggende oplysninger om tiltalte T1s psykiske tilstand, herunder navnlig den retspsykiatriske erklæring af 9. marts 2015 samt Retslægerådets erklæring af 27. marts 2015 – afgivet 12 stemmer for, at han på gerningstidspunktet var utilregnelig på grund af sindssygdom eller en tilstand, der må sidestilles med sindssygdom, og at han derfor ikke skal straffes, jf. straffelovens § 16, stk. 1, mens der af de grunde, byretten har anført, er givet 6 stemmer for at anse han for tilregnelig på gerningstidspunktet.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Alle voterende finder herefter, at tiltalte for at forebygge nye lovovertrædelser, og da mindre indgribende foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige, skal anbringes på psykiatrisk afdeling, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., og at der ikke skal fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Tiltalte T1 har været fortsat frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 ændres således, at T1 idømmes en dom til anbringelse på psykiatrisk afdeling.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

DOM

afsagt den 4. februar 2014

Rettens nr. 9-4776/2013

Politiets nr. 1200-73112-00003-13

Anklagemyndigheden

mod

T1 og T2

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 20. august 2013.

T1 og T2 er tiltalt for

1.

T1:

overtrædelse af straffelovens § 192a, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3,

ved den 2. februar 2013 ca. kl. 19.45 ud for ...vej 2 i X-by i forening med F og E, hvis sager behandles særskilt, under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en skarpladt pistol af mærket Browning.

2.

Begge:

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81a, stk. 2,

ved forud for den 6. februar 2013, ca. kl. 13.00, med baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have forsøgt at dræbe en eller flere personer i Tatovørforretningen "X", idet A, som var under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T2, og i det hele efter tilskyndelse fra T1, affyrede flere skud mod tatovørforretningen, hvor der på dette tidspunkt befandt sig flere personer, heraf flere med tilknytning til Bandidos.

3a.

T1:

overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3,

ved på et ukendt tidspunkt forud for den i forhold 2 nævnte episode, under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en skarpladt revolver, som han overdrog til medtiltalte T2 og A, der var under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, som herefter anvendte våbnet under den i forhold 2 nævnte episode.

3b.

T2:

overtrædelse af straffelovens § 192a, stk. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3,

ved i forbindelse med den i forhold 2 nævnte episode i forening med A, under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en skarpladt revolver, ligesom tiltalte og A efter den i forhold 2 nævnte episode i forening og under særligt skærpende omstændigheder var i besiddelse af våbnet.

4.

T2:

brugstyveri efter straffelovens § 293, stk. 1,

ved den 6. februar 2013 i forbindelse med det i forhold 2 og forhold 3b passerede, at have været i besiddelse af og benyttet en brugstjålet knallert 30 af mærket PGO HOT 500 med stelnr. ..., der var stjålet en kælder på ...vej 98 i X-by i perioden mellem den 1. og 4. februar 2013.

5.

T1:

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,

ved i tidsrummet fra den 11. februar 2013 til den 24. april 2013 kl. 12.45 i Arresten, Hjultorv 2 i Næstved, som varetægtsarrestant, at have været i besiddelse af en mobiltelefon.

6.

T1:

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,

ved i tidsrummet fra den 11. maj 2013 ca. kl. 14.50 i Vestre Fængsel, Vigerslev Allé 1D i København, som varetægtsarrestant, at have været i besiddelse af en mobiltelefon.

7.

T2:

overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 4,

ved i perioden fra den 22. maj 2013 ca. kl. 22.30 til den 23. maj 2013 kl. 12.40, i den lukkede institution Bakkegården "Elmehuset Øst", Annebergparken 45 i Nykøbing Sjælland, som varetægtsarrestant, at have været i besiddelse af en mobiltelefon.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere vedrørende T2 nedlagt påstand om, at han udvises i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1, og § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 8, med indrejseforbud for bestandig, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

T1 har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2 og 3a og har erkendt sig skyldig i forhold 5 og 6.

T2 har i forhold 2 erkendt sig skyldig i medvirken til fareforvoldelse, jf. straffelovens § 252, dog således at det ikke er sket i forening med og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T1. Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 7 og har erkendt sig skyldig i forhold 3b, 4 og 8.

T2 har påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaringer af de tiltalte T2 og T1 samt vidneforklaring af A m.fl., politiassistent H, politiassistent J samt kriminalassistent K.

Forklaringerne er gengivet således i retsbogen:

Tiltalte **T2** forklarede vedrørende forhold 2, 3a og 4, at han er blevet afhørt to gange af politiet og en gang i retten i forbindelse med grundlovsforhøret. Han har venner, der er medlem af Black Cobra, men han har ikke selv tilknytning til bandemiljøet. Han går sammen med B og A. De er heller ikke med i Black Cobra. Tiltalte og A opholder sig ofte i X-parken. Han hilser på dem fra Black Cobra, som han kender, hvis han møder dem. Det er ikke sådan, at han aftaler på forhånd at mødes med dem.

Foreholdt afhøringsrapport af 28. februar 2013, ex. 2, side 202, sidste afsnit og side 203, første afsnit, hvoraf fremgår: "...A ringede til ham mellem 7 og 8. A fortalte sigtede, at han og broderen B ...havde sovet i X-parken og de bad sigtede komme ind til X-parken. Begge er gode kammerater til sigtede og de går meget sammen. Alle 3 hører ligesom til blandt Black Cobra i X-parken og denne gruppe har således også tillid til sigtede. Han har kendt A-brødrene siden 1. klasse på X-skolen..."

Tiltalte forklarede, at han ikke husker at have forklaret sådan. Han har ikke sagt, at A og B skulle være en del af Black Cobra. Han ved ikke, hvad "..." er.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ex. 2, side 224, nederst i andet afsnit, hvoraf fremgår: "...Både han og A har tilknytning til Black Cobra. Han regner ikke med at skulle være fuldgældigt medlem, når han bliver 18..." Tiltalte benægtede at have forklaret sådan. Han har venner fra Black Cobra, men er ikke tilknyttet på den måde.

Tiltalte kender til Bandidos, og han og A har haft nogle personlige konflikter med nogle derfra. De blev overfaldet under X-by Festuge i 2012, fordi dem fra Bandidos troede, at de var med i Black Cobra. Han anmeldte ikke overfaldet til politiet. Han vidste godt, at der var en konflikt i X-by, men han vidste ikke, om det var med Bandidos eller Bloodz. Han kender ikke meget til Bloodz, kun at det er en gruppering. Han kender ikke noget til forholdet mellem Bloodz og Black Cobra.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ex. 2, side 224, 3. afsnit, hvoraf fremgår: "...Han var ikke da bekendt med, at der lige forinden have været nogen skyderier med Bandidos. Han vidste dog godt, at der var problemer mellem Black Cobra og Bandidos..."

Hertil forklarede tiltalte, at han har forklaret, at der var uvenskab mellem Bandidos og Black Cobra. Han vidste ikke, hvad uvenskabet bundede i. Han har ikke hjulpet Black Cobra med opgaver i X-parken og er ikke blevet spurgt om det.

Foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2013, ex. 2, side 213, 2. afsnit, hvoraf fremgår: "...Adspurgt om afhørte skulle gå "vagt", nede i området/X-parken, grundet de problemer, der har været på daværende tidspunkt, forklarede afhørte, at det har han gjort, men at han ikke vil kalde det, at gå vagt, men nærmere "bare var for", at passe på hinanden..."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført, men der var alene tale om, at han og A passede på hinanden. Han har ikke gået vagt for Black Cobra eller passet på andre fra X-parken.

Han har kendt A og B, siden han var barn. A er hans bedste ven, og han er også gode venner med B. X-skov ligger omkring 10 km fra X-parken. Hans kæreste bor i X-parken. Når han er sammen med A, er de mest i X-by og X-parken. De laver forskellige ting. De aftaler ikke at mødes med nogen, de mødes bare tilfældigt.

T1 er bandemedlem. Han hilser på T1, når de mødes i X-parken, men de har ikke ringet sammen. Han har set T1 bære en Black Cobra trøje. Han har læst i Ekstra Bladet, at T1 er leder af Black Cobra, men det er ikke noget, som T1 har sagt til tiltalte. Når han har talt med T1, har det ikke været om Black Cobra og de andre bander. T1 har aldrig gjort tiltalte noget og han er ikke bange for T1. Han kan ikke huske, at han under den første afhøring blev spurgt til T1. Han har muligvis ikke nævnt T1 hele vejen igennem.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ex. 2, side 225, 2. afsnit, hvoraf fremgår: "...han fortalte ikke om T1 under den første afhøring, fordi han ikke ville nævne nogen navne, og fordi han frygter T1...T1 står ved det, han siger. Hvis T1 siger, det skal være sådan, bliver det sådan. Han ville ikke være en stikker i forhold til T1. Han frygtede, at T1 ville gøre noget fysisk ved ham, og han frygter det til dels fortsat..."

Tiltalte benægtede, at han har forklaret som anført. Han har aldrig sagt, at han frygtede T1. Det har han ingen grund til. Han ændrer ikke sin forklaring i dag, fordi han er bange for T1. Det, han siger i dag, er korrekt.

Natten mellem den 5. og 6. februar 2013 overnattede han hos en ven i X-trup. Han vil ikke oplyse navnet på personen. X-trup ligger omkring 5 min i bus fra X-parken og ca. 12 km fra hans bopæl i X-skov. A sov der også. Det var tilfældigt, at de valgte at sove der. Det var hos en vens ven. Han kender ikke navnet på personen.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ex. 2, side 224 3. afsnit, hvoraf fremgår: "...han og A mødtes om morgenen. Det var A, der kontaktede ham og bad ham komme til X-parken. Han tog fra X-skov hen til A, der var sammen med sin bror..."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført, men det var noget, som han fandt på. Han var meget forvirret og under pres. Han tog sammen med A til X-parken. De kørte på den røde knallert. Han var godt klar over, at den var stjålet, men det var ikke ham, der havde stjålet den. De havde haft knallerten i ca. to uger før skudepisoden.

Foreholdt at knallerten blev anmeldt stjålet den 2. februar 2013, dvs. få dage før skudepisoden forklarede tiltalte, at de havde kørt på den i et stykke tid. Det kan være, at den først er meldt stjålet længe efter, at den reelt blev stjålet.

De kørte fra X-trup ved 9-tiden om morgenen. As ven skulle noget om formiddagen, så de var nødt til at køre derfra. De ankom til X-parken kort efter kl. 9.00, hvor de mødte B. Efter ca. ti minutter mødte de G og T1. De talte med T1, der ville have dem til at hente nogle bilnøgler hos ..., der er T1s fætter.

Forevist foto, ex. 4, side 39, forklarede tiltalte, at han ikke ved, hvor og hvornår dette foto er taget.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ex. 2, side 224, næstsidste afsnit, hvoraf fremgår: "...at det er ham, A og T1, der ses på billedet. Det er ham, der sidder foran på knallerten, og A, der sidder bagpå..."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført. Han ved ikke, om billedet er taget, da T1 bad dem om at hente nøglerne. Han kan ikke huske, om han og A på andre tidspunkter har siddet på knallerten, mens de har talt med T1.

Foreholdt afhøringsrapport af 28. februar 2013, ex. 2, side 207, næstsidste afsnit, hvor der om hans forklaring til det foreviste foto fremgår: "...Sigtede fik forevist billedet, hvor han sidder på den røde knallert og taler med en person. Han blev overrasket over at se billedet. Han oplyste, at billedet er taget kort forinden de skiftede tøj i kælderen. Det er T1, som står på billedet og vidnet overhørte at T1 sagde til A "Du ved godt hvor tasken står". A svarede, JA...."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført. Men det var løgn. Det var ham, der sagde til A "du ved hvor tasken står". Det var Bs taske, han talte om. T1 har aldrig sagt noget om en taske.

Foreholdt sin forklaring i grundlovsforhøret, ex. 2, side 224, 3. afsnit, hvoraf fremgår: "...T1 sagde til A, "du ved godt, hvor tasken ligger", og A bekræftede dette..."

Tiltalte benægtede at have forklaret sådan. T1 har aldrig givet dem ordrer. Efter at de havde talt med T1, kørte de hen til den første blok og røg en smøg. Bagefter gik de ned i kælderen, hvor Bs taske lå. De tog det tøj på, som lå i tasken. A havde pistolen på sig. Det havde han også haft dagen i forvejen. T1 stod bare i X-parken, da de kom kørende. Han stod med tre andre, og de kørte derhen for at hilse på dem.

Foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2013, ex. 2, side 214, næstsidste afsnit, hvoraf fremgår: "...Efter et stykke tid, så afhørte og A, at T1, ... og et par stykker til, som afhørte ikke husker hvem var, kom kørende til stedet i bil..."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført. T1 og de andre var stået ud af bilen, da de kørte hen til dem. T1 bad dem hente nogle nøgler hos Det er muligt, at det var den 6. februar 2013. Han ved dog ikke, hvornår billedet er taget, og han har ikke under afhøring hos politiet forklaret, at billedet viser situationen, hvor T1 bad dem om at hente nøglerne. T1 har aldrig sagt "du ved, hvor tasken står". Det var tiltalte, der sagde det til A. Tiltalte afviste, at hans forklaring i dag afspejler en frygt for T1.

De hentede og afleverede nøglen til T1. Bagefter kørte de hen og skiftede tøj. Tøjet lå i en taske i en kælder. Tasken tilhørte B. De skiftede tøj, fordi de havde aftalt, at de skulle affyre nogle skud mod tatovørforretningen. De maskerede sig, fordi han vidste, at forretningen var relateret til Bandidos. De ville kun skyde for at skræmme. Det havde intet med en bandekonflikt at gøre. De bundede i deres personlige problemer med Bandidos, som opstod efter overfaldet i X-by. Det er korrekt, at han ikke har forklaret om dette før i dag. Han er ikke tidligere blevet spurgt om, hvorfor de skød, og han tænkte ikke på, at det kunne være relevant at oplyse til politiet.

De havde aftalt, at han skulle køre knallerten, og at A skulle skyde. De fordelte det sådan, fordi A var 14 år og derfor ikke kunne straffes. A valgte selv at gøre det. De fik ideen om at skyde mod forretningen dagen forinden. A havde haft pistolen i lang tid og havde haft pistolen på sig i 2-3 dage op til episoden. De havde tidligere forsøgt at gøre gengæld mod Bandidos for overfaldet, men det var først i 2013, at han fandt ud af, at tatovørforretningen var Bandidos-relateret. Det var meningen, at han ville have lavet en tatovering i forretningen, men så opdagede han, at tatovøren var Bandidos-relateret. Det var alene for at skræmme, at de skød mod forretningen. De ville ikke gøre skade på nogen.

Foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2013, ex. 2, side 215, nederste afsnit, hvoraf fremgår: "...Da de stod og røg, begyndte de at tale om tatovørforretningen og om, at de ville køre mod stedet, for at skyde mod den. Det var ikke noget, der var nærmere planlagt. De ville skyde mod stedet, idet de vidste, at der var tale om en forretning, ejet af BA, og for at vinde respekt hos de ældre. De ville ikke skyde for at ramme, kun for at skræmme eller true..."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført. De talte om det et par dage før, og det kan godt passe, at det var, da de røg en smøg, at de besluttede sig for at skyde mod tatovørforretningen. Han vidste ikke præcis, hvor Bs taske var, men det vidste A, og det var derfor, at han sagde, som han gjorde til A. Han har muligvis sagt respekt, men han mente, at de skulle vise sig. Med "de ældre" mente han dem fra Bandidos, som er ældre end tiltalte og A.

Foreholdt samme afhøringsrapport, ex. 2, side 216, hvoraf fremgår: "...Adspurgt om det var de ældre fra Black Cobra, anholdte mente, når han talte om, at vinde respekt, kunne afhørte ikke forklare dette rigtigt..."

Tiltalte benægtede at have forklaret sådan. Det var overfor Bandidos, de ville vise sig.

Forevist foto, ex. 4, side 42, bekræftede tiltalte, at det var sådan, de så ud, da de maskerede forlod kælderen. Han kan ikke huske, hvad han havde på forinden. Da de kom hen til tatovørforretningen, hoppede A af knallerten og skød hen mod forretningen. Tiltalte så ikke, hvad A skød mod, da han var ved at vende knallerten. Han mener, at A skød to gange. De havde ikke talt om, hvad der skulle skydes mod, eller hvordan der skulle skydes.

Foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2013, ex. 2, side 217, 4. afsnit, hvoraf fremgår: "...De talte ikke meget med hinanden undervejs. A udtalte undervejs; skal vi skyde, sådan rigtigt? ". Afhørte havde grint og svaret; Nej, bare imod ruderne..."

Tiltalte benægtede at have forklaret som anført. De havde ikke aftalt, hvad A skulle skyde imod, og han så det ikke, fordi han havde vendt knallerten. A hoppede op på knallerten igen, og de kørte derfra. De kørte en forkert vej og kom til en skov. De kørte langs en sti tilbage til X-parken, hvor de skiftede tøj og gemte sig i kælderen i et par timer. Alt, hvad han fortalte under den første afhøring, var løgn. Han ændrede sin forklaring, fordi det gik op for ham, at han måtte fortælle sandheden. Tiltalte vidste godt, hvad der skulle ske, men han har aldrig forklaret, at det var T1, som sagde "du ved, hvor tasken står".

Foreholdt afhøringsrapport af 28. februar 2013, ex. 2, side 206, 2. afsnit, hvoraf fremgår: "...A tog nu en ca. 6 skridt i sydlig retning. Nu stod han lige over for tatovørforretningen på modsatte side. Han pegede direkte mod forretningen og afgav 2 eller 3 skud med revolveren. Sigtet ved ikke om han ramte, men sagde til ham, lad os komme afsted..."

Tiltalte bekræftede at have forklaret som anført, men som han husker det i dag så han, at der blev affyret skud, men ikke i hvilken retning.

Han løj under de første afhøringer, og hans forklaringer hang heller ikke sammen. Han fortæller sandheden i dag. Han er ikke blevet bedt om eller truet til at ændre sin forklaring.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 7, at han lånte en telefon for at tale med sin kæreste og skrive til hende. Det er således korrekt, at han benyttede en anden indsats telefon, men han besad den ikke.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 8, at der ikke var nogen grund til, at han stak af. Han var sammen med B og nogle af dennes venner. Han mødtes ikke med A og talte ikke med B om sagen.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede tiltalte supplerende om forhold 2, 3a og 4, at det er korrekt, at han hænger ud i X-parken sammen med nogle venner og sin kæreste, som bor i X-parken, ligesom mange af hans venner. Han har ikke som sådan tilknytning til Black Cobra, men han har venner derfra og ved, hvem nogle af medlemmerne er. Han er ikke selv medlem af Black Cobra. Han kender ikke noget til grupperingen "...", der skulle bestå af blandt andet ham og A. Han kender ikke noget til, om Black Cobra har et lokale, hvor de opholder sig og holder møder. Han har heller ikke gået vagt for Black Cobra, ligesom han ikke har haft en skudsikker vest eller haft våben på sig.

Han har ikke været anholdt før sammen med nogen fra Black Cobra eller været sigtet for våbenbesiddelse. Han er meget sammen med A. Han og A bor på samme vej i X-skov. Dagen før skyderiet var han og A sammen i X-skov. De tog til X-trup, og han vidste, at A tog pistolen med. Han vidste, at A da havde haft pistolen i flere måneder.

De overnattede hos A spurgte tiltalte, om de skulle lave en "rykker". Tiltalte sagde, at han kendte tatovørforretningen, og de talte om, at de var blevet overfaldet af Bandidos under X-by Festuge. De talte om tøj, og A sagde, at B havde en taske med noget tøj i en kælder i X-parken. Tiltalte vidste ikke, hvor tasken var. De aftalte, at der ikke var nogen, som skulle komme til skade ved skyderiet, men blot skræmmes. De talte ikke om, hvornår det skulle ske. Tiltalte så pistolen, da de var i X-trup. Det var en lille sølvfarvet revolver. Han vidste, at der var patroner i. De talte ikke i detaljer om, hvad der skulle ske ved skyderiet.

Dagen efter kørte de til X-parken, hvor de blandt andre mødte T1, der bad dem om at hente en bilnøgle hos T1s fætter, De kørte på knallerten hen og hentede nøglen og afleverede den til T1. Han og A kørte herefter lidt rundt, røg en smøg og besluttede, at de skulle gøre det. De valgte at skifte til Bs tøj, da de havde fint tøj på. De aftalte dagen før, at "rykkeren" skulle ske mod tatovørforretningen, da den var Bandidos-relateret.

Han mødte T1 ved "X-hus", der ligger i midten af X-parken ved Det er der, de normalt mødes med deres venner. ... bor i den sidste blok. De kørte frem og tilbage i X-parken, og de mødte nogle, som de kendte. Han mødte også sin kæreste. Tasken lå ved blok 1, men det var han ikke klar over. Det var derfor, han sagde til A "du ved, hvor tasken er". De røg en smøg og kørte hen til kælderen. A havde pistolen med. Han skiftede alt tøjet bortset fra sko. Han tog andre bukser og jakke på og en bandana for ansigtet. De maskerede sig for ikke at blive genkendt. De kørte herefter hen til tatovørforretningen. A hoppede af, og tiltalte vendte knallerten. A stod ca. 4-5 skridt fra ham, da han affyrede skuddene.

Forevist fotomappen, ex. 4, side 7, forklarede tiltalte, at han og A kørte ved busken til højre på billedet. A affyrede to skud. Han ved ikke, om A da stod lige foran tatovørforretningen. Han kiggede på A, da han skød. Han mener, at A brugte begge hænder til at skyde med. Han så ikke, om A sigtede et bestemt sted hen. Han hørte ikke glas gå i stykker og så ikke, om A ramte noget. Tiltalte var nervøs på dette tidspunkt, og han sagde til A, at de skulle køre derfra. Han kunne ikke huske vejen tilbage, og de kørte ind i en skov, hvor de for vild. De kørte tilbage ad en sti og kom tilbage til X-parken ved De smed knallerten og løb hen til blok 1. Han og A var sammen hele tiden. Han så ikke, hvad A gjorde ved pistolen, og A fortalte ikke, hvad han gjorde med den. De gik ned i kælderens og skiftede tøj og gemte sig i kælderen i et par timer. Efter 3-4 timer tog de til Boholte, hvor de spiste sammen med ... på et pizzeria. De tog hjem ved 20-tiden med bussen. A tog hjem til sig selv, og tiltalte tog hen til en ven. Han så A blive anholdt. Han og hans ven gik en tur.

Efter sin anholdelse fortalte A, at de havde beviser mod ham, og at han havde tilstået. Tiltalte fik dårlig samvittighed over, at A skulle stå alene med skylden, og tiltalte ville derfor også tilstå. Han afgav en forkert forklaring i begyndelsen, fordi han var presset, bange og frustreret. Han forklarede derfor, at han troede, at de skulle begå et røveri i stedet for at sige, at de skulle skyde.

Under afhøringen den 3. april 2013 afgav han en ny forklaring, fordi den første forklaring ikke hang sammen. Han ville tilstå og sige sandheden. Han har aldrig sagt, at T1 skulle have sagt "du ved, hvor tasken står". Det var tiltalte, som sagde det til A, idet han ikke selv vidste, hvor den var.

Adspurgte videre af advokat Gitte Juul Jensen forklarede tiltalte, at han og A var sammen dagen før og indtil efter skyderiet. De ringede ikke til hinanden i løbet af dagen, da de var sammen hele tiden. Han havde ikke dagen før skyderiet nogen telefonsamtaler med T1 og mødtes heller ikke med ham. De så ham først den dag skyderiet fandt sted, hvor de talte om bilnøglerne.

Foreholdt bandetilhørsrapport af 23. maj 2013, ex. 3, side 40, forklarede tiltalte, at han ikke husker, at han skulle have talt med politiet om "...". Den 19. februar 2013 var han ikke sammen med 10 bevæbnede personer. Han kender heller ikke noget til episoden den 26. november 2012, hvor en bilrude skulle være blevet knust. Den 26. november 2012 var han i Ejby ... med A. Han var ikke med til at udøve hærværk og fik lov til at gå af politiet. Han kan ikke huske en episode den 16. september 2012. Den 14. september 2012 mødte han tilfældigt C, der blev anholdt for et indbrud. Det er normalt, at man siger "hold ud", når nogen bliver anholdt. Han kan ikke huske en episode den 28. august 2012.

Adspurgte af advokat Kristian Mølgaard forklarede tiltalte, at han og T1 ikke normalt mødes med hinanden, og de har heller ikke på noget tidspunkt aftalt at skulle mødes. Han har hilst på T1, hvis de har set hinanden eller gået forbi hinanden. Det har oftest været, når han har været i X-parken, at de har hilst på hinanden. Det var ca. tre måneder før anholdelsen, at han og T1 begyndte at hilse på hinanden. Han har det på samme måde med de andre personer, som T1 måske var sammen med den 6. februar 2013.

Forevist foto, ex. 4, side 39, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, om politiet viste ham billedet i begyndelsen af afhøringen. Han kan heller ikke huske, om han i begyndelsen havde

en mening om, at han havde mødt T1 den 6. februar 2013. Han har kun talt med T1 om bilnøglerne. Han ved ikke, om det var den dag, han talte med T1 om nøglerne.

Foreholdt afhøringsrapport af 28. februar 2013, ex. 2, side 205, 3. afsnit, hvoraf fremgår: "Adspurgt om han talte med T1 (leder af BC) den dag, oplyste han, at det gjorde de ikke. Han oplyste, at han ikke den dag så T1 og ikke så ham dagen forinden".

Hertil bekræftede tiltalte, at han har forklaret som anført til politiet. Det var sandheden, han fortalte.

Foreholdt samme afhøringsrapport, ex. 2, side 207, næstsidste afsnit, hvoraf fremgår: "Sigtede fik forevist billedet hvor han sidder på den røde knallert og taler med en person. Han blev overrasket over at se billedet. Han oplyste, at billedet er fra kort inden de skiftede tøj i kælderen. Det er T1 som står på billedet og vidnet overhørte at T1 sagde til A: "Du ved godt hvor tasken står". A svarede, JA. Adspurgt så sagde T1 ikke mere. Herefter kørte de hen til 4 blok og skiftede tøj som anført..."

Tiltalte forklarede hertil, at politiet gik frem og tilbage under afhøringen. Han husker ikke, om afhøringen blev afbrudt undervejs. T1 talte til ham på dette tidspunkt. Hans forklaring var ikke et forsøg på at slippe for ansvar. Han var ikke her klar over, at A havde en pistol på sig.

I grundlovsforhøret var hans forklaring et forsøg på at slippe for ansvar. Han har ikke overfor politiet erkendt forsøg på manddrab kun fareforvoldelse. Politiet stillede mange spørgsmål om tasken. Han forklarede, at han havde sagt til A, at A vidste, hvor tasken var. Han hørte to skud blive affyret på stedet.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede tiltalte, at baggrunden for forklaringen af 3. april 2013 var, at han ikke ville lade A stå alene med sin dom. Han har hverken til politiet eller i grundlovsforhøret forklaret, at T1 sagde "du ved godt, hvor tasken ligger". Både politiet og dommeren har misforstået det.

Adspurgt på ny af advokat Gitte Juul Jensen forklarede tiltalte, at A er blevet tvangsfjernet hjemmefra på grund af denne sag. Hans forklaring til politiet blev ikke gennemgået i grundlovsforhøret, der blev kun stillet spørgsmål.

Forevist foto i ex. 4, side 42, og adspurgt af retsformanden forklarede tiltalte, at det var sådan, han og T2 så ud, da de kørte hen til tatovørforretningen.

Forevist foto i ex. 4, side 39, forklarede tiltalte, at de skiftede alt tøjet, inden de kørte hen til tatovøren, men han kan ikke huske, om de også skiftede sko.

Tiltalte **T1** forklarede, at han ikke tidligere har afgivet forklaring omkring forhold 2 og 3a. Han har ikke været indblandet i skyderiet, og det er et princip for ham, at han kun vil afgive forklaring i retten. Det er dog rigtigt, at han har afgivet forklaring om forhold 1.

Tiltalte forklarede, at han er medlem af Black Cobra. Det har han været i et par år. Han vil ikke kalde sig leder, men er et fremtrædende medlem, en slags storebror. De har samme interesser og ser hinanden som brødre. De holder også til andre steder end i X-parken. Han er selv opvokset i X-parken. I 2010 blev de udelukket fra diskoteker og caféer, og de søgte derfor ind i broderskabet. Black Cobra står ikke for kriminalitet, og han vil ikke stå til ansvar for, hvad

andre medlemmer foretager sig. Det har ofte været ham, der har talt med politiet, men det har været politiet, der har henvendt sig til ham. Han bestemmer ikke, hvad der skal siges eller gøres. De er opdelt med sorte og hvide trøjer. Dem med sorte trøjer er "storebrødre", og dem med hvide trøjer er "de små". Han ved ikke, hvorfor han af politiet er opfattet som leder. Han tror ikke, at der er nogen, som er bange for ham. Det kan han ikke se nogen grund til. Det er korrekt, at han er blevet skudt på og stukket med kniv. Han kender ikke til, hvem der skulle stå bag. Han er ret sikker på, at det ikke var nogen fra Bloodz. I januar 2011 udløste et slagsmål foran et diskotek en skudepisode rettet mod ham. Der var uvenskab eller ballade mellem Black Cobra og Bandidos, men det er der ikke i dag.

Foreholdt rapport, indtransport af anholdte af 2. februar 2013, ex. 1, side 29, 2. afsnit, hvoraf fremgår, at Bandidos X-by skulle have brudt en aftale den 29. januar 2013 ved et sammenstød ud for Y-shop på X-vej i X-by, forklarede tiltalte, at han ikke husker at have sagt sådan til en politimand under en transport.

Tiltalte forklarede, at der var uvenskab og ballade mellem Bandidos og Black Cobra, da han blev anholdt. Han ved ikke, hvad uvenskabet resulterede i. De etablerede ikke egentlige vagtværn. De gik bare rundt, som de plejede og holdt øje med, hvem der kom.

... er en veninde, som bor i X-parken. ... er hendes veninde, og de kommer hos ... for at drikke te og hænge ud. De er ikke kærester med nogen af dem. Han kommer der sammen med ... og G og nok også C. A var venner med ...s lillebror, så han og B kom i lejligheden. A og B var ikke medlemmer af Black Cobra. Man skal være 18 år for at være medlem. Han har set T2 et par gange. Kælenavnet "... " eller "... " siger ham ikke noget.

F er medlem af Black Cobra. E er ikke længere medlem, da han har valgt en religiøs retning. C var på dette tidspunkt medlem af Black Cobra. C havde samme placering som ham, eller over tiltalte. C har været medlem i 10 år.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 1, at han var sammen med F og E i bilen den pågældende dag. Der var uvenskab mellem Black Cobra og Bandidos på det tidspunkt. Han var på vej hen for at mødes med nogen. Det var ham, som kørte bilen. Han husker ikke, at politiet blinkede med lygterne, da de kørte forbi. Han kørte ikke væk fra politiet. Han kørte ligeud i rundkørslen og standsede efter 100 meter. De var ude af bilen, da politiet rettede henvendelse. Han skyndte sig ud af bilen, fordi han ikke havde noget kørekort. De kørte i begyndelsen bag ved patruljebilen. Han så ingen våben i bilen. Han havde en Black Cobra-trøje på og en anden trøje ud over.

Forevist foto, tillægsex., side 195-197, bekræftede tiltalte, at det er ham, der ses på billederne. F og E var med, fordi han havde spurgt dem, om de ville med. Han var ikke klar over, at E havde kørekort. Han ville gerne have haft en med kørekort. F og E var ikke med som beskyttelse. De havde ikke kørt rundt for at lede efter Bandidos-folk og havde ikke standset en bil. Da politiet rettede henvendelse, var der ingen bestemt, der førte ordet. E sagde, at han havde kørt, men tiltalte sagde, at det var ham.

Foreholdt rapport indtransport af anholdte, ex. 1, side 29, hvoraf fremgår, at T1 skulle have sagt til E, at de skulle sige, at T1 havde kørt, forklarede tiltalte, at han ikke har sagt som anført.

Foreholdt samme rapport, side 30 øverst, hvoraf fremgår: "Til sidst spurgte T1, om ikke snart politiet stoppede med at være så mange i X-by, da det ikke var til at arbejde, så de kunne få en ny fredsftale i stand"

Tiltalte benægtede at have forklaret som anført. Der var ikke behov for en fredsftale. Der er senere indgået en fredsftale.

Anklageren foreviste foto, ex.3, side 50. Tiltalte forklarede, at det ligner C i midten. Han kan ikke se, hvem de andre på billedet er. Det er storebrødre, og det var dem, der stod for at slutte fred. De sluttede vel fred for at blive venner igen. Det var ikke en beslutning, som han var involveret i, men han syntes, at det var en god idé. Der var mange, der var enige i, at det var skidt, at der var det uvenskab mellem Black Cobra og Bandidos. Det har hele tiden været hans ønske, at der blev sluttet fred.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 5 og 6, at det er korrekt, at han har været i besiddelse af mere end en mobiltelefon under varetægtsfængslingen. Han var godt klar over, at det var ulovligt at være i besiddelse af disse telefoner, da han havde brev- og besøgskontrol. Han talte med sine venner og familie. Det er muligt, at han har talt med dem om sagen og om uvenskabet mellem Black Cobra og Bandidos. Han kan ikke huske, om han i telefonen talte med nogen om fotoet, hvor han taler med T2 og A på knallerten. Han mener ikke, at han så billedet under det retsmøde, hvor han blev sigtet for drabsforsøg. Han har også haft internetadgang under varetægtsfængslingen.

Forevist ex. 1, side 118, statusopdatering på Facebook, forklarede tiltalte, at han ikke er sikker på, at han selv har foretaget opdateringen. Der er flere, der har hans kode til Facebook.

Forevist foto, ex. 4, side 39, kan han genkende sig selv og T2, men han kan ikke se, hvem den sidste er. Han ved ikke, hvornår billedet er taget. Hvis T2 og A var i X-parken den 6. februar 2013, er det muligt, at han talte med dem. Han vil ikke tro, at han var alene, da han talte med dem. Det er muligt, at de har talt om nogle nøgler. Han ved, at han ikke har talt med dem om en taske, som han skulle have pakket. Han har ikke noget specielt bånd til T2 og A. Normalt bruger han meget hænderne, når han taler, så det er det, han har gjort her. Han vil ikke tro, at T2 og A opfatter ham som "storebror" i forbindelse med Black Cobra, men han passer på dem og siger, at de ikke skal ryge og lignende.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 11. februar 2013 mellem T1 og ..., ex. 3, side 2 - 03:45.

Tiltalte forklarede, at han kender Samtalen drejede sig om et hus, der var til leje. Det var ..., de talte om og ikke ..., som der står. Han fik smuglet en telefon ind, som han fik i retten af nogle, som var der. Huset skulle være et tilholdssted for Black Cobra, og det var nok også derfor, at ... omtalte C. Det var tiltaltes idé at få et hus, men han fandt huset lige inden anholdelsen, så han fik ikke gjort mere ved det selv. Medlemmerne betaler månedligt kontingent, som de bruger til at gå ud at spise og drikke for.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 11. februar 2013 mellem T1 og ..., ex. 3, side 22 - 10:26.

Tiltalte forklarede, at han kender ..., der også er medlem af Black Cobra, og som er en af "storebrødrene". Han husker ikke, hvad de talte om. G bliver kaldt "...". De havde et nytårsforsæt

om, at de ikke skulle ryge længere, så det er nok derfor han sagde, at de skulle lugte til hænderne. De talte ikke om A. Det kan have været G, der lige var løsladt.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 12. februar 2013 mellem T1 og ..., ex. 3, side 4 - 03:36.

Tiltalte bekræftede, at de talte om at holde vagt udenfor. Der havde forinden været en episode, hvor der havde været nogle personer i X-parken, der havde lavet ballade. Han forsøgte at være engageret, mens han var fængslet. Han kom med et forslag til ..., men han bestemte ikke over ham.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede tiltalte, at ... ikke ringede for at fortælle om vagtordningen. De talte om løst og fast, og han nævnte bare vagtordningen, men da var der styr på det.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 17. februar 2013 mellem T1, ... (G), ... og ..., ex. 3, side 6 - 03:27.

Tiltalte forklarede, at han spurgte, om der var lavet en vagtplan. Han spurgte for at prøve at være engageret. Han følte, at det var nødvendigt at have en vagtplan. Han var måske sur over, at der ikke blev holdt ordentligt vagt, og når han talte om at gå amok, var det bare hans måde at tale på. Det var hans opfattelse, at det var alle mands sag, at der blev holdt vagt. Han forventede ikke, at der ville ske noget, men der kunne ske noget. Det kan godt være, at det var Bandidos, han var bekymret for.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 20. februar 2013 mellem T1 og C, ex. 3, side 8 - 00:10.

Han ved ikke, hvorfor han talte med C om vagtplanen. Når C talte om "top dog", var det et udtryk for, at alle prøvede at finde deres plads i fællesskabet. Han har måske selv haft en lidt mere speciel plads end andre. Han er ikke leder af Black Cobra, men er muligt lidt mere fremtrædende. Han bestemmer ikke mere end andre. Han kommer bare med forslag. Det er en fælles sag og ikke kun hans. Når C talte om "fejde" betød det, at det var alles sag. Det kunne være en sag mellem Black Cobra og Bandidos. Det var ..., som havde overtaget kontakten med de andre afdelinger, efter han blev anholdt og på den måde overtaget hans plads. Den bil, som C talte om, var en Peugeot 406, som ... havde fået.

Anklageren afspillede del af telefonsamtale af 24. februar 2013 mellem T1, og ..., ex. 3, side 10 - 03:19.

Tiltalte forklarede, at han ikke bestemmer, om der skal svares igen. Det er muligt, at det var skyderiet dagen forinden, som han tænkte på. "Booze" betyder at drikke, og det syntes han ikke, var en god idé. Det var ikke, fordi han var bange for, at der skulle opstå en konflikt. Han talte med ... om, at TV2 Lorry kom, men husker ikke, hvad de talte om. Han havde måske nogle gode idéer om, hvordan det skulle foregå.

Anklageren afspillede videoindslag fra TV2 Lorry af 25. februar 2013.

Tiltalte forklarede, at han ikke havde bedt dem om at udtale sig som i tv-indslaget. Det er ikke hans opfattelse, at Black Cobra styrer X-by.

Anklageren afspillede del af telefonsamtale af 14. marts 2013 mellem T1 og ..., ex. 3, side 26 - 01:42.

Tiltalte forklarede, at der må være klippet i telefonsamtalen. Han nævnte flere gange under samtalen, at det ikke passede, at der var et billede. Han sagde, at han ikke havde set billedet ordentligt. Under retsmødet, hvor han blev sigtet for drabsforsøget, fik han at vide, at de andre havde tilstået drabsforsøg. Det var det, han fortalte til

Den 6. februar 2013 var han hjemme sammen med sin kæreste, ..., og hørte om skudepisoden på TV2 News. Natten mellem den 5. og 6. februar 2013 sov han hos sin fætter. Den næste dag var han først sammen med ... og F og senere på dagen hjemme hos sine forældre, hvor ... hentede ham. Han var på intet tidspunkt alene. Hvis han var i X-parken den 6. februar 2013 var han sammen med F og ..., og hvis han talte med A og T2, må det derfor have været i selskab med F og Han ved ikke, om billedet er taget den 6. februar 2013.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede tiltalte, at han var hjemme om eftermiddagen, da han fandt ud af, at der havde været skyderi i en tatovørforretning. Han havde forinden været sammen med G og F. Hvis T2 og A var kommet hen til ham, har ... og F også været der. Han kan have bedt dem om at hente nogle nøgler. Hans kæreste hentede ham hos forældrene, og de kørte hjem. Han blev anholdt 3 dage senere i en anden sag. Det er muligt, at han fik at vide, at A var blevet anholdt, men det interesserede ham ikke, og han tænkte ikke over, at han skulle have talt med A samme dag.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 14. marts 2013 kl. 16.58 mellem T1 og ..., ex. 3, side 26 - 16.58.

På tidspunktet, hvor han blev sigtet for forsøg på manddrab, vidste han ikke, hvad det var for et billede. Det er muligt, at han i retten fik at vide, at der havde kørt kameraer. I retsmødet fik han at vide, at både T2 og A havde indrømmet drabsforsøget. De oplysninger, som fremgår af telefonsamtalen, er oplysninger han fik under retsmødet. Han mener, at han første gang så billedet af ham, T2 og A under et møde med sin advokat. Han har på intet tidspunkt haft noget med en taske at gøre.

Foreholdt at han få timer efter retsmødet, hvor han blev fængslet og underlagt besøgs- og brevkontrol, ringede til ..., forklarede tiltalte, at han var chokeret over at blive sigtet for noget, han ikke havde gjort.

Foreholdt sms af 29. marts 2013, ex. 3, side 19, nederst afsendt kl. 21.54.01 af T1 til F, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, hvorfor han skrev sms'en. Sætningen "fuldmagt til Katten" kan dække over mange ting, f.eks. fuldmagt til en bil.

Foreholdt telefonsamtale af 14. marts 2013 kl. 23.22 mellem ... og T1, ex. 3, side 28, 9. linje, og adspurgt på ny af forsvareren, forklarede tiltalte, at han flere gange sagde, at det var politiet, der havde opfundet det hele, og at sigtelsen mod ham var fabrikeret. Politiet skulle have sagt til C, at tiltalte først blev løsladt, når der var indgået en fredsftale.

Han er højrehåndet. Grunden til, at han vil se det fulde billede, der er taget af ham og de to på knallerten, er, at han ved, at han var sammen med nogle andre den 6. februar 2013. Selvom billedet skulle være taget en anden dag, ville han stadig have været i selskab med andre. Han

har intet kendskab til nogen taske. Han kender T2 bedre end A. Det er hans opfattelse, at han på billedet taler med T2. Det giver ingen mening, at han skulle have talt med A. Det er muligt, at han den 6. februar 2013 talte med dem om nogle bilnøgler. Han overnattede fra den 5. til 6. februar 2013 hos ..., og det er muligt, at han havde sin bilnøgle liggende hos ham. Tiltalte havde på det tidspunkt en BMW. Han kunne godt have fundet på at bede T2 og A hente en nøgle for sig.

Forevist sms'er af 16. marts 2013, ex. 3, side 31, fra tiltalte til ..., husker han at have afsendt beskederne. Han forsøgte at dokumentere, at han ikke havde været på stedet den pågældende dag. Han må have været hos sine forældre kl. 12.40.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 1, at han godt kan huske, hvilket tøj han havde på den pågældende dag. Han havde ikke handsker eller hue på. Ingen havde, så vidt han husker, handsker på. De kørte efter politiet ind i rundkørslen. Patruljebilen kørte hele vejen rundt i rundkørslen, så den kom til at køre efter dem. Han kørte herefter omkring 300 meter, før han stoppede bilen. Han tror, at der var et åbent vindue i bilen, men det var nok fordi de andre røg, og han ikke selv ryger. Han har ikke set, at der skulle være kastet et skydevåben ud af vinduet. Hvis han vidste, at der var et våben i bilen, ville han ikke være standset. Politiet signalerede ikke til ham, at han skulle standse. Han tænkte mere på, at han ikke havde kørekort, fordi han ikke vidste, at der var våben i bilen. Bilen var ejet af en person ved navn ... og var præcis magen til den bil, C kørte i.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede tiltalte, at han talte med T2 på billedet. Han havde hilst flere gange på T2 end på A. Han vil tro, at samtalen højst varede et par sekunder. Han talte ikke med A.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede tiltalte, at han ikke har sagt noget om en taske til nogen. E havde ikke sagt til ham, at han havde en pistol på sig i bilen.

Tiltalte forklarede hertil, at det han sagde, mente han ikke seriøst. Han grinede, mens han sagde det. Han ved ikke, hvem der var nogle "små rotter". Bandidos var "rotterne" og skulle pakke sammen og ud af deres by. Han smågrinede, da han sagde det, og mente det ikke. Den person, han talte med, kendte ham rigtig godt og vidste, at han ikke mente det. Personen vidste godt, hvornår tiltalte mente tingene alvorligt. Der lå ikke noget seriøst i det, når han sagde "det er os, der er ulvene" og "det er dem, der er fårene". Det var ikke ... og ..., der skulle sige sådan til Lorry. Han selv sad inde på det tidspunkt, og han småkedede sig og fik gode idéer. Han mente ikke noget med det. Det havde ikke noget at gøre med, at han lige var blevet stukket ned, at han sagde sådan. Han tror ikke, at ... siger "vi er alle rustet". ... siger nærmere "vi er alle rystet". Han mente det ikke alvorligt, selv om han ikke grinede hele tiden. Det er rigtigt, at de på det tidspunkt var uvenner med Bandidos, og at det muligvis var Bandidos-folk, der havde skudt mod dem.

Anklageren afspillede tv-indslag fra TV2-Lorry af 25. februar 2013.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede tiltalte hertil, at han ikke husker skudepisoden i X-parken særlig godt. Han sad inde på det tidspunkt. Det gjorde indtryk på ham, for det er det område, han er vokset op i, og han syntes ikke, det var i orden. Det var også derfor, han udtrykte sig, som han gjorde i telefonsamtalen med kammeraterne.

Anklageren afspillede dele af telefonsamtale af 24. februar 2013 kl. 12:08 (mellem T1 og ..., ubilageret udskrift).

Tiltalte forklarede hertil, at han ikke ved, hvor gammel ... er. De er jævnaldrende, eller ... er et eller to år yngre end tiltalte. ... havde lånt en bil af tiltalte og var kørt galt i den. Tiltalte troede, at ... måske var kørt galt i den, fordi han havde drukket. Det var han vred over, men han havde ikke konfronteret ... med det. Det var derfor, tiltalte udtrykte sig sådan i samtalen. Tiltalte går ikke ind for, at de drikker og fester så meget. ... skulle holde styr på sig selv. Tiltalte mente ikke, at ... skulle holde styr på vagtværn og vagtplaner. Som kammerater kan de godt lave aftaler, som de skal stå inde for. ... adlyder ikke normalt tiltalte hele tiden.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 14. marts 2013 kl. 23:31 (mellem T1, ... og ..., ubilageret udskrift).

Tiltalte forklarede, at han ringede til sin fætter ... og talte også med Tiltalte var ikke presset, men han var chokeret over sigtelsen. Han havde ikke del i skyderiet, det hele er fabrikeret. I telefonsamtalen refererede han bare, hvad han havde fået at vide i retten i fristforlængelsesmødet. Han havde han fået oplæst T2s og As forklaringer, og bagefter havde han set billedet.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede tiltalte, at han forventede at blive løsladt den dag, fordi han kun var sigtet for nogle brugstyverier. ... havde fået at vide, at problemerne med Bandidos skulle løses, og så ville politiet ikke holde på dem længere. Han følte, at de bare ville holde på ham, og at forklaringerne måtte være konstrueret, for han kunne ikke forstå, at nogen ville sige noget om ham, som ikke var korrekt. Han kunne ikke tage det seriøst, at han blev sigtet for dette her. Han vidste ikke noget om, at T2 og A ville køre derud på forhånd. Han vidste ikke, at der var nogen, som havde taget et billede af dem, mens T2 og A sad på knallerten, og han stod ved siden af.

Tiltalte blev foreholdt sin forklaring til retsbog den 28. januar 2014, side 13, nederste afsnit. "...Forevist foto, ex. 4, side 39, kan han genkende sig selv og T2, men han kan ikke se, hvem den sidste er. Han ved ikke, hvornår billedet er taget. Hvis T2 og A var i X-parken den 6. februar 2013, er det muligt, at han talte med dem..."

Tiltalte forklarede hertil, at han erkender, at han var i kontakt med T2 og A den dag. Han ved bare ikke, om billedet er taget den dag. Han ved ikke, om han blev holdt inde, indtil politiet kunne være sikker på, at der var sikret en fredsftale mellem Black Cobra og Bandidos. Det var ikke, fordi han var vigtig, og det var ligegyldigt, hvem politiet havde fået fat i. Han opfattede ikke konflikten for nedadgående, når der stadig var skyderi. Han vil dog heller ikke sige, at det eskalerede. Politiet havde konstrueret forklaringerne, ligesom i en anden sag, hvor han endte med at blive frikendt.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 20. marts 2013 kl. 16:17 (mellem T1 og ..., ubilageret udskrift).

Tiltalte forklarede hertil, at han ikke ved, hvornår billedet er taget. Han kan ikke afvise, at billedet kan være taget den 6. februar 2013. Han ved, at han ikke har været alene i X-parken.

Vidnet A forklarede, at han kender T2. De er gode venner, og de har kendt hinanden, siden de var små. De hænger meget ud i X-parken. Her hilser de nogle gange på nogen fra Black Cobra.

Det er rigtigt, at han skød mod tatovørforretningen. Men han gjorde det ikke sammen med T2. Vidnet ville skyde mod tatovørforretningen, fordi de var blevet overfaldet af nogen under X-by Festuge. Han ved ikke, hvorfor han ikke har fortalt om dette overfald før.

Foreholdt, at T2 i retten i dag har erkendt at have været med ved tatovørbutikken, forklarede vidnet nu, at han fik T2 med til tatovør-forretningen. T2 vidste ikke noget om det fra begyndelsen. De aftalte det dagen før, mens de var hos vidnet i X-skov. Vidnet sagde til T2, at de skulle gøre det. Vidnet husker ikke, hvor de overnattede. Han husker heller ikke, om de sås med nogle venner fra X-trup. Han og T2 tog bussen fra X-skov til X-parken. Den røde knallert havde de gemt et sted i X-parken. De havde vist stjålet knallerten et par uger forinden. Vidnet har ikke snakket med nogen om dette.

Han og T2 mødtes med T1 den dag. T1 sagde, at de skulle hente nogle bilnøgler for ham. Vidnet kan ikke huske, om han tidligere har forklaret om bilnøgler, men det tror han, at han har.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. april 2013, ex 2, side 153, 3. sidste afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han fortalte politiet, at han og T2 talte med T1, og at samtalen foregik stille og roligt. De talte om bilnøglerne. Det var det, som samtalen på billedet handler om. Der var vist ikke andre end de tre til stede, da billedet blev taget. Det var ikke vidnet, der talte med T1, men derimod T2. Det var T2, der fik det at vide med bilnøglerne, for det var T2, der kørte knallerten. Vidnet mener, at billedet er taget en time eller to timer, før de kørte op og skød. De hentede bilnøglerne og afleverede dem til T1. Vidnet mener ikke, at de har talt med T1 om nogen taske.

En halv time efter kørte de hen og maskerede sig. Tøjet havde de gemt. Tøjet lå ikke i en taske men lå spredt i en kælder, hvor vidnet havde sovet. Tøjet havde ikke noget med vidnets storebror at gøre.

Af anklageren foreholdt, at T2 i retten i dag har forklaret, at tøjet tilhørte vidnets bror, forklarede vidnet, at hvis tøjet tilhørte vidnets storebror, så tilhørte det også vidnet.

Vidnet kender ikke T1 så godt. Vidnet har ikke hørt, om T1 er medlem af Black Cobra og ved ikke, om T1 er leder af Black Cobra. Han er ikke bange for T1.

Vidnet forsøger ikke at dække over T2. Det var vidnet selv, der besluttede, at det var ham, der skulle skyde. Der skulle skydes mod den forretning, fordi den var Bandidos'. Han vidste ikke, om der var en konflikt mellem Bandidos og Black Cobra. Det var ikke meningen, at nogen skulle dræbes. Der skulle blot markeres. Der skulle skydes for at skræmme. Vidnet hoppede af knallerten. Han prøvede at sigte lidt over forretningen. Han skød mod butiksfacaden anden gang. Den ene gang skød han tæt på vinduet, den anden gang skød han lidt opad.

Af anklageren forevist en revolver forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om det var denne pistol, han anvendte. Hvis der er tekniske spor efter ham på pistolen, så var det nok den pistol, han anvendte. Han havde ikke skudt med denne pistol før. Han holdt den med to hænder og med armene strakt frem for sig. Den var svær at holde. På et tidspunkt gik pistolen i stå, men så reparerede han den igen.

Han så nogle personer i butikken, men alligevel valgte han at skyde. Han ved ikke, hvad han den dag tænkte på. Han ved ikke, om han skød direkte mod butikken,

Foreholdt retsbog fra 1. marts 2013, en indenretlig afhøring af vidnet, ex 2, side 175, 2. afsnit, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han skød to skud, og at han pegede mod butikken, og at han kunne se, at der var nogen inde i butikken, og at han skød mod butikken. Det er rigtigt, at han så, at der var mennesker inde i butikken, og at han alligevel affyrede skud mod butikken. Han kan ikke huske, om han har forklaret det samme i dag, som han har forklaret ved andre afhøringer.

Han tror ikke, at han kender Han tror ikke, at han har opholdt sig i en lejlighed i X-parken dagen før skyderiet. Han mener ikke, at han var i kontakt med T1 dagen før skyderiet.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. april 2013, ex 2, side 145, nederst, forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om han er blevet spurgt af politiet, om han var i en lejlighed sammen med blandt andre T1, G, ... og sin bror. Måske har nogen forvekslet ham med hans storebror.

Da han havde skudt et skud, reparerede han pistolen og skød et skud mere. Herefter kørte de. Det er rigtigt, at de fór vild i en skov på hjemvejen. Han tror, at det var ham, der skulle skyde, fordi han ikke kunne straffes. Han mener ikke, at de var lige gode om det, for det var jo ham, der skød. Denne butik blev valgt, fordi de to havde et personligt uvenskab med Bandidos. Han smed pistolen i en busk. Han kan ikke huske, om de stoppede op, da han kastede pistolen fra sig. De var enige om, at pistolen skulle kastes væk. Han tror, at T2 godt vidste, at han kastede pistolen bort.

Han mener, at billedet blev taget en time eller to, før de kørte op og skød. T1 havde sagt til dem, at de skulle hente nogle nøgler, og at de ikke måtte ryge.

Han kender ikke til "...". Hvis politiet mener, at vidnet er med i "...", så må det være fordi, vidnet har siddet et sted, hvor der var nogen fra "...". Han ved ikke, hvad "... er for noget.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet nu, at han ikke kan huske, om billedet blev taget den dag, skyderiet foregik. Vidnet har kørt på den røde knallert flere gange med T2. De kørte kun i X-parken. De så alle dem, der bor i X-parken. T1 bor også i X-parken. Vidnet ved ikke, om det var den 6. februar, at T1 bad dem om at hente nøglerne. Billedet kan derfor godt være taget en anden dag. T1 har spurgt dem flere gange, om de kunne hente hans bilnøgler, for T1 glemmer nogle gange sine bilnøgler hos sin fætter.

T1 vidste slet ikke, at vidnet skød. Det var kun vidnet og T2, der kendte noget til det. T1 vidste heller ikke, at vidnet brugte den røde knallert, og T1 vidste heller ikke noget om beklædningen. Vidnet har mange gange overnattet i den kælder og havde derfor noget tøj i kælderen. Han kan ikke huske, om der er et rum, man kan overnatte i, for det er længe siden.

Han skød ikke for at ramme nogen. Det har politiet spurgt ham om, og det har han også fortalt til politiet.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. april 2013, ex 2, side 145, forklarede vidnet, at han ikke skød for at ramme personer. Han skød kun for at ramme bygningen og for at skræmme. Han gad ikke, at ramme nogen. Han ved ikke, om det har haft betydning, at han ikke kunne straffes for det, han gjorde.

Politiet har også spurgt ham, om han havde været i ...s lejlighed, men han kan ikke huske, hvad han forklarede politiet herom.

Foreholdt samme afhøringsrapport, ex 2, side 145, nederste afsnit, forklarede vidnet, at han ikke var i ...s lejlighed. Det skal nok passe, at han har forklaret til politiet, at han ikke kender T1, G, ... og

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han og T2 har kendt hinanden, siden de var børn. Det er rigtigt, at vidnet har afgivet flere forskellige forklaringer til politiet. Det er ikke sådan, at han i begyndelsen prøvede at holde T2 udenfor. Det er rigtigt, at han har forklaret, at han var ved tatovørforretningen sammen med en kammerat. Men den kammerat kunne godt være T2.

De aftalte skyderiet dagen før. Vidnet sagde, at han syntes, at de skulle gøre det. Det var således vidnets idé.

Foreholdt at T2 i dag i retten har forklaret, at vidnet spurgte T2, om de skulle lave en ”rykker”, forklarede vidnet nu, at dette er korrekt. De aftalte ikke nærmere om, hvor der skulle peges, når han skød. Han fortalte T2, at han havde noget tøj i kælderen.

Foreholdt at T2 i dag i retten har forklaret, at vidnets bror havde en taske med noget tøj i kælderen, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at det var vidnets brors tøj. Der er ikke tale om, at vidnet gerne har villet holde sin bror udenfor. Det var også vidnets tøj. Tøjet lå i en kælder. Det lå rundt omkring. Det er rigtigt, at der også var en taske ved siden af. Tasken havde stået i kælderen i lang tid. Det var vidnet, der foreslog, at de skulle skifte tøj, for de gad ikke at blive ”taget”.

Vidnet har altid haft pistolen på sig. Han kan ikke huske, hvornår han fik den, men han havde haft den i lang tid. Da de dagen før talte om, at de ville skyde, havde han pistolen fremme. Der var patroner i den.

Vidnet var sammen med T2 fra aftenen før, og indtil vidnet tog hjem til sig selv efter skyderiet. De to bor kun 15 meter fra hinanden.

Af advokat Gitte Juul Jensen foreholdt, at T2 i dag i retten har forklaret, at de to havde sovet hos en vens ven i X-trup om natten, forklarede vidnet, at han ikke kan huske noget om dette. Vidnet har en anden gang overnattet med T2 hos en af deres venners bekendte i X-trup.

Vidnet og T2 tog bussen. De kørte ikke på knallerten ind til X-parken, for de havde gemt knallerten. De fulgtes ad ind til X-parken. De kom ind til X-parken ved 8 eller 10 tiden og kørte lidt rundt i X-parken på knallerten. De mødtes ikke med nogen. De talte om, at de skulle skifte tøj. De talte ikke om, hvordan der skulle skydes henne ved tatovørforretningen. Vidnet havde ikke fortalt T2, hvordan der skulle skydes. De havde talt om, at der skulle skydes for at skræmme.

T2 kørte knallerten, og vidnet sad bagpå. Vidnet havde pistolen i bæltet foran. Vidnet stod af og skød. Han så ikke, om T2 gjorde noget. Vidnet tænkte ikke på, om T2 vendte knallerten imens. Der gik kun et eller to minutter med at skyde. Pistolen stoppede med at skyde efter det første skud. Den satte sig fast. Han kunne ikke se, hvor han havde ramt. Han hørte ingenting,

for revolveren larmede, da skuddet blev afgivet. Han var ikke klar over, om han havde ramt. Han tænkte på mange ting. Han fik skudt igen. Denne gang ændrede han lidt retning, men han tænkte ikke nærmere over det. Det skete bare. Han så ingen huller bagefter. Han ved ikke, om der var nogen, der råbte.

Da han havde affyret de to skud, løb han hen til knallerten. De talte ikke sammen, før de nåede hen til en skov. Her fór de vild, og de vidste ikke, hvor de var. De prøvede at finde tilbage til X-parken. Han kan ikke huske, hvorfor de skulle tilbage til X-parken. Det er rigtigt, at de skulle skifte tøj. De smed knallerten fra sig, før de gik ned i kælderen og skiftede tøj.

Foreholdt at T2 i dag i retten har forklaret, at T2 ikke så, at vidnet smed pistolen fra sig, forklarede vidnet, at han ikke ved, om T2 så det, for vidnet smed pistolen, mens de kørte på knallerten.

De ville skyde, fordi de havde fået rigtige tæsk. Det var ikke blevet meldt til politiet. Han ved ikke, hvorfor det ikke blev meldt til politiet. Han var selv 14 år, og T2 var 15 år. Vidnet gik ikke i skole dengang. Det kan godt passe, at T2 gik i 9. klasse.

Han ved ikke, om det ville være sejt at kunne sige, at de havde været ude at skyde. Det tænkte han ikke over. T2 vidste godt, hvorfor de skulle skyde. Det var fordi, de havde fået tæsk.

Det er rigtigt, at de mødte T1 på et tidspunkt i X-parken. Han tror ikke, at der var andre til stede, da de mødte T1. Men der er altid mange i X-parken. Man hilser på dem. De havde ingen aftale om at mødes med T1. Det var helt tilfældigt, at de mødte T1. Vidnet talte ikke med T1 dagen før, heller ikke i telefonen. Vidnet har ikke T1s telefonnummer. Vidnet talte ikke med T1. Det var kun T2 og T1, der talte sammen. Han og T2 kørte hen og hentede bilnøglerne og afleverede dem til T1. Vidnet foreslog, at de gik ned og skiftede tøj. Mens de skiftede tøj, var vidnet lidt nervøs. På dette tidspunkt talte de ikke om, hvordan de skulle foretage det. T2 kendte vejen til tatovørforretningen, for T2 havde været dernede for at blive tatoveret.

De havde ikke talt om, hvordan de skulle komme væk, og det var nok derfor, at de fór vild. Han kan ikke huske, hvad de talte om, mens de skiftede tøj. De talte vist ikke om, hvor mange gange der skulle skydes. Det var vidnet selv, der bestemte, at der skulle skydes to gange.

Adspurgt af anklageren og foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2013, ex. 2, side 217, 4. afsnit, hvoraf fremgår: "...De talte ikke meget med hinanden under køreturen. A udtalte undervejs: skal vi skyde, sådan rigtigt? Afhørte havde grint og svaret: nej, bare mod ruderne..."

Hertil forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om de snakkede om dette. Det er rigtigt, at de havde aftalt at skyde mod butikken for at hævne sig, og det er rigtigt, at de begge vidste, at pistolen var ladet, og at der skulle skydes. Der var ikke tale om noget med nogen bande. Det var noget personligt med vidnet og T2.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at man ikke kan tale sammen, når man sidder to på én knallert, for så kører man galt. De stoppede ikke op undervejs for at tale sammen.

De havde ikke talt om, at der skulle skydes nogen personer. Men de havde aftalt, at de skulle skræmme, og at der skulle skydes mod ruder og ikke mod personer.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at det er ham, der ejer tatovørforretningen, og han er ikke medlem af Bandidos. Der kommer mange forskellige folk i forretningen. Mens han sad og lavede en tatovering på en kunde, hørte han skud mod forretningen, og han så en maskeret mand på gaden.

Forevist foto, tillægsex. side 211, oplyste vidnet, at billedet er taget inde fra forretningen. Han sad ikke foran dette vindue, mens han sad og arbejdede. Han mener, at personen stod til højre for vinduet. Han hørte på det tidspunkt et højt knald. Han kunne se gerningsmanden stå på den anden side af vejen lige midt ud for forretningen og pege over mod forretningen. Vidnet sagde til sin kunde, at der var en mand, der skød, men kunden sagde, at det var løgn, men kundens veninde sagde, at det var rigtig nok. Det virkede, som om gerningsmanden forsøgte at lade igen, men det var, som om noget havde sat sig fast. Der var to personer, og den anden sad på en rød knallert. Vidnet forsøgte at få sine kunder om i baglokalet. Ud over ham selv og hans kollega ... var der to kunder, og alle kom ud i baglokalet. Da de var i baglokalet, hørte han et skud mere.

Der, hvor vidnet havde siddet og arbejdet, var der vinduer, ligesom dem, der er vist på billedet. Han er sikker på, at gerningsmanden pegede med pistolen over mod forretningen mod den kunde, som stod i døråbningen. Han ved ikke, om man udefra kan se, om der er kunder i forretningen, men der er ikke tonede ruder. Der blev i alt afgivet to skud. Ude fra baglokalet kunne de se ind til fiskehandleren, hvor der var en masse mennesker, der ringede. Han kunne fra et kamera se, at der stod folk ude foran forretningen efterfølgende.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at der er tale om ét stort lokale. Han sad i den del af lokalet, der ikke er vist på fotoet. Han var ved siden af det lille vindue, da det første skud blev affyret. Han troede, at det første brag kom fra en knallert. Han kunne ikke høre, om der var gået nogen ruder i stykker. Han åbnede persiennen og kunne se de to personer, hvoraf den ene stod med en pistol. Der blev peget over mod bygningen eller vinduet.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at han ... hørte skud. Han gik ud og kiggede og så, at der stod en person på den anden side af vejen. Han kan ikke se godt så langt. Han kan ikke huske, hvordan personen stod i forhold til forretningen. Han ved ikke, om den pågældende var maskeret. Han hørte et skud mere lidt senere. Han kan ikke huske, om han så våbnet. Han så en, der stod og fumlede med noget. Han råbte til de andre, og de løb ud i baglokalet. Hvis der står med en med en pistol, så går man lidt tilbage. De var fire i forretningen: ..., to kunder og Det er rigtigt, at han har tilknytning til ... og har haft det i nogle år. Det er ikke rigtigt, at forretningen har tilknytning ... Det er muligt, at der kommer ... medlemmer ind og bliver tatoveret. Han har ikke kendskab til nogen konflikt mellem Bandidos og Black Cobra.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han ... andre steder, og han vil ikke betragte disse steder som Bandidos-relaterede, ... Det er ikke ... medlemmer, som kommer i forretningen. Der kommer alle mulige mennesker.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at hendes veninde sad i stolen og var ved at blive tatoveret. De hørte et brag og troede, at det kom fra den knallert, de kunne se fra vinduet. Hun gik hen til døren og kiggede ud. Hun så nu en person pege direkte over mod forretningen med en pistol. Hun mener, at personen holdt pistolen i én hånd. Hun kiggede ud af døren. Hun vil tro, at man kan se ind i forretningen udefra. I det rum, hvor veninden blev tatoveret, var persi-

ennerne trukket ned. De blev hevet ud i baglokalet af de to ansatte. De kravlede ud af et lille vindue i baglokalet og ud i gården. Den anden person sad på en knallert, der holdt lige ved siden af ham, der skød. Hun husker ikke, om knallerten var tændt. Hun hørte et skud mere, da de var kravlet ud i baglokalet. Hun vil tro, hun i alt hørte to skud.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at hun stod ved skranken ved siden af den stol, hvor hendes veninde lå og blev tatoveret. Efter braget gik vidnet hen til døren og kiggede ud. Forinden havde tatovøren kigget ud gennem persiennen.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at det var mens, de kravlede ud i baglokalet, at hun hørte det andet skud.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at hun var sammen med sin veninde ... i tatovørforretningen. Vidnet blev tatoveret, da der lød et brag. ... sagde, at det var en knallert. ... kiggede ud af vinduet og sagde, at der stod en med en pistol og skød mod forretningen. ... kiggede igen og hev vidnet ned på gulvet. ... sagde fra baglokalet, at de skulle komme derud. Hun kunne ikke se personen, for persiennen var nede. Der gik et par minutter, før det andet skud kom. Hun ved ikke, hvorfor der blev skudt mod forretningen. Da politiet kom, blev de bedt om at blive i forretningen. Hun tjekkede telefonen for at læse på nyhederne, hvad der var sket og hvorfor. Der havde vist været en episode lige forinden med banderelation. Det talte hun og ... om.

Foreholdt sin forklaring til politiet den 6. februar 2014, ex. 2, side 102, 3. nederste afsnit: "...Afhørte havde ingen idé om, hvorfor der var blevet skudt mod butikken. Afhørte og ... havde dog talt kort om grunden, og her havde ... nævnt en tidligere episode, hvor en var blevet stukket ned i en slikbutik i nærheden, og at det muligvis kunne hænge sammen...", bekræftede vidnet, at hun har forklaret således.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at han ikke kan huske meget fra den pågældende dag. De to personer kom kørende på en rød knallert. De havde hjelme og bandana på, så man ikke kunne genkende dem. Knallerten stoppede mellem bageren og tatovørforretningen. Den ene steg af knallerten, og den anden blev siddende. Der blev skudt mod tatovørforretningen. Han selv var mellem bageren og tatovørforretningen. Der blev skudt cirka tre gange af ham, der var stået af knallerten. Han på knallerten råbte noget til ham, der skød, men vidnet hørte ikke, hvad der blev råbt. Knallerten holdt med siden til vidnet. Han mener, at der blev peget over mod tatovørforretningen.

Foreholdt sin forklaring til politiet den 6. februar 2013, ex. 2, side 109, 2. sidste afsnit: "...I forbindelse med funktionsfejlen på pistolen sagde A til B "Skynd dig", hvortil B svarede noget med at pistolen ikke virkede...", forklarede vidnet, at det godt kan passe, at det var det, som blev sagt. Han husker ikke, hvornår det blev sagt, men det var imellem skuddene. Han er ikke sikker på, at pistolen virkede efterfølgende.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han stod ved bagerforretningen. Han vil tro, at det var en pistol, men han kender ikke helt forskellen på en pistol og en revolver.

Af advokat Kristian Mølgaard forevist billedet i ex. 4, side 5, forklarede vidnet, at han befandt sig omkring det hvide hus. Det var på højre side af vejen og på samme side som det røde hus.

Af advokat Kristian Mølgaard foreholdt billedet i ex. 4, side 6, forklarede vidnet, at knallerten holdt på den anden side af midterrabatten.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at hun havde været inde i fiskebutikken, og da hun kom ud, så hun to unge på en rød knallert. De var maskeret, så hun kunne ikke se, hvordan de så ud. De standsede knallerten ved tatovørforretningen, og den ene stillede sig op og skød over mod tatovørforretningen. Personen holdt armen ud for kroppen. Hun husker ikke, om han holdt pistolen med én hånd eller med to hænder. Den anden person stod tæt på ham, der skød. Hun hørte mere end ét skud. Efter det første skud, var der en, der sagde, at det var et dæk, der eksploderede, men det mente vidnet ikke, at det var. De to unge virkede meget rolige og afslappede. Hun mener ikke, at der var mere end to skud. Den ene stod med en fremstrakt hånd i lang tid. Så kørte de to unge væk sammen på knallerten.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at hun lige havde åbnet døren i fiskebutikken, da det første skud lød. Hun blev stående i døren. Fiskebutikken ligger lidt tilbage trukket fra vejen.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at hun den pågældende dag kom ud fra bageren, som ligger til venstre for tatovørforretningen. Hun skulle over på den anden side af vejen. Hun så to drenge stå bag ved en scooter eller en knallert. Hun var nået ud i midterrabatten, da hun så en af dem trække en pistol og skyde mod tatovørforretningen. Hun kan ikke huske, hvordan han holdt på pistolen. Hun kom over på den anden side af vejen og skulle fortsætte videre ned ad ...-vej. Hun mener, at hun hørte tre skud, der faldt med 15 sekunders mellemrum. Den person, som ikke skød, stod bare og holdt knallerten. De stod meget tæt på hinanden. Efter det første skud, skyndte hun sig væk.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at hun bor i lejlighed i X-parken. Der kom tit Black Cobra medlemmer i hendes lejlighed. På den måde lærte hun ... at kende. De to var kærester indtil december 2013. Hun har ikke længere kontakt med nogen fra Black Cobra. Dengang kom der tit folk fra Black Cobra i hendes lejlighed. Ingen af dem har boet i hendes lejlighed, heller ikke ... T2, ..., ..., ... og T1 var nogle af dem, som kom der. Hun kender ikke deres efternavne.

Aftenen før den 6. februar 2013 var der nogle fra Black Cobra i hendes lejlighed. De kom i hendes lejlighed for at slappe af, spille playstation og chille. Hun husker ikke, på hvilket tidspunkt de kom, og hvem det var. Men de personer, som hun nævnte før, var i hendes lejlighed næsten hver dag. Hun kan ikke sætte navne på dem, som var der den 5. februar 2013 om aftenen.

Foreholdt en politiafhøring af 6. februar 2013, ex. 2, side 123, 3. afsnit: "...I går tirsdag den 050213 mellem kl. 19 og kl. 20 ankom T1, G, ... og A og B, samt ..., der ikke er medlem af BC...", forklarede vidnet, at hvis hun har forklaret sådan til politiet dagen efter, så var det dem, som var i lejligheden den 5. februar 2013. Hun husker ikke, hvad tid hun gik i seng den dag, men det har været efter, at de andre var gået derfra.

Foreholdt samme afhøring, ex. 2, side 123, 4. afsnit: "...De kom for at se tv og hygge sig. Omkring kl. 2230 gik afh. i seng. Som de plejer blev de seks BC'ere i hendes stue for at se tv...", forklarede vidnet, at det godt kan være, at de havde fået lov til at blive i hendes lejlighed, men hun var ikke gået i seng. Hun var bare gået ind på sit værelse.

Foreholdt samme afhøring, ex. 2, side 123, 5. afsnit: "...BC'erne plejer at lukke sig selv ud, når de er færdige med at se tv...", forklarede vidnet, at ingen af dem havde nøgle til hendes lejlighed.

Foreholdt samme afhøring, ex. 2, side 123, 7. afsnit: "... Da afh. stod op kl. ca. 11 var de alle seks gået. Hun er ikke klar over hvornår de gik...", forklarede vidnet, at det godt kan passe, at hun forklarede således til politiet. De plejede at sige farvel, når de gik.

Adspurgte af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, hvad hun helt præcist forklarede til politiet, for det er længe siden, og hun har ikke fået rapporten tilsendt. Derfor kan hun ikke huske, om hun har forklaret sådan, som der står i rapporten. Politimanden kom om aftenen og afhørte hende i hendes lejlighed. Han spurgte ikke så meget til T1, men mere til et par andre. Der gik omkring halvanden time fra politibetjenten gik, til han kom tilbage med nogle papirer, som hun skulle skrive under. Han spurgte, om hun kunne erkende det, der var skrevet. Hun læste det igennem og skrev under.

Advokat Kristian Mølgaard foreholdt på ny vidnet ex. 2, side 123, 3. afsnit. Vidnet forklarede nu, at hun ikke med 100 % sikkerhed i dag kan sige, om hun forklarede således til politiet. De mennesker kom tit i hendes lejlighed, men hun kan ikke huske, om det var dem, der var der den 5. februar 2013.

Advokat Kristian Mølgaard foreholdt vidnet ex. 2, side 123, 2. afsnit: "...A og B kommer ofte i hendes lejlighed sammen med de øvrige medlemmer af BC fra X-parken...". Vidnet forklarede hertil, at hun ikke har sagt, hvem der var medlem af BC, for det var hun slet ikke klar over. ... er ikke medlem, og hun er ikke sikker på, om A og B er. Det er rigtigt, at A og B ofte kom i hendes lejlighed. Hun har ikke opfattet dem som andet end venner. Hun har nok ikke læst rapporten grundigt igennem. Hun har ikke kaldt A ved hans fulde navn. Hun ved godt, hvem G er. Han kom i lejligheden. Hun har ikke brugt deres efternavne over for politiet. Hun har kun brugt deres kælenavne.

Adspurgte af anklageren forklarede vidnet, at hun læste rapporten igennem. Det er rigtigt, at hvis hun har forklaret dette dagen efter, så skal det nok passe.

Foreholdt foto, tillægsex. side 204, forklarede vidnet, at det er ham, hun kalder

Foreholdt foto, tillægsex. side 205, forklarede vidnet, at det er ham, hun kalder

Foreholdt foto, tillægsex. side 206, forklarede vidnet, at det er C.

Foreholdt foto, tillægsex. side 207, forklarede vidnet, at det vist er

Foreholdt foto, tillægsex. side 208, forklarede vidnet, at det er F.

Foreholdt foto, tillægsex. side 209, forklarede vidnet, at hun ikke kan huske hvad han hedder.

Foreholdt foto, tillægsex. side 210, forklarede vidnet, at det er

Hun nævnte ikke deres efternavne til politiet. Når politimanden har skrevet efternavne, så har hun nok tænkt, at han havde styr på navnene. De to brødre fra ... havde nogle kælenavne, som hun ikke længere kan huske. De to brødre var noget yngre end de andre. De kom tit i hendes

lejlighed, og hun kendte dem gennem ”drengene”. Hun snakkede lige meget med dem alle sammen. Man kan ikke sige, at hendes lejlighed var et samlingspunkt, men hun havde åbnet sin dør, for hun syntes, at det var hyggeligt med noget selskab.

Adspurgt på ny af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at hun ikke har brugt de navne, der er anført i rapporten, heller ikke navnene A og B. Det var nogle navne, som politimanden brugte.

Af advokat Kristian Mølgaard foreholdt, at A i går i retten har forklaret, at han ikke var i hendes lejlighed den pågældende aften, forklarede vidnet, at hun i dag ikke kan huske, om de to brødre var i hendes lejlighed aftenen før, politimanden kom.

Af anklageren på ny foreholdt ex. 2, side 123, 3. afsnit, forklarede vidnet, at hvis det står sådan, så må det være rigtigt. Hvis hun har skrevet under på det, så må det være rigtigt, at de personer var i hendes lejlighed.

Adspurgt på ny af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at hun er meget i tvivl, for det er ikke skrevet ordret ned. Hun kan ikke vide, om det er de rigtige efternavne, der er skrevet ned, når hun ikke kender deres efternavne.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at hun ikke nævner navnet A to gange. Hun brugte ikke navnet A, hun sagde ..., og hun har ikke nævnt ... to gange. Hun sagde heller ikke til politimanden, at de personer, der var hos hende, var medlemmer af BC, for det vidste hun slet ikke noget om. Hun kan ikke huske, om hun under afhøringen nævnte seks navne. Hun nævnte ikke navnet A, for hun bruger aldrig dette navn.

Af advokat Gitte Juul Jensen foreholdt, at A i går i retten har forklaret, at han ikke var i vidnets lejlighed om aftenen, men at han var sammen med T2, forklarede vidnet, at hun ikke kender T2.

Vidnet C forklarede vedrørende forhold 2, at T1 er en af hans gode venner. De har kendt hinanden i mange år. Vidnet er ikke længere medlem af Black Cobra. Han udtrådte for ca. 6 måneder siden. Han er ikke medlem af en ny bande. Han kan ikke sige, om T1 er medlem af Black Cobra, men hvis han siger det, så må det passe. De kendte hinanden blandt andet igennem Black Cobra. De havde ingen egentlig rollefordeling i Black Cobra, men nogen medlemmer stod for forskellige praktiske opgaver. De skiftedes til at tage sig af disse opgaver. Medlemmer med sorte trøjer er storebrødre, mens de unge bærer hvide trøjer. Trøjerne viser ikke noget om opgavefordelingen.

For et år siden var der ikke nogen grupperinger, de var specifikt uvenner med. Der er altid nogen, som man er lidt uvenner med. De har stort set altid været uvenner med Bloodz, men ikke med Bandidos, som der ikke har været store problemer med. Bandidos og Bloodz hænger ikke sammen. Der har været små slåskampe med Bandidos, men han ved ikke, om de fandt sted for et år siden. Man kan godt indgå en fredsaftale på baggrund af nogle småting for at undgå, at slåskampene bliver alvorlige og for at sende et signal om, at man ikke ønsker ballade.

Forevist foto, ex. 3, side 50, forklarede vidnet, at billedet blev taget for at vise, at der ikke var problemer mellem de to grupperinger længere. Indgåelse af en fredsaftale kræver, at man er enige i gruppen og har talt med alle medlemmer, som ikke er fængslede. Han kan ikke huske,

hvornår de små problemer med Bandidos begyndte, men han ved, at der var ballade under X-by Festuge, og at der var en episode i Y-shop i X-by. Han mener, at den sidste episode var med Bloodz. Han ved, at der er blevet skudt mod Bandidos i X-by.

Han var storebror i Black Cobra som T1. Han husker ikke, hvilke arbejdsopgaver T1 havde, da han blev fængslet. Han mindes ikke, at der forud for T1s fængsling var et vagtværn. De fik først et vagtværn, efter at T1 kom ind at sidde. Vagtværnet bestod i unge, der holdt øje med, hvem der kom i området. Det var ikke organiseret. Ingen bestemmer mere i Black Cobra end andre. Det er et demokrati. Medlemmer i sorte trøjer nyder dog større respekt end andre.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 20. februar 2013 mellem T1 og vidnet, ex. 3, side 8, 03:14 samt telefonsamtale af 5. marts 2013 mellem T1 og vidnet, ex. 3, side 17, 22:43.

Vidnet ønskede ikke at svare på spørgsmål vedrørende samtalerne.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 25. marts 2013 mellem ... og vidnet, ex. 3, side 37, 13:41.

Vidnet forklarede, at han ikke ved, hvem han taler med under denne samtale. Han kender De er vokset op samme sted. ... ringede og spurgte til T1 af nysgerrighed. Det, han sagde under samtalen var, at T1 var sigtet for at beordre drabsforsøget og ikke, at det var T1, der havde beordret det. Han svarede kun på, hvad T1 var sigtet for, og ikke hvad T1 havde gjort. Han ville aldrig sige sådan noget i en telefon, da han ved, at den kan være aflyttet. Han regnede med, at T1 ville komme ud efter 2-3 måneder, fordi han var uskyldig. Når ... sagde, at de ikke kunne bevise noget, var det fordi, de ofte blev sigtet for noget, de ikke havde gjort.

De var fire fra Black Cobra, der deltog i fredsmødet på X-by Torv. Grunden til, at han stod i midten og trykkede hånd med et medlem af Bandidos var, at han kendte denne person. Der er ikke nogen kriterier for, hvem der får hvilke trøjer. De sorte trøjer stemmer om, hvem der er egnet til at blive "storebror". Man har trøjen på ved "officielle" lejligheder og fester i klubben.

De havde løbende dialog med andre bander, herunder HA for at undgå konflikter. Udtalelserne i tv-indslaget af 25. februar 2013 opfatter han som et mediestunt.

Han tror, at alle bandemedlemmer går ud fra, at deres telefoner er aflyttet. Han er nu medlem af Satudah, der er en hollandsk klub. Han havde ikke gnisten til at være medlem af Black Cobra længere og valgte derfor at skifte. Det var ikke, fordi Black Cobra var i problemer.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at han fra medierne og T1s familie havde fået at vide, hvad T1 var sigtet for. Han tænkte, at hvis T1 var involveret, ville episoden have været godkendt af fællesskabet, og T1 ville have fortalt ham om det. Han regnede derfor med, at nogen måtte have gjort det på egen hånd.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han ikke ved, hvem der havde skudt i X-by. Det var T1, der kom til skade i Y-shop, og det var vidnets opfattelse, at det var Bloodz, der stod bag. Bloodz og Bandidos er ikke sammenhængende. Bandidos er en meget hierarkisk opbygget bande, hvorimod der ikke er nogen struktur i Bloodz. Hvis Bloodz skød på Black Cobra, ville Black Cobra ikke blive sure på Bandidos. Han ved, at der på et tidspunkt blev skudt mod nogle parkerede biler i X-parken. Hans bil blev ikke ramt.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at man kan betragte ham som bandeekspert, da han har været i miljøet i over 10 år.

Adspurgt på ny af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at han blev kontaktet af politiet i forbindelse med fredsftalen for at få sat noget i værk omkring denne aftale. De ville gerne gennem politiet have stillet nogle lokaler til rådighed, hvor de kunne sætte sig ned og tale sammen, men det ville politiet ikke hjælpe med. De fik mellem linjerne at vide, at hvis de ikke indgik en fredsftale, ville politiet slå hårdt ned på alt. Han husker ikke, om T1 blev nævnt i den forbindelse.

I efteråret 2012 havde han en blå Peugeot 406, som blev benyttet af alle i Black Cobra. Black Cobra rådede over en række andre biler, herunder en anden blå Peugeot 406 magen til hans, men med en større motor.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 2, at han ved hvem T1 er. Han kender ham ikke personligt, men de har en fælles ven, Han ved, hvem C er. Han kender C fra ..., som de begge kommer fra. Han har ikke talt med C længe. Han var klar over, at C var medlem af Black Cobra. Han er ikke selv medlem af nogen bande og har ikke kontakt til bandemedlemmer. Han kan ikke huske, at han har talt med C om, at T1 var fængslet.

Anklageren afspillede telefonsamtale af 25. marts 2013 mellem C og vidnet, ex. 3, side 37, 13:41.

Advokat Kristian Mølgaard anførte, at udskriften af samtalen side 37, 8. linje fra neden, ikke er korrekt.

Anklageren var enig i, at det, der siges, er: ”Det er fordi, de siger, at det er ham, der har beordret det, du ved ikke.”

Vidnet forklarede, at han spurgte til T1, fordi alle talte om det. Han ved ikke, hvad han mente med, at ”de ikke kan bevise det”. Han ved ikke, hvad han tænkte. Han blev overrasket, da han hørte om drabssigtelsen. Han ved ikke, hvorfor han sagde, at T1 ikke ville komme ud foreløbigt.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at han ikke er sikker på, om han var klar over, at T1 på dette tidspunkt var varetægtsfængslet i en anden sag. Han kendte ikke noget til drabsforsøget i tatovørforretning. Han blev overrasket over at høre om sigtelsen. Han ved ikke, hvem der stod bag.

Vidnet **F** forklarede vedrørende forhold 1, at han frafaldt anken, selv om han er uskyldig. Han ville bare gerne i gang med at afsone så hurtigt som muligt. Han var medlem af Black Cobra i et par år, men det stoppede under varetægtsfængslingen, fordi han ikke længere følte for det. Han er ikke skiftet til nogen anden bande. Da han var med i Black Cobra, var han lillebror, altså en af dem i hvide trøjer. Han tror, at T1 var i sort trøje. Han synes ikke, at T1 bestemte mere end andre, og T1 havde ikke nogen bestemt rolle i Black Cobra. Han ved ikke, hvordan man tog beslutninger i Black Cobra. Han kan ikke huske, om der i januar/februar 2013 var nogen konflikt.

Han ved ikke, hvorfor han under sin retssag i september 2013 sagde, at han ikke havde været medlem af Black Cobra. Han ved ikke, hvorfor han nu har ændret forklaring på det punkt.

Det er rigtigt, at han den 2. februar 2013 var ude at køre bil med T1 og E. De kørte bare rundt som kammerater, og der var ikke noget formål med turen. Vidnet sad på bagsædet bag ved T1, der førte bilen. E sad på passagersædet. Han husker ikke, hvor længe de kørte rundt. De havde ikke kontakt til andre biler. Han er ret godt kendt i X-by. De havde ikke lagt mærke til politiet, før de blev stoppet.

Foreholdt dombogsudskrift af 9. september 2013, tillægsex. side 8, øverst: "...Han opdagede politiet, da de var ved rundkørslen. Politiet havde både sirener og blink på, og han holdt øje med, om politiet fulgte efter dem, hvilket de gjorde...", forklarede vidnet, at han ikke kan huske, at han skulle have forklaret således under sagen mod ham selv. Han husker ikke, hvordan det foregik, for det er et år siden. Det er muligt, at han i retten i september 2013 huskede bedre, end han gør nu. Han husker ikke, hvornår de blev stoppet af politiet. Han ved ikke, hvorfor de stoppede bilen, hvis de ikke havde opdaget politiet.

Han husker ikke, om de talte om noget undervejs i bilen. Han har flere gange prøvet at blive stoppet af politiet. De steg vel ud af bilen, da de blev stoppet. Det gør man, når politiet kommer. De plejede at tale godt med politiet. Han kan ikke huske, hvad de skulle tale med politiet om. Han mener ikke, at T1 sagde noget til vidnet eller E uden for bilen. Det er muligt, at vidnet til de to andre sagde, at politiet var nogle idioter. Han kan ikke huske, om de talte om, hvem der havde kørt bilen, eller hvem af dem der havde kørekort.

Han anede ikke, at E havde en pistol med i bilen. Han mener, at E i retten fortalte, at han havde kastet pistolen ud af bilen, men vidnet så på intet tidspunkt pistolen. Ingen af dem var maskeret, og vidnet havde ikke handsker på. Han ved ikke, om de to andre havde handsker med. Han tror, at E havde en skudsikker vest på. E var vist lidt bange for sin sikkerhed.

Forevist foto af E, tillægsex. side 201, forklarede vidnet, at det er ubehageligt at sidde med en skudsikker vest på. De skudsikre veste, de gik med dengang, var ikke tilpasset dem. Man kunne i realiteten ikke se, at E havde skudsikker vest på, men vidnet vidste det, for de havde snakket om det. Vidnet har engang imellem selv gået med skudsikker vest, når han var bekymret for sin sikkerhed. Det er længe siden, at han var bekymret for sin sikkerhed.

Det er rigtigt, at han ikke udtalte sig til politiet den 2. februar 2013, for han havde ikke noget at udtale sig om. Han har ikke haft nogen kontakt med T1, siden T1 blev varetægtsfængslet.

Anklageren foreholdt vidnet en sms afsendt fra T1 den 29. marts 2013, ex. 3, side 19, nederst.

Advokat Kristian Mølgaard forespurgte, om man kan være sikker på, at det pågældende telefonnummer tilhørte vidnet.

Vidnet forklarede, at han ikke kan huske det telefonnummer, han havde dengang. Han har ikke noget konkret nummer eller noget abonnement.

Anklageren oplyste, at T1 har forklaret, at sms'en var sendt til vidnet.

Vidnet forklarede, at han ikke har fået den pågældende sms fra T1.

Han ved ikke, om der den 2. februar 2013 var sirener og blink. Han har været fængslet og ved derfor ikke, hvordan T1 ville forklare om sagen. Han husker ikke, om de blev eftersat af poli-

tiet. Det må være dommeren, der har misforstået det, hvis der står skrevet, at de blev eftersat med sirener og blink. Han stiger altid stille og roligt ud af bilen, når han bliver stoppet af politiet.

Foreholdt dombogsudskrift af 9. september 2013, tillægsex. side 7, 2. nederste afsnit: "...Da T1 stoppede, hoppede de alle sammen ud af bilen og stod bare og ventede...", forklarede vidnet, at han ikke husker, at de "hoppede" ud af bilen.

Vidnet blev foreholdt oplysninger i en politirapport om indtransport, ex. 1, side 29, 6. afsnit: "...Under kørslen sagde T1 til både E og F, at de skulle sørge for at få advokat Stagetorn, samt at hvis de blev løsladt skulle de ringe på tlf. ... (som jf. 118 tilhører ...), hvis de skulle bruge en chauffør..."

Vidnet forklarede hertil, at det er muligt, at T1 har sagt, hvem de skulle have som advokat, men han husker det ikke. Vidnet havde selv advokat Mikael Skjødt som forsvarer under sagen, og han husker ikke, om E havde advokat Henrik Stagetorn.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at de var ude for at spise og for at tale med venner og bekendte. Der var som regel et formål med at køre rundt. Han har aldrig kørt rundt i X-by for at patruljere. Det kan sagtens passe, at T1 skulle besøge en. Det var ikke usædvanligt, at de talte med politiet. Det gjorde de tit i X-parken. Han syntes, at de lidt for ofte blev stoppet af politiet, når de kørte rundt. De kunne sagtens blive stoppet 4-5 gange på én dag. Han husker ikke denne standsning frem for andre standsninger. Han kan huske, at de blev taget med ind på politistationen, men det skete også en gang imellem. De blev dog som regel løsladt dagen efter. Han har ligeledes oplevet at have blink og sirener efter sig, også hvis han var passager.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at det er muligt, at han i situationen holdt øje med politiet. Det at "hoppe" ud af bilen, opfatter han ikke, som noget der er gået stærk. Det er bare en talemåde for at stige ud af bilen. Han ville ikke rette det, hvis dette blev læst op for ham. Der gik lang tid, før han hørte noget til denne episode. Han hørte først om det, da E blev anholdt. Politiet kontaktede ham og ville have ham fængslet, men det var der ikke var grundlag for. Es DNA var på pistolen, og derfor blev E varetægtsfængslet. Han havde mødt E nogle gange før, men han kendte ham ikke personligt. Han kan ikke huske, hvor længe han og E havde været sammen den 2. februar 2013, men de havde nok kun været sammen kort tid, før de blev standset af politiet. De blev visiteret af politiet, da de blev standset. Han kan ikke huske, om det her blev bemærket, at E havde skudsikker vest på. Han har ikke talt med E siden dommen. De har heller ikke afsonet sammen.

Vidnet E forklarede vedrørende forhold 1, at han har været medlem af Black Cobra, men at han trådte ud sidste år, fordi han gerne ville noget andet med sit liv. Han var stadig medlem den 2. februar 2013. Han havde ingen problemer. Han havde ikke kendt T1 så længe, men han kendte ham rimelig godt. De lærte hinanden at kende igennem en kammerat. Han kendte ikke F ligeså godt. Vidnet bor ikke i X-by, men han skulle den dag besøge noget familie i X-by. Han ville køre forbi T1 og sige hej, når han alligevel var i X-by. Han husker ikke, hvad de skulle den aften, de kørte rundt, og han husker heller ikke, hvor længe, de havde kørt rundt. De kørte i området omkring X-parken. De havde ikke kontakt til andre biler, da de kørte rundt. De var ikke maskeret, men han havde handsker på, for det var koldt. Han husker ikke, om F og T1 havde handsker på. Det er muligt, at han tidligere er blevet spurgt, om han havde handsker på.

Af anklageren foreholdt forklaring afgivet i grundlovsforhør den 27. maj 2013, ex. 1, side 96, nederst: "...Da han blev anholdt, havde han et par handsker på, og det havde T1 og F også. Måske havde F lånt et par handsker af anholdte, men det havde T1 ikke, da han havde sine egne handsker...", forklarede vidnet, at han havde et par ekstra handsker, som han havde lånt ud. Det er muligt, at F havde lånt dem, men vidnet ved ikke, om F havde dem på.

Vidnet havde hørt lidt om, at der var konflikt mellem Black Cobra og Bandidos i X-by på dette tidspunkt. Det var noget, man hørte, når man var i miljøet. Måske har han også læst om det i avisen. Han var ikke en del af denne konflikt. Han var selv på dette tidspunkt i konflikt med nogen, men det var ikke nogen fra X-by. Når han var i sin hjemby, ...by, havde han hele tiden skudsikker vest på og pistol med. Han havde også vest på og pistol på sig den dag, selv om han var i X-by. Det var svært at lægge det fra sig. Han havde altid vesten på, for han var blevet truet på livet, og det var en principalsag at have vesten på hele tiden. Han havde pistolen siddende mellem sine underbusker og bukser, og han havde en trøje, den skudsikre vest samt en jakke ud over. Det var nemt at komme til pistolen, hvis han fik brug for det.

Forevist foto fra anholdelsen, tillægsex. side 203, bekræftede vidnet, at det var sådan, han var påklædt den dag. Han skulle bare trække jakken op, og så var han klar. Han kunne sagtens tage pistolen frem, uden at der var nogen, som lagde mærke til det.

Han kunne se på T1, at han havde lidt travlt med at komme væk, fordi han ikke havde kørekort. T1 stoppede bilen lidt længere henne ad vejen. Vidnet havde selv pistolen at tænke på. Da de kom ind i rundkørslen, kørte de bag ved politiet, men politiet kørte hele vejen rundt i rundkørslen og kørte efter dem. Det var en almindelig politibil med blink og sirener. Det var i rundkørslen, de blev opmærksomme på politiet.

Anklageren oplyste, at der i ex. 1, side 18, er et oversigtskort over ruten og rundkørslen.

Vidnet forklarede, at T1 sagde til dem, at han ikke havde kørekort, og at han var lidt bange for at blive anholdt for at køre uden kørekort.

Af anklageren foreholdt, at F har forklaret, at han ikke havde hørt noget omkring et kørekort, fastholdt vidnet, at han er sikker på, at T1 sagde til dem, at han ikke havde kørekort. Derimod er vidnet ikke længere sikker på, at politiet satte sirener på, for det er længe siden. De hoppede alle sammen ud af bilen, og han husker ikke, om det gik hurtigt. Han ved ikke, om de steg ud af bilen på grund af det med kørekortet, men de steg bare ud. Det kan godt være, at de gjorde sådan, for at politiet ikke skulle kunne se, hvem der havde ført bilen. Han husker det ikke i detaljer. Han husker ikke, om T1 sagde andet til ham, end det med kørekortet.

Han smed pistolen lige efter, at de kom ud af rundkørslen og var drejet til højre. På det tidspunkt var politiet ikke kommet rundt om hjørnet. Allerede da de kørte bagved politibilen, kunne de regne ud, at de ville blive stoppet. Politiet kom meget hurtigt rundt i rundkørslen og efter dem. Han kunne nemt tage pistolen frem og kaste pistolen ud af vinduet. Han havde åbnet vinduet, inden de drejede rundt om hjørnet.

Vedrørende køreturen havde de ikke kontakt til andre biler. De standsede ingen biler og spurgte ikke nogen, om de var med i Bandidos. Han ønsker ikke at svare på, om det var på grund af konflikten, at han bar den skudsikre vest og pistolen i X-by.

Da han blev anholdt i ...by i maj 2013, var han godt klar over, at hans DNA var fundet på pistolen. Han mener ikke, at han i februar 2013 sagde til politiet, at det var hans pistol. Han valgte dog senere at erkende og stå til regnskab for det, han havde gjort. Han ville videre med sit liv og tage straffen for det. Han ved ikke, om han ville have erkendt, hvis hans DNA ikke var fundet på pistolen. Det kom an på, hvordan hans liv havde været.

Det hele var nyt for ham. Han blev placeret i en Bandidos-arrest, selv om han havde været medlem af Black Cobra. Det var livsfarligt for ham at være der. Det, der stod i pressen, smittede af på ham. Han følte, at han ikke var i sikkerhed, men det er måske en overdrivelse at sige, at det var livsfarligt for ham at være i den arrest. Black Cobra havde en hjemmeside, hvor der var et billede af ham. Han følte, at han var i livsfare, men han ved ikke, om han var det.

En "storebror" i Black Cobra er en, som hjælper og vejleder de små. Der er ikke nogen, der er leder, heller ikke T1. Han har ikke oplevet, at T1 bestemte mere end andre eller var mere fremtrædende.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at han var medlem af Black Cobra i ...by. Hans lærte T1 at kende gennem en kammerat for et par år siden. Han har mødt T1 5-6 gange i løbet af et år. De mødtes både i ...by og X-by. De har også talt sammen i telefon nogle gange. Han har ikke set T1 oftere end de andre i X-by. Han har ikke set F lige så meget. Han har mødt ... og ... på samme måde som T1.

Af advokat Kristian Mølgaard forevist fotos, tillægsex. side 201 og 202, forklarede vidnet, at det forfra ikke er tydeligt at se, at han har skudsikker vest på, men det er tydeligt at se bagpå, fordi der er to "finer" ned langs ryggen. Det er bevægelseshæmmende at have sådan en vest på, og tøjet sidder anderledes end normalt.

Da de kom ind i rundkørslen, var politiet foran dem, og da de kørte ud af rundkørslen, fortsatte politiet hele vejen rundt for at sætte efter dem. Han lægger normalt mærke til en politibil, især når han har et våben på sig. Han var den dag meget opmærksom på det. Han rullede vinduet ned, da han lagde mærke til, at politiet ville køre efter dem. Han sagde ikke noget til de to andre om pistolen. Han husker ikke, om de sagde ret meget til hinanden, fra de kom ud af rundkørslen, til de standsede. Han mener, at T1 sagde det med kørekortet, mens de kørte.

Foreholdt oplysninger fra anmeldelsesrapport, ex. 1, side 7, 4. afsnit: "...Undertegnede rettede henvendelse til T1, som med det samme spontant udtalte, at ingen ville udtale sig om, hvem der havde ført køretøjet...", forklarede vidnet, at han ikke kan huske, om T1 sagde sådan. Han kan heller ikke huske, om T1 vedkendte sig at have ført bilen.

Vidnet havde handsker på. Han sagde i grundlovsforhøret, at han havde lånt nogle handsker ud, men han er usikker på, om det var F, der havde lånt dem eller en anden fra X-parken.

I grundlovsforhøret erkendte han ikke, at det var hans pistol. Han sagde, at han ikke kendte noget til pistolen, og at han ikke havde rørt den.

Foreholdt sin forklaring afgivet i grundlovsforhør, ex. 1, side 97, øverst: "...Han ved, at hans dna er fundet på et pistolmagasin. Forklaringen på det må være, at hans dna er kommet fra handskerne til en andens hånd, der har rørt ved pistolmagasinet, for han har i hvert fald ikke selv rørt det. Anholdte var på det tidspunkt forkølet, og han havde flere gange nyst i sine

handsker...", forklarede vidnet, at han sagde således for at slippe for at hænge på pistolen. Han skiftede dog mening under varetægtsfængslingen.

Han fortalte selv til fængselspersonalet, at han tidligere var medlem af Black Cobra. Dette var et problem, fordi der var Bandidos-folk i arresten. Han fik at vide, at han skulle holde lav profil. Der var ikke andre Black Cobra medlemmer i den arrest. Der stod i hans papirer, at han var tidligere medlem af Black Cobra, og han bad om at blive flyttet, men det kunne ikke lade sig gøre. Han var ikke isoleret på noget tidspunkt. Han afsoner i dag i Statsfængslet Østjylland. Han sidder sammen med bandemedlemmer fra Black Cobra, og det er han ked af.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han fra begyndelsen var bange for at være i X-by Arrest. Han var der i lang tid. Han sagde til personalet, at der kunne være risiko for, at der ville ske noget.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 1, at han ikke er banderelateret, men alle kender vel nogen. Han og ... kørte rundt i en Golf i ...-by den pågældende dag. Bilen var grøn og havde tonede ruder. Der sad et brandmandslogo bag på. Det var kun vidnet og ..., der var i bilen. De skulle hente en kammerat på ...vej. De opdagede en blå Peugeot, der kørte helt tæt op bag dem. De undrede sig over, at Peugeot'en ikke holdt afstand. Peugeot'en kørte op på siden af dem. Vinduet blev rullet ned, og der blev sagt: "ind til siden, ind til siden - er I Bandidos". Der var på det tidspunkt et bandeopgør. Han kunne ikke se deres ansigter, for de var maskeret. Han ved ikke, hvor mange der var i bilen. De ville ikke køre ind til siden, og de forsøgte i stedet at køre fra dem. Den anden bil var hurtigere end deres, så det var svært.

Han så ingen våben, men han så, at en sort handske lavede en pistollignede bevægelse over mod dem. Han ringede 112, mens de kørte. Han rullede sædet helt ned, så han ikke kunne ses. De kørte ind på en Statoil tank. Han husker ikke, om der var tre eller fem personer i bilen. Han kendte til konflikten i X-by ud fra det, han læste i pressen. Han regner med, at personerne i bilen kom fra Black Cobra i X-by. Han og T1 har åbenbart fælles bekendte. Han ved kun, at T1 er fra Black Cobra. Han gav en beskrivelse til politiet om, hvordan de pågældende i bilen ud.

Foreholdt dombogsudskrift af 9. september 2013, tillægsex. side 8, 3. afsnit forneden: "...Deres ansigter var dækkede, men om de var maskerede eller det bare var en trøje, en jakke eller en bandana, kan han ikke sige...", forklarede vidnet, at han ikke så, hvordan de var maskeret. De kørte nok omkring 100-120 km/t, for de fik at vide af politiet, at de ikke skulle standse, heller ikke for rødt lys.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at den anden bil kørte op på siden af dem ved førersiden. Han så, at der også var folk på bagsædet. Han så ikke T1 i bilen. Han ved ikke, hvordan T1 ser ud, han har bare set fotos i aviserne. Han kan ikke huske, hvordan han beskrev de pågældende overfor politiet. Han ved, at de var fra Black Cobra, fordi han nu er indkaldt som vidne i sagen. Ellers vidste han ikke, at de var banderelateret.

Vidnet blev af advokat Kristian Mølgaard foreholdt en afhøringsrapport af 2. februar 2013, ex. 1, side 42, nederst, til side 43 øverst:

"...

A: Mand, umiddelbart mørk i huden, maskeret og med mørke handsker.

B: Mand, mørk i huden, maskeret og med mørke handsker.

C: Mand, mørk i huden, maskeret og med mørke handsker.

Intet yderligere om personernes signalement, idet det ikke kunne ses, grundet mørke. Alle 3 talte dansk..."

Vidnet kan ikke huske, om han har forklaret sådan, men hvis det står der, så har han forklaret det. Det var kun den ene, der sagde noget til dem. Derfor ved han ikke, om det var dem alle, der talte dansk. Det blev råbt fra den ene bil over til den anden. Han kan ikke sige, om der var andre, der råbte. De var alle maskeret, men han husker ikke, hvordan de var maskeret, men det var muligvis med bandana.

Vidnet ... forklarede vedrørende forhold 1, at han og ... kørte i en grøn Golf med tonede ruder og store fælge. Lidt af en "...-bil". De kørte ad landevejen mod ...-by. Ved byskiltet til ...-by kom en bil kørende bagfra med høj hastighed og helt tæt på dem. Det var en mørkeblå Peugeot 406. På et sted, hvor vejen deler sig i to vognbaner, kørte bilen op på siden af dem. Personerne i bilen var fuldt maskerede og sagde til dem, at de skulle køre ind til siden, mens de spurgte, om de var Bandidos. Han tror, at der var fire eller fem personer i bilen, nok fire. Han så ingen våben, men der blev lavet pistollignende bevægelser. Han forventede, at de ville skyde. Han har hørt, at de beskyder folk. Han var sikker på, at det var en indvandrerbande, fordi han kunne se deres mørke hud og øjne. De havde bandanaer eller halstørklæder, der dækkede mund og næse. Han bad ... om at ringe 112, og politiet gav dem besked på ikke at standse. De kørte da omkring 110-120 km/t. Deres bil var hurtigere end hans, så da han nåede til det næste kryds, hvor lyset var rødt, bremsede han hårdt op og vendte bilen. De andre fulgte efter ham. Han kørte ind på en tankstation, hvor de gemte sig. ... gav en beskrivelse af bilen til vagtcentralen. Det kan godt passe, at klokken var omkring 19.30, da de ringede 112.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at de kun havde øjne og den øverste del af ansigtet fri fra maskering. Han tror, at det var en sort maskering.

Foreholdt afhøring, ex. 1, side 46, hvoraf fremgår: "Personerne var maskerede, idet de bar bandanas om næse og mund", forklarede vidnet, at var det, som han mente, da han i retten sagde, at de havde noget sort for ansigtet.

Anklageren oplæste vidnets **politiassistent H** forklaring afgivet i retten den 9. september 2013, tillægsex. side 9.

Vidnet vedstod denne forklaring og forklarede supplerende vedrørende forhold 1, at de kom kørende frem mod rundkørslen, da den pågældende bil kom kørende bagfra med høj hastighed. De tænkte, at det var den bil, der blev rundkastet kl. 19.32, og de kørte derfor en tur rundt i rundkørslen, så de kom til at køre efter den anden bil. Han husker ikke, om de tændte blink og sirene, da de kørte ud af rundkørslen. Den pågældende bil satte dog hastigheden op, og der var tale om en eftersættelse. Føreren af bilen var ikke i tvivl om, at vidnet og hans kollega ville køre efter ham.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at de, da de blev opmærksomme på den anden bil, befandt sig på ...svinget på vej ind i rundkørslen. De kørte rundt i rundkørslen for at komme bag bilen og finde ud af, om det var den bil, der var blevet rundkastet. Bilen kørte ned ad ...-vej.

Forevist kort over området samt side 16, i ex. 1, udpegede vidnet, hvor rundkørslen lå. Der er mange veje væk fra det sted, hvor bilen blev observeret første gang.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at det var T1, der førte ordet, da de rettede henvendelse til personerne i bilen. Bilen blev ransaget uden, at der blev fundet noget af interesse. Han mener, at pistolen lå på ...-vej nogle få meter fra, hvor man svingede fra ...svinget og ind på ...-vej. Han var ikke selv med til at finde pistolen.

Anklageren foreviste foto, ex. 1, side 18. Vidnet forklarede, at bilen svingede til højre to gange.

Vidnet **politiassistent J** forklarede, at han arbejder ved OPA og har beskæftiget sig med bandemiljøet i ca. 10 år. Han har arbejdet i analyseafdelingen i 2 år. Nationalt Efterforskningscenter (NEC) udgør hovedafdelingen, mens der på de lokale politistationer er et OPA-center. NEC har udarbejdet retningslinjer for udveksling af oplysninger mellem politikredsene. Registreringer af banderelationer evalueres løbende. De er interesseret i at have så få personer registreret som muligt, da det er forbundet med store omkostninger at håndtere bandemedlemmerne, f.eks. i forbindelse med afsoning. En episode behøver ikke at resultere i en sigtelse for at indgå som en hændelse. Der er flere forskellige kriterier, der skal være opfyldt, før man bliver registreret som bandemedlem. Der skal således foreligge et kriminalitetsmønster, være omgang med andre bandemedlemmer og færden på bestemte steder.

Han har tidligere afgivet forklaring omkring sit arbejde ved OPA. Rapporterne udfærdiges i hans afdeling, og han har kendskab til alle rapporter også de, der ikke er underskrevet af ham selv. Vidnet forklarede, at konflikten i denne omgang begyndte i januar 2013, hvor der blev afsagt dom i en sag, hvor T1 havde været udsat for et drabsforsøg, ex. 3, side 83.

Den 29. januar 2013, ex. 3, side 82, var der et tilfældighedssammenstød mellem Black Cobra og Bloodz i en slikbutik i X-by, hvor T1 blev stukket lidt. Bloodz og Bandidos indgik på et tidspunkt en alliance, hvorefter de begyndte at komme hos hinanden og holde vagt for hinanden.

Den 30. januar 2013, ex. 3, side 81, befandt Bandidos sig på en tankstation på ...vej, hvor Black Cobra holder til. Bandidos, herunder en prospect, D, jagtede nogle personer. Fire Black Cobra medlemmer, ..., ..., ... og T1 blev registreret, fordi de befandt sig i området, da politiet kom.

Den 2. februar 2013, ex. 3, side 80, blev der registreret flere vagter, der patruljerede ved Bandidos' klubhus på ...vej.

Den 3. februar 2013, ex. 3, side 80, blev der registreret 40-50 medlemmer af Black Cobra i X-by. Politiet skønnede, at der var indkaldt medlemmer fra andre byer, da der ikke er så mange medlemmer i X-by. Black Cobra har blandt andet medlemmer i ...by.

Den 6. februar 2013, ex. 3, side 81, var der skyderi om natten i Ds lejlighed. D har ikke fortalt, hvem der skød, og det er derfor politiets opfattelse, at det er banderelateret, da banderne har et kodeks om selv at klare tingene og ikke indblande politiet.

Den 6. februar 2013, ex. 3, side 79, var der skyderiet mod en tatovørforretning i X-by. Forretningen er efter politiets opfattelse et tilholdssted for Bandidos, hvilket politiet baserer blandt andet på facadens udseende og det klientel, der kommer i butikken.

Den 6. februar 2013, ex. 3, side 79 øverst, blev der ringet til politiet fra et Black Cobra-medlem på Amager, der var nervøs for, at han ville blive overfaldet.

Den 7. februar 2013, ex. 3, side 78, ringede en borger til politiet, fordi der skete visitation af personer, som skulle gennem området ved X-parken.

Den 9. februar 2013, ex. 3, side 76, var T1 blevet anholdt, og alle aktørerne i området i X-parken var forsamlet. Der var en del nervøsitet, fordi T1 var væk. Black Cobra i X-by er topstyret, og T1 træffer alle beslutninger.

Den 24. februar 2013, ex. 3, side 75, blev der afgivet skud mod nogle parkerede biler. Cs bil blev fundet på stedet, ligesom der i området blev fundet en ladt maskinpistol og en ladt revolver.

Vidnet forklarede, at han har set indslaget vist på TV2 Lorry den 25. februar 2013. Han vil tro, at personen i indslaget med den blå jakke er Man lærer hurtigt at genkende de forskellige medlemmer.

Ved hændelsen den 24. februar 2013 var det Black Cobra, der blev skudt på, og det vil være nærliggende at tro, at det var Bandidos, der havde skudt. Han har ikke kendskab til, at der skulle være vekslet skud mellem Bandidos og Black Cobra i den efterfølgende periode.

Hvis Bandidos bliver beskudt, stimler de normalt sammen på deres tilholdssteder og søger at gøre gengæld med det samme. Hvis de har det indtryk, at modparten har forskanset sig, venter de. Hvis et anliggende har national interesse, kommer der hjælp fra andre chapters.

Forevist et brev, tillægsex. side 29, sendt fra Bandidos West Side til andre Bandidos-afdelinger forklarede vidnet, at brevet viser, at der var utilfredshed med, at Bandidos Coast Town havde ladet stå til i forhold til konflikten med Black Cobra.

Vidnet forklarede, at D ved skudepisoden blev ramt i knæet.

Det er politiets opfattelse, at T1 ubestridt var leder af Black Cobra i X-by, og stadigvæk er det. Det er ikke en demokratisk organisation. Det er T1, der bestemmer, og det bliver respekteret af de andre medlemmer, formentligt på grund af frygt. Efter skudepisoden den 6. februar 2013 var det fortsat T1, der bestemte. Den antagelse baserer de på blandt andet aflytninger. Efter T1s fængsling aftog konflikten. C forsøgte at tale med politiet og skabe fred mellem parterne. T1 er mere konfrontatorisk end C. ... fik fra T1 i fængslet dessiner om, hvad der skulle gøres.

T2 var kun 15 år i februar 2013. Han og A og B blev brugt til at stjæle ting på tanken til de ældre. De var ikke medlemmer af Black Cobra, men havde fået stillet noget i udsigt. "...” var en gruppe fra X-skov, der kom i X-parken. Gruppen findes ikke længere. T2, A og B har ikke angivet sig selv som "...”. De havde en stærk tilknytning til Black Cobra, som de ønskede at blive medlemmer af.

Vidnet vedstod vurderingerne i bandetilhørsrapport vedrørende T1, ex. 3, side 38. T1 har selv i retten tilkendegivet at være medlem af Black Cobra.

Vidnet vedstod endvidere indholdet af bandetilhørsrapport vedrørende T2, ex. 3, side 40. Når de registrerer hændelser i rapporterne, sikrer de sig, at de pågældende fortsat er medlemmer. Det er de samme betjente, der færdes i området og taler med de pågældende personer. Hvis navnet står i rapporterne, er det fordi personen har et tilhørsforhold til en gruppering.

Foreholdt bandetilhørsrapport vedrørende A, ex. 3, side 42, forklarede vidnet, at han ikke kan sige, hvordan kaldenavnet er kommet ind i rapporten, men det bliver tjekket flere gange, at oplysningerne er korrekte.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at den nuværende konflikt blev udløst, da retssagen om skudepisoden mod T1 fandt sted.

Han er i tvivl om, hvorvidt nogen er dømt i sagen vedrørende knivstikkeriet i Y-shop. Det ville være noteret i rapporten, hvis der var sket domfældelse. Vidnet forklarede om episoden den 30. januar 2013, ex. 3, side 81, at de angivne Black Cobra-medlemmer blev truffet i X-parken med walkie-talkies et par timer efter hændelsen. Der blev ikke registreret nogen Black Cobra-medlemmer ved episoden den 2. februar 2013. Han ved ikke, om der er sket domfældelse af nogen personer ved episoden, hvor der blev slået med køller mod nogle biler. Han ved heller ikke, om der er sket domfældelse i sagen, hvor der blev skudt mod D.

Efter vidnets vurdering blev der lagt låg på konflikten efter fængslingen af T1. Det er politiets vurdering, at Bandidos stod bag skuddene mod Cs bil. Der blev fundet våben i området ved X-parken, hvilket efter politiets opfattelse var udtryk for, at Black Cobra var utrygge. Han mener, at de fundne våben var skudklare.

De sociale myndigheder blev kontaktet vedrørende T2 og A-brødrene. Politiets efterforskning viste, at drengene begik tyverier mod at blive stillet et medlemskab af Black Cobra i udsigt. Han har ikke selv foretaget afhøring af drengene.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen forklarede vidnet, at han ikke ved, om T2 er blevet stoppet og visiteret og fundet i besiddelse af våben. Han er ikke bekendt med, at T2 er blevet antruffet iført skud- eller stiksikker vest. Han ved ikke, om T2 har stjålet fra tanken. T2 er ligesom A-brødrene blevet stillet et medlemskab i udsigt mod at udføre forskellige opgaver.

For så vidt angår episoden den 28. august 2012, ex. 3, side 41, hvor T2 skulle være antruffet med et kendt Black Cobra-medlem, er pavillonen et tilholdssted i X-parken for Black Cobra. Pavillonen er et åbent sted, der ligger på en græsplæne. Han ved ikke, hvem Black Cobra-medlemmet er og heller ikke det nøjagtige tidspunkt for hændelsen.

Vedrørende episoden den 14. september 2012, hvor T2 skulle have sagt "hold ud brother" til C, kendes dette udtryk fra rockerkredse, hvor man siger det til et medlem, som skal afsone en længere dom. Han ved ikke, om C blev sigtet for indbruddet.

Vedrørende episoden den 16. september 2013, hvor Black Cobra-relaterede unge mænd blev antruffet, ved han ikke præcis, hvor T2 blev antruffet.

Vedrørende episoden den 26. november 2012, hvor flere unge var samlet på en tankstation i Ejby, heraf en gruppe fra Black Cobra, ved han ikke, om T2 blev sigtet for hærværk, men han var på stedet.

Vedrørende den anden episode den 26. november 2012, hvor flere medlemmer fra Black Cobra opførte sig truende og knuste en bilrude, er T2 registreret på stedet. Han ved ikke, hvad T2s rolle var.

Vedrørende episoden den 19. februar 2013, var T2 blandt de ti personer, som gik ud af nr. 199.

Vidnet oplyste, at T2 har været til stede ved alle de registrerede episoder, men han kan ikke sige, om der er rejst sigtelser mod ham.

Vidnet **kriminalassistent K** demonstrerede, hvorledes revolveren fungerer. Revolverens double action-funktion virker ikke, men revolveren er ellers funktionsdygtig. Ladningen er lidt kraftigere og projektilet lidt tungere end i politiets tjenstepistoler. Rekylen er derfor kraftigere. Hvis man er utrænnet, vil man, første gang man affyrer revolveren, få et chok. Man skal holde godt fast i våbnet, for ellers rammer man ikke det, man sigter efter. Det er svært at sige, om man i den foreliggende sag har ramt det, man har sigtet efter.

Adspurgt af advokat Kristian Mølgaard forklarede vidnet, at rekylen først kommer, når skuddet er afgivet og derfor ikke har indvirkning på skuddets retning.

Adspurgt af advokat Gitte Juul Jensen og foreholdt rapport af 19. marts 2013, ex. 2, side 65, midt, forklarede vidnet, at han alene har konstateret problemer med revolverens double action, men ikke single action-funktion.

Dokumentation

Der er under hovedforhandlingen vist en række fotos, herunder af gerningsstederne, de fundne skydevåben samt af de tiltalte. Der er endvidere vist oversigtskort og skitser over gerningsstederne, og der er afspillet telefonaflytninger samt et nyhedsindslag fra TV2 fra den 25. februar 2013.

Det fremgår af konklusionen i den kriminaltekniske erklæring, gerningsstedsundersøgelsen vedrørende forhold 2, at der blev fundet et skudhul i vinduet til lejligheden beliggende oven over tatovørforretningen. Fra vinduesfaget med indskudshullet og til den omtrentlige standplads på cykelstien blev der målt en afstand på ca. 20 meter.

Af retsgenetisk erklæring af 28. februar 2013 om dna-analyse af pistolen vedrørende forhold 1 fremgår, at der på pistolen blev fundet dna, der med en bevismæssigt vægt på over 1.000.000 stammer fra E. Der blev ikke på pistolen fundet dna fra tiltalte T1.

Personlige oplysninger

T1 er af betydning for sagen tidligere straffet

ved Retten i Roskildes dom af 12. januar 2010 med betinget fængsel i 40 dage for overtrædelse af bl.a. våbenbekendtgørelsen § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 11 og våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2.

ved Retten i Glostrups dom af 12. januar 2010 med fængsel i 14 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1.

Af en psykologisk undersøgelse af 2. juli 2013 vedrørende T1 fremgår bl.a.:

"...

Konklusion

Observanden er en 24-årig mand, der mentalobserveres i forbindelse med sigtelse for en række forhold heriblandt medvirken til drabsforsøg. Observanden er af tyrkisk afstamning, født og opvokset i Danmark hos samlevende biologiske forældre. Hans skolegang beskrives som ustabil, og han angiver aldrig at have brudt sig om at gå i skole, idet han blev mobbet, fordi han læspede og var for tyk. Han gik ud af 2.g, da han var blevet 18 år, fordi han kun gik der efter faderens ønske. Han startede uddannelse til mekaniker, men blev fængslet første gang under dette uddannelsesforløb. Derefter har han ikke været i uddannelse eller i fast erhverv og lever aktuelt af bistandshjælp. Observanden har haft et ganske betydeligt blandet misbrug af alkohol, hash, hårdere stoffer og væksthormoner.

Observanden er en høj, lidt kraftig ung mand, klædt i hvidt med en lille kalot. Hans tale er præget af en læspen, der slører artikulationen ganske betydeligt. Hans holdning til undersøgeren er umiddelbart venlig, men da han får forklaret, at vi skal igennem en række prøver, bliver han mere forbeholden; han accepterer nødtvunget, at prøverne er en del af den mentalundersøgelse, han har indvilliget i. Det bliver hurtigt klar, at observanden opfatter alt, hvad der bliver sagt som relateret til den overvågning, han mener at være udsat for. Det er kun kortvarigt, han kan holde fokus på andre emner, også når han arbejder med opgaverne; det meste af det materiale han ser, opfatter han umiddelbart som tegn på den større overvågning som "styrer det hele". Lyde, som kan høres gennem døren, tolkes som udtryk for, at overvågerne er i gang med deres aktiviteter, f.eks. at de griner af ham, og han angiver at kunne høre de griner. Han mener også, at undersøgeren også er en del af det overvågende system. Han opfatter sig selv som speciel, og hans selvfølelse må betragtes som urealistisk øget. Der er kortere, mere neutrale passager af samtalen, hvor man får indtryk af normal begavelse på grund af ordvalg, ordforråd og måden han formulerer sig på; oftest følger han dog ikke instruktioner, enten fordi han mistolker dem, eller fordi han distraheres af tankepres indefra. Kontakten er således domineret af observandens paranoide holdning og paranoide forestillinger, som fremstår urokkelige og systematiserede. Observanden nævner, at han har det værst om natten, når der bliver stille tager stemmerne og deres hånlige devaluering af ham til i styrke. Der er en ensomhed, rådvildhed, rastløshed og forpinthed over hans væremåde, som yderligere understreger det kliniske indtryk af, at han er paranoid psykotisk, og i en ubehagelig angstfyldt tilstand under voldsomt pres fra sine kaotiske forestillinger. Trods denne anspændte tilstand er han på intet tidspunkt aggressiv, eller truende i kontakten.

Undersøgelsen må dog indrette sig efter observandens usamlede tilstand. Det bliver oftest kun mindre dele af prøver, der kan gennemføres, fordi han kun kortvarigt kan samle sig om opgaverne, og tænkningen hurtigt glider over i paranoide udredninger. Det er et gennemgående træk, at observandens svar i starten af en prøve er relativt relevante, men efterhånden bliver mere og mere usamlede og digredierende. Når der skiftes til en ny prøve, kan han kortvarigt samle sig, men mister hurtigt forbindelsen til realiteten igen. Det bekræftes glimtvis, at observanden primært er normalt begavet; men hans funktion forstyrres dels af, at en paranoid forestillingsverden og en privat logik dominerer tænkningen, dels af at tænkningen er formelt forstyrret, præget af regressive træk som konkrethed, vaghed og begrebsfusion. Forsvaret er rudimentært og ineffektivt, således kan han slet ikke medvirke til Rorschchprøven, fordi materialet påvirker ham for voldsomt; forsvaret er domineret af projektion i en grad, der resulterer i paranoid mistolkning og sammenbrud af realitetstestningen. Impulspreset er ganske betydeligt og aggressive, destruktive forestillinger opleves

direkte. Der ses en vis kontaktevne og kontaktønske, men samtidig en omfattende desillusionering med hensyn til mulighed for en tillidsfuld kontakt; forestillingerne er også her farvet af paranoid forventning. Man får indtryk af, at observanden føler sig trist, ensom og isoleret. Tilstanden er såvel klinisk som testpsykologisk forenelig med en paranoid psykose, og en paranoid skizofreni kan ikke udelukkes."

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af mentalerklæringen af 5. juli 2013 fremgår bl.a.:

" ...

Konklusion

Observanden er nummer 2 af 2 helsøskende, født af samlevende forældre, der fortsat samlever.

Observanden er født her i landet, han er dansk statsborger, han har gennemført folkeskolens afgangseksamen og været under uddannelse til mekaniker.

Observanden har haft et bredt misbrug af både alkohol og euforiserende stoffer.

Observanden kan have været påvirket på nogle af tidspunkterne for det nu påsigtede, men der er ikke mistanke om abnorm rustilstand.

Observanden er tidligere straffet mange gange og er aktuelt sigtet for en lang række forhold, inklusive ulovlig våbenbesiddelse og medvirken til forsøg på manddrab.

Observanden er ved observationen fundet psykotisk, både klinisk og testpsykologisk og han har også været det på tidspunkterne for det nu påsigtede. Han er således omfattet af straffelovens § 16, stk. 1.

Observanden er ved observationen fundet normalt begavet og han er således ikke omfattet af straffelovens § 16, stk. 2.

Såfremt observanden findes skyldig i det nu påsigtede, skal man, med henblik på imødegåelse af risikoen for ny ligeartet kriminalitet, pege på dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling."

Sagen har været forelagt Retslægerådet. Af Retslægerådets udtalelse af 14. august 2013 hedder det:

" ...

Ved aktuelle undersøgelser er T1 fundet i udtalt grad sindssyg, han huser blandt andet omfattende, og systematiserede vrangforestillinger af forfølgende karakter, han er hørelses- og måske også synshallucineret, ligesom han beskriver tankepåvirkning og tanketyveri. Han er forpint af sin tilstand. Retslægerådet vil finde det helt overvejende sandsynlig, at han lider af skizofreni. Det kan antages, at sygdommen har udviklet sig gradvist i hvert fald gennem de seneste år.

T1 findes herefter omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, og retslægerådet skal, såfremt han findes skyldig, som mest formålstjenlig foranstaltning til imødegåelse af en formentlig ikke ubetydelig, men af hans psykiske helbredstilstand i høj grad afhængig risiko for fremtidig

ligeartet kriminalitet, jf. samme lovs § 68, 2. pkt., anbefale dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling."

Der er den 12. december 2013 udarbejdet en supplerende udtalelse vedrørende T1. Det fremgår heraf bl.a.:

"...

Konklusion

Under opholdet på Sikringsafdelingen er patienten uændret psykotisk, som beskrevet i undertegnede mentalundersøgelse. Han har ikke frembudt nogle problemer under opholdet her og jeg finder ingen grund til at ændre den konklusion, jeg har draget i mentalundersøgelsen, som siden er sanktioneret af Retslægerådet."

T2 er tidligere straffet

ved Midt- og Vestsjællands Politis bødeforlæg af 22. november 2012 for overtrædelse af straffelovens §276, jf. § 287, stk. 1, med en bøde på 500 kr.

Udvisning

Udvisningsspørgsmålet har været forelagt Udlændingesservice, der i en udtalelse af 6. januar 2014 har tiltrådt anklagemyndighedens indstilling om udvisning. Det fremgår bl.a.:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt fængselsstraf af en varighed, som ikke er under 6 år.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Pågældende har været varetægtsfængslet af en samlet varighed af 10 måneder.

Opholdsgrundlag og længde

Den 16. september 2003 søgte T2 via ambassaden i Islamabad om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende fader. T2 fik den 7. januar 2004 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 indtil den 7. januar 2006. Denne tilladelse er senest den 8. oktober 2012 forlænget indtil den 6. september 2017.

Længden af T2s ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 12. februar 2004, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregistret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1 og T2 har således haft ophold i Danmark i ca. 9 år og 11 måned, jf. udlændingelovens § 27.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T2 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i 9 år og 1 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 1, eller § 22, nr. 6 eller § 22, nr. 8.

Af udlændingelovens § 22, stk. 1, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, udvises, hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet mere end de sidste 9 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 237, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 8, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 192a, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T2 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvises til politiets rapport af 19. december 2013 og vi skal herunder bemærke følgende:

- T2 har til politiet oplyst, at han i 2004 sammen med sin moder og søskende kom til Danmark. Han har oplyst, at have en kæreste, ..., som er 14 år og er fra Hillerød.
- Pågældende har taget folkeskolens 9. klasse. Han har dyrket en del forskellige sportsgrene i sin fritid. Han har ikke haft arbejde.
- T2 har oplyst, at have været i sit hjemland en gang i en måned, dette var i 2012. Han kan hverken skrive eller tale sproget i hjemlandet ordentlig. Af familie i hjemlandet har han kun en farbror. Han har stort set ingen tilknytning til Afghanistan.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T2 uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1, og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen i forbindelse med styrelsens seneste fact-finding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2. april 2004 indhentede oplysninger om, hvorvidt afghanske statsborgere risikerer at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Afghanistan eller risikerer at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som en afghansk statsborger måtte være blevet dømt for i Danmark.

Styrelsen skal henvise til rapport fra styrelsens seneste fact-finding mission til Kabul, Afghanistan i perioden 20. marts-2. april 2004, side 55, der vedlægges i kopi.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af mindst 6 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk.1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkomende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk.2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år..."

X-by Kommune har i udtalelse af 20. januar 2014 udtalt følgende:

"...

T2 har, indtil varetægtsfængslingen i marts 2013, boet sammen med sine forældre og søskende i X-skov.

T2 kommer til Danmark som 5-årig. Han er født i Kabul i Afghanistan, og familiesammenføres til Danmark i 2002, idet faren er flygtet ud af Afghanistan tilbage i 1999. T2 er ud af en søskendeflok på 5. T2 taler pastho/farsi med sine forældre, men taler det ikke flydende. T2 kan ikke skrive på andre sprog end dansk. T2 oplyser, at han har været på ferie i hjemlandet ca. 3 gange siden han kom til Danmark.

T2 har gået på X-skolen, som i en udtalelse beskriver ham som en sød, vellidt og velbegavet dreng, der fagligt har potentiale. Samtidig beskrives en dreng, der har meget fravær, der ikke følger med i timerne og som deraf har store faglige huller. Man beskriver på daværende tidspunkt en bekymring for T2s flirten med bandemiljøet i X-by. T2 har igennem mange år spillet fodbold flere gange om ugen.

Familierådgivningen får kendskab til T2 i forbindelse med et gaderøveri i oktober 2011. Der udarbejdes efterfølgende en børnefaglig undersøgelse jf. Servicelovens § 50, som færdiggøres i maj 2012. Herefter bevilges T2 en kontaktperson jf. Servicelovens § 52.3.6, der skal støtte op om T2s skolegang og fritid og samtidig imødekomme problematikkerne/bekymringerne ift. kriminalitet og bandemiljø.

Det er familierådgivningens vurdering, at T2 aldrig får etableret en tæt relation til sin kontaktperson og ikke har motivationen til samarbejdet på trods af tilbud om efterskole, forsøg på opstart på produktionsskole mv. Idet Familierådgivningen vurderer, at T2 ikke profiterer af foranstaltningen, lukkes sagen i januar 2013.

T2 varetægtsfængsles marts 2013.

T2 samtykker til en screeningsundersøgelse under ophold på Bakkegården. Denne er udarbejdet i marts/april 2013. Af screeningsrapporten fremgår det, at man på Bakkegården oplever T2 som en stille, hjælpsom og høflig ung dreng. De har dog også oplevet, at T2 kan være provokerende, når han er sammen med andre drenge på afdelingen. Han beskrives som en dreng, der "hopper med".

Screeningen finder ingen tegn på psykiatrisk lidelse og konkluderer, at T2 er normalt begavet.

Undertegnede har i løbet af varetægtsfængslingen haft løbende kontakt med T2 telefonisk og ved fysiske møder. Det vurderes, at den lange varetægtsfængsling har påvirket T2 psykisk. T2 har i perioden måtte undvære sin familie, og har, som det barn han reelt er, måtte give afkald på den tryghed, forældre naturligt skaber for sine børn. T2 har givet udtryk for, at det har været rigtig svært, og at han til tider ikke har kunnet holde det ud.

På den anden side udtrykker T2 også, at han har fået tid til at tænke sig om, og udtrykker ønske om at ændre retning i sit liv og starte på en frisk. T2 vil gerne afslutte de mundtlige eksamener i 9. klasse, idet han allerede har afsluttet de skriftlige. Herefter vil han gerne tage 10. klasse. T2 oplyser, at han herefter gerne vil i lære som tømrer, og drømmen efter det, er at læse til arkitekt. T2 har en drøm om på sigt at stifte familie og pointerer, at det jo er vigtigt at forældre er et godt forbillede for sine børn.

Det vurderes, at T2 har behov for socialpædagogisk støtte i rammer, der kan være med til at støtte op om hans ønske om forandring og ønske om uddannelse. Det er vigtigt, at T2 fremover sikres kontinuitet og har stabile voksne omkring sig. Ligeledes vurderes det betydeligt, at T2 har mulighed for at se sin familie med jævne mellemrum."

Frihedsberøvelse

Tiltalte T1 har under sagen været frihedsberøvet fra den 9. februar 2013.

Tiltalte T2 har under sagen været frihedsberøvet fra den 28. februar 2013.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende

kendelse om skyldsspørgsmålet:

Forhold 1

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Den 2. februar 2013 omkring kl. 19.45 blev T1, F og E standset af politiet i en blå Peugeot 406 på ...-vej i X-by. Politiet havde forinden fulgt køretøjet fra rundkørslen på ...svinget til ...vej via ...-vej. Politiet fandt kort efter en skarpladt pistol på ...-vej.

E og F blev ved dom af 9. september 2013 dømt for at have besiddet pistolen i forening. E forklarede i grundlovsforhøret, at hans DNA muligvis var havnet på pistolen ved et tilfælde, men erkendte under hovedforhandlingen, at pistolen tilhørte ham, og at han smed pistolen ud af bilens vindue, fordi politiet fulgte efter dem. F nægtede ethvert kendskab til pistolen og ankede dommen til landsretten. Han har imidlertid efterfølgende trukket anken tilbage.

T1, F og E har afgivet forskellige forklaringer om, hvorfor de var ude at køre den pågældende aften. De var ifølge egne forklaringer alle medlemmer af Black Cobra, og T1 og E har forklaret, at der på det tidspunkt verserede en konflikt mellem Black Cobra og Bandidos. T1 var iført en sort trøje med Black Cobra logo, og E bar en skudsikker vest. F har forklaret, at de havde talt om, at E var iført skudsikker vest. E har forklaret, at de allerede i rundkørslen på ...svinget blev opmærksomme på politiet og vidste, at de ville blive stoppet.

Vidnerne ... og ... har troværdigt og overensstemmende forklaret, at de omkring kl. 19.30 blev antastet af en blå Peugeot 406, som forsøgte at få dem til at standse. Personerne i Peugeot'en var maskeret og optrådte truende og råbte flere gange "Ind til siden - er I fra Bandidos".

Efter en samlet vurdering af disse oplysninger lægges det til grund, at T1, F og E, der alle var medlemmer af Black Cobra, var i færd med at patruljere området på udkig efter rivaler fra Bandidos, og at de antastede ... og ... i den henseende. Det må ligeledes lægges til grund, at E havde medbragt pistolen under patruljeringen på grund af den igangværende bandekonflikt.

4 nævninger og 3 dommere udtaler:

Under disse omstændigheder findes det ubetænkeligt at lægge til grund, at E' besiddelse af pistolen var efter fælles aftale eller indbyrdes forståelse med de øvrige, herunder T1.

2 nævninger udtaler:

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, findes det efter de beviskrav, der må kræves til domfældelse i en straffesag, ikke godtgjort, at E' besiddelse af pistolen var efter fælles aftale eller indbyrdes forståelse med de øvrige, herunder T1.

Efter resultatet af stemmeafgivelsen findes T1 herefter skyldig i den rejste tiltale.

Forhold 2

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Det kan efter sagens oplysninger lægges til grund, at der den 6. februar 2013 omkring kl. 13.00 blev affyret revolverskud mod adressen ..., hvor tatovørforretningen "X" er beliggende i stueetagen. I tatovørforretningen befandt sig fire personer, herunder ..., der var ansat som ..., og som er medlem af Bandidos.

Tiltalte T2 og vidnet A har erkendt sig skyldige i skyderiet. De har samstemmende forklaret, at det var A, der affyrede skuddene, og at de sammen planlagde skyderiet dagen forinden. De

har endvidere forklaret, at de havde til hensigt at skyde mod tatovørforretningen, som de vidste, var relateret til Bandidos, og at der var tale om en hævnaktion, fordi de under X-by Festuge i 2012 var blevet overfaldet af nogle Bandidos-medlemmer.

T2 har under hovedforhandlingen forklaret, at han og A overnattede hos en ven i X-trup natten mellem den 5. og 6. februar 2013, og at de om morgenen kørte til X-parken på en rød knallert, som de havde brugsstjålet nogle uger forinden. Han har endvidere forklaret, at A havde revolveren på sig dagen forinden, og at han så, at den var skarpladt.

A har derimod forklaret, at han og T2 ikke sov sammen natten forinden, og at de kørte i bus fra X-skov til X-parken om morgenen den 6. februar 2013.

Under sagen er fremlagt to fotografier. På det første foto ses T1 i samtale med T2, der sidder på den røde knallert med en person bagpå. Begge personer på knallerten bærer mørke jakker. På det andet foto ses to personer i lyse trøjer kørende på den røde knallert.

T2 har ved afhøring hos politiet den 28. februar 2013 samt i grundlovsforhøret samme dag forklaret, at det første foto er taget, da han og A kom til X-parken om morgenen den 6. februar 2013, hvor de mødte T1. Under samtalen havde T1 sagt til A "du ved godt, hvor tasken står", hvilket A havde bekræftet. I grundlovsforhøret forklarede T2 yderligere, at han ikke fortalte om T1 i begyndelsen af den første afhøring, fordi han ikke ville nævne navne, og fordi han frygtede, at T1 ville gøre noget fysisk ved ham. Han forklarede videre, at han derfor i første omgang sagde, at A dirigerede ham hen til tasken. Han forklarede videre i grundlovsforhøret, at T1 stod ved det, han sagde, "og hvis T1 siger, at det skal være sådan, bliver det sådan", og at han ikke ville være en stikker i forhold til T1.

T2 har efterfølgende fragået disse forklaringer og har i stedet forklaret, at T1 under samtalen bad dem om at hente nogle bilnøgler, og at det var tiltalte selv, der sagde det med tasken til A. Den ændrede forklaring fremkom efter, at T1 var blevet varetægtsfængslet for skudepisoden, og forekommer derfor konstrueret til lejligheden med det formål at skjule T1s involvering i sagen.

A har under hovedforhandlingen forklaret som T2, at samtalen med T1 handlede om nogle bilnøgler, og han har ikke bekræftet T2s forklaring om, at der blev talt om en taske. T1 har forklaret, at han ikke ved, om billedet er taget den 6. februar 2013, men at han muligt talte med T2 og A. Han har dog afvist at have sagt noget om en taske.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger finder retten, at det med den fornødne sikkerhed kan lægges til grund, at det fremlagte foto er optaget umiddelbart inden skudepisoden den 6. februar 2013, og at T1 talte til A om en taske.

Efter T2s forklaring er det ubetænkeligt at lægge til grund, at han og A efter samtalen med T1 kørte over til en kælder i en af blokkene i X-parken, hvor den omtalte taske lå med skiftetøj, hvilket tøj de iførte sig og derudover maskerede sig for næse og mund, hvorefter de på den røde knallert kørte mod tatovørforretningen. Denne forklaring understøttes af det andet foto, hvor T2 og A kører mod tatovørforretningen i lyse trøjer. T2 har under hovedforhandlingen bekræftet, at dette foto er taget, da de kørte mod tatovørforretningen.

Efter de af ..., ..., ... og ... afgivne forklaringer lægges det til grund, at T2 standsede knallerten overfor tatovørforretningen, og at A hoppede af, hvorefter han affyrede to skud direkte mod

forretningen. Det lægges endvidere til grund, at han forsøgte at affyre yderligere skud, men at dette mislykkedes, fordi revolveren satte sig fast. Efter de afgivne vidneforklaringer finder retten det bevist, at T2 stod lige ved siden af A, mens denne skød.

Efter den kriminaltekniske erklæring og gerningsstedsundersøgelsen lægger retten til grund, at et skud gik igennem vinduet i lejligheden oven over tatovørforretningen, og at skuddene blev affyret i en afstand af ca. 20 meter fra forretningen. Ingen kom til skade.

Efter oplysningerne om skudepisoden, herunder at skuddene blev afgivet direkte mod tatovørforretningen, midt på dagen, hvor T2 måtte forvente, at der var personer i forretningen, finder retten det bevist, at T2 må have anset det for overvejende sandsynligt, at en eller flere personer i tatovørforretningen kunne blive dræbt af skuddene. Herved findes T2 at have haft det til domfældelse fornødne forsæt. Den omstændighed, at de afgivne skud ikke som planlagt ramte tatovørforretningen, må anses for at bero på en tilfældighed.

T2 angav under afhøringen hos politiet og navnlig i grundlovsforhøret af 28. februar 2013, T1 som impliceret i skudepisoden, hvilket understøttes af det fremlagte foto af T1, T2 og A og hans udtalelse til sidstnævnte, om at han vidste, hvor tasken var. Efter politiassistent Js forklaring, der understøttes af indholdet af telefonaflytningerne, T2s forklaring i grundlovsforhøret, og til dels T1s egen forklaring, lægger retten til grund, at T1 var og er den ubestridte leder af Black Cobra, der på daværende tidspunkt efter Js og T1s egen forklaring var i konflikt med Bandidos. På denne baggrund, og da T2 og As forklaring fremkommet under hovedforhandlingen om, at skudattentatet mod tatovørforretningen var en personlig reaktion på et overfald, som de flere måneder forinden under X-by Festuge havde været udsat for, må tilsidesættes som utroværdig, finder retten det bevist, at skudepisoden den 6. februar 2013 blev udført af T2 og A, motiveret i den igangværende konflikt og efter tilskyndelse fra T1.

Om straffelovens § 81 a bemærkes, at det på baggrund af den samlede bevisførelse, herunder den fremlagte konflikttidslinje og politiassistent Js forklaring må lægges til grund, at forholdet mellem Black Cobra og Bandidos på det pågældende tidspunkt var konfliktfyldt, og at nærværende drabsforsøg den 6. februar 2013 havde baggrund i denne konflikt. Retten finder det imidlertid ikke med den fornødne styrke bevist, at de øvrige hændelser på konflikttidslinjen, herunder et skudattentat mod D på Amager samme dag var en del af et gensidigt opgør mellem Black Cobra og Bandidos, eller at der flere gange som led i dette opgør var anvendt skydevåben. Retten henfører derfor ikke forholdet under straffelovens § 81 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Tiltalte T2 findes herefter i det ovennævnte omfang skyldig i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, ved den 6. februar 2013, ca. kl. 13.00 i forening og efter forudgående aftale med A at have forsøgt at dræbe en eller flere personer i tatovørforretningen, idet A affyrede to skud mod tatovørforretningen, hvor der på dette tidspunkt befandt sig fire personer, herunder ..., der er medlem af Bandidos, ligesom tiltalte T1 findes skyldig i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, ved at have tilskyndet hertil.

Forhold 3 a

Retten finder ikke, at der er ført bevis for tiltalen. T1 frifindes derfor for forholdet.

Forhold 3 b

T2 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er herefter bevist, at T2 er skyldig efter tiltalen.

Forhold 5 og 6

T1 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er herefter bevist, at T1 er skyldig efter tiltalen.

Forhold 7

T2 har forklaret, at han som varetægtsfængslet på institutionen Bakkegården lånte en telefon fra en anden indsat, og at han brugte den til at tale med sin kæreste og skrive til hende. Retten finder det på den baggrund bevist, at T2 uberettiget har været i besiddelse af mobiltelefonen. Det er derfor bevist, at T2 er skyldig efter tiltalen.

Forhold 4 og 8

T2 har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er herefter bevist, at T2 er skyldig efter tiltalen.

Tiltalte T1 har således overtrådt straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, straffelovens § 237, jf. § 21 og § 124, stk. 4.

Tiltalte T2 har således overtrådt straffelovens § 237, jf. § 21, § 192 a, stk. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, straffelovens § 293, stk. 1, og § 124, stk. 4.

Derfor bestemmes:

Tiltalte **T1** findes skyldig i forhold 1, 2, 5 og 6, dog således at forhold 2 ikke henføres under straffelovens § 81 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Tiltalte **T2** findes skyldig i forhold 2, 3b, 4, 7 og 8, dog således at forhold 2 ikke henføres under straffelovens § 81 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Tiltalte **T1** frifindes i forhold 3 a.

Sanktionsspørgsmålet

T1:

I henhold til den psykologiske undersøgelse, mentalerklæringen samt udtalelsen fra Retslægerådet tiltræder retten, at T1 er sindssyg, og at han også var sindssyg på gerningstidspunktet.

Ved vurderingen af om T1 på gerningstidspunkterne har været tilregnelig eller utilregnelig har retten lagt vægt på, at T1 efter de dokumenterede aflytninger i sagen fremstår særdeles velorienteret om sagen, og at han på trods af sin varetægtsfængsling formåede at fortsætte sit virke som leder af Black Cobra, herunder ved at udstikke retningslinjer om leje af et klubhus/tilholdssted til Black Cobra og opkrævning af kontingent fra bandemedlemmer. Retten finder endvidere anledning til at bemærke, at T1 har fremtrådt helt opåfaldende under samtlige retsmøder under hovedforhandlingen.

Efter en samlet afvejning findes der ikke at være grundlag for at antage, at der var en sådan sammenhæng mellem T1s sindssygdom og de begåede forbrydelser, at han kan anses for at have været utilregnelig på gerningstidspunkterne.

Der er afgivet 12 stemmer for at anse T1 for tilregnelig på gerningstidspunktet. Han er derfor ikke straffri efter straffelovens § 16, stk. 1.

Herefter fastsættes straffen efter straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, straffelovens § 237, jf. § 21 og § 124, stk. 4.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at forholdenes karakter og grovhed, herunder at de er begået under en verserende bandekonflikt, af flere i forening og efter planlægning, og at der var tale om besiddelse af en skarpladt pistol på offentlig gade. I skærpende retning er der navnlig lagt vægt på, at tiltalte har tilskyndet to meget unge drenge til at begå drabsforsøget.

På denne baggrund er der afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år og 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 9 år, idet mindretallet finder at tiltaltes involvering i drabsforsøget bør medføre, at straffen fastsættes til fængsel i 9 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 8 år.

T2

Straffen fastsættes efter straffelovens § 237, jf. § 21, § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 og nr. 3, straffelovens § 293, stk. 1, og § 124, stk. 4.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at drabsforsøget er begået under en verserende bandekonflikt, af flere i forening og efter planlægning, og at der var tale om besiddelse af en skarpladt revolver på offentlig gade. I formildende retning er der lagt vægt på T2s meget unge alder, og at han blev tilskyndet til forbrydelsen af T1.

Der er på denne baggrund afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år.

Udvisning

T2 er straffet med fængsel i 4 år for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 237, jf. § 21, og § 192 a, stk. 1, nr. 1. Han er afghansk statsborger og kom til Danmark i 2004. Han har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 9 år, og betingelserne for at udvise ham er opfyldt i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, 6 og 8.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at udvisning af en udlænding efter § 22-24 skal ske, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af sagens oplysninger, at T2 har haft hele sin skolegang i Danmark, og at hans forældre og søskende bor i Danmark. Han taler flydende dansk men taler og skriver alene pashto i begrænset omfang. I Afghanistan har han en farbror, som eneste familiemedlem. Siden han kom til Danmark har han været på ferie i Afghanistan én gang i 2012.

T2s familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark må på denne baggrund anses for at være stærkt, mens han tilknytning til Afghanistan må anses for at være meget beskeden.

På denne baggrund findes en udvisning at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, og der er afgivet 12 stemmer for at frifinde T2 for påstanden om udvisning.

Da det følger af udlændingelovens § 24 b, at en udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter udlændingelovens § 22-24, fordi det vil stride imod Danmarks internationale forpligtelser, er der afgivet 12 stemmer for at udvise T2 betinget på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens § 22-24.

Thi kendes for ret:

T1 skal straffes med fængsel i 8 år.

T2 skal straffes med fængsel i 4 år.

Tiltalte udvises betinget af Danmark på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens § 22-24.

De tiltalte skal betale de dem vedrørende sagsomkostninger.